

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 102

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 18 de juliol del 2006, a les 10.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 5829/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, **al Projecte de llei RGE núm. 3412/06**, de capitalitat de Palma de Mallorca. 5186

II. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 3548/06, de reforma de la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears:

1) **RGE núm. 6008/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5205

2) **RGE núm. 6018/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 5208

III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut. 5213

I. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 5829/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3412/06, de capitalitat de Palma de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

...tot funciona en aquest parlament, com vostè sap Sr. Diputat.

Sra. Armengol té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj en aquesta tribuna per defensar l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista entorn a la Llei de capitalitat de Palma de Mallorca. Però abans d'entrar en el fons d'aquesta esmena a la totalitat i per tant, a explicar els motius del per què nosaltres considerem que aquest projecte que se debat avui és un mal projecte per a la ciutat de Palma, no puc deixar de fer esment en quines condicions parlamentàries s'està tramitant aquesta Llei de capitalitat de Palma de Mallorca. És incompreensible que avui, dia 18 de juliol, encara estam vivint la situació, l'obstinació per part del Govern de les Illes Balears de seguir tancats al diàleg i al consens mínim, de respectar les mínimes normes democràtiques i de respectar les mínimes normes de funcionament d'aquest Parlament. I que per tant, s'obstinin en seguir tramitant projectes de llei que nosaltres considerem que ho estan fent fora de la legalitat, fora de la norma reglamentària d'aquest Parlament i fora d'allò que contempla l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Per tant, vull aprofitar aquesta possibilitat d'estar avui a la tribuna del Parlament de les Illes Balears per demanar, una vegada més, al Govern que retorni a la racionalitat, que retorni el bon nom d'aquesta casa, que deixi d'ofendre el Parlament de les Illes Balears amb una actitud d'asserviment, que respecti les normes de funcionament, que respecti les normes bàsiques de democràcia, que respecti els drets dels grups parlamentaris que conformam l'oposició en el Parlament de les Illes Balears. I que aquesta casa torni ser la casa del consens, la casa del diàleg i la casa del bon nom que mai hauria d'haver perdut.

(Alguns aplaudiments)

Dit això, entraré a explicar el fons de l'esmena a la totalitat del projecte de llei de capitalitat de Palma de Mallorca. Nosaltres pensam que el Govern ha de retornar aquesta llei i l'ha d'elaborar bé, bé per als interessos dels ciutadans i ciutadanes de Palma de Mallorca. Aquesta llei fa molt de temps que s'espera, ja hi ha acords municipals de l'any 94 demanant una Llei de capitalitat per a Palma de Mallorca. I avui vostès, el Govern de les Illes Balears, presenta en aquest Parlament, incompreensiblement, una llei totalment antiquada, totalment desfasada, han tret una relíquia del passat, sense cap connexió ni amb l'estructura institucional de la nostra comunitat autònoma, ni amb la realitat social i política que estam vivint en aquesta comunitat autònoma i concretament en el municipi de Palma de Mallorca, a la ciutat de Palma de Mallorca.

Per tot això, el primer que he de fer, en nom del Grup Parlamentari Socialista, és demanar de forma formal al Govern de les Illes Balears el retorn, la devolució d'aquest projecte de llei i que presentin una vertadera Llei de capitalitat per a Palma de Mallorca, amb els debats previs, amb els estudis previs, amb els consensos previs, necessaris per a una llei d'aquestes característiques i que afecta molt directament l'estructura institucional de la comunitat autònoma. Sap el conseller d'Interior que nosaltres ja li vàrem proposar fa temps que fes, que obrís, una ponència parlamentària allà on hi hagués participació de molta part de la població interessada de Palma de Mallorca, de tots els grups parlamentaris, allà on poguéssim analitzar i consensuar un projecte entorn la Llei de capitalitat de Palma. El Partit Popular, una vegada més, va fer esqueses al diàleg, a la participació i al consensos necessaris per reformar la nostra estructura institucional. Però és que el motiu de què li demani també la devolució d'aquesta llei és perquè Palma necessita una llei actualitzada, Palma necessita una llei moderna, una llei que serveixi de veritat als ciutadans i ciutadanes de Palma. Una llei que millori la transparència de l'Ajuntament de Palma, que obri canals de participació ciutadana, que la gent de Palma se pugui sentir més còmode i més propera a la institució que pren les decisions, més properes als ciutadans.

Però sobretot, una llei que faci el que hauria de fer una Llei de capitalitat i que és avaluar quines competències més hauria de tenir l'Ajuntament de Palma pel fet de ser la capital de les Illes Balears i sobretot, quin finançament demés ha de tenir la ciutat de Palma per realment poder assumir aquesta capitalitat amb garanties per a la ciutadania de Palma de Mallorca. Avaluar aquests costs de capitalitat i compensar-los. Això és el que hauria d'haver presentat el Govern de les Illes Balears en aquest Parlament per poder parlar seriosament d'una Llei de capitalitat positiva per a la ciutadania de Palma.

Deia abans que aquesta llei fa molts d'anys que s'espera i deia també que els ciutadans i ciutadanes de Palma se mereixen una bona Llei de capitalitat, seriosa i rigorosa. Per això nosaltres hem presentat una esmena a la totalitat. Aquesta llei frustra d'una forma contundent les aspiracions legítimes de la ciutat de Palma, les frustra d'una manera clara i contundent. Però com que ja supòs que no acceptaran l'esmena a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari Socialista, els vull anunciar que el nostre grup registrarà unes 120 esmenes al projecte de llei de capitalitat de Palma de Mallorca, per tal de millorar-la i de convertir-la en allò que realment hauria de ser, una llei per a Palma, una llei que avalui, que ajudi l'Ajuntament de Palma a assumir els reptes que té en el segle XXI.

Al principi els deia que aquesta llei està antiquada i se podran demanar per què? Aquesta llei és una mala còpia de la Carta Municipal de Barcelona, una mala còpia literal, lletra per lletra, punt per punt, coma per coma de la Carta Municipal de Barcelona de l'any 99. I després de l'any 99 ha plogut molt, han passat moltes qüestions, hi ha hagut canvis de lleis i hi ha hagut acords institucionals importantíssims. Aquella Carta Municipal de Barcelona de l'any 99 va ser una carta municipal molt avançada, molt nova, que permetia desconcentració, que permetia modernització de l'ajuntament, que permetia obrir canals de participació, canals de coordinació amb les altres administracions. Però des de l'any 99 ha plogut molt i han

passat coses en aquesta comunitat autònoma que no se poden obviar a l'hora de presentar un projecte de llei en aquest Parlament.

No se pot obviar que hi ha una llei de grans ciutats estatal, aprovada després d'aquella Carta Municipal de Barcelona i que ha permès a la ciutat de Palma una major possibilitat d'auto-organització i desconcentració, això ja li ho ha permès la llei de grans ciutats. I vostès aquí l'únic que fan és copiar textualment això, no aporten absolutament res més. Tampoc se pot obviar que hi ha una llei de consells insulars que al final el Partit Popular ha acabat acceptant i per tant, no se pot obviar que existeix dins el nostre ordenament jurídic una llei de consells insulars i unes transferències de competències pròpies als consells insulars i no se pot obviar que hi ha un pacte entorn al nou Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, un pacte que és fonamental per definir l'estructura institucional de la nostra comunitat autònoma.

Per tant, és incompreensible per al Grup Parlamentari Socialista que vostès segueixin insistint amb un projecte que està antiquat, desfasat i que no ajuda a l'engranatge de Palma dins l'estructura institucional de la comunitat autònoma. Senyors del Partit Popular, aquesta llei de capitalitat vulnera tot l'edifici institucional que hem anat construint durant molts d'anys en aquesta comunitat autònoma. Com deia està copiat literalment de la Carta Municipal de Barcelona de l'any 99, sense adaptar-la a la realitat de l'any 2006. Una còpia literal i això que vostès eren els que deien que no s'havia de mimetitzar cap altra comunitat autònoma, almanco els altres quan mimetitzam actualitzam, però és que vostès mimetitzen del 99 sense actualitzar-ho l'any 2006, obviant totalment quina és l'estructura de les Illes Balears, que res té a veure amb l'estructura de Catalunya institucional, perquè aquí hi ha una altra institució insular que és el Consell Insular de Mallorca, els agradi o no els agradi. Existeix i té unes competències pròpies.

No poden en aquesta llei de capitalitat obviar quina separació de competències hi ha entre les diferents institucions. En aquest pacte estatutari que hem fet fa molt poc temps en aquesta cambra parlamentària, hi ha hagut un esforç important per part de totes les forces polítiques de clarificar d'una forma transparent quines competències pertanyen en el Govern de les Illes Balears, quines competències pertanyen al consell insular, en aquest cas de Mallorca. I des del nostre grup parlamentari hem insistit en clarificar quines competències pertanyen als ajuntaments, encara que vostès no ho hagin fet via Estatut d'Autonomia, sí que hi ha el compromís de què via llei de règim local se clarificaran les competències pròpies dels ajuntaments.

Per tant, de cap manera podem entendre de què ara estiguem debatent un projecte de llei de capitalitat que no respecti aquest pacte estatutari que fa molt temps hem arribat en aquesta cambra parlamentària. I vostès, amb la llei que han presentat, usurpen competències al Consell Insular de Mallorca, difonen clarament la clarificació de separació competencial entre totes les institucions, van en contra directament d'allò que hem pactat entorn l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Des del nostre partit hem treballat durant molts d'anys per poder clarificar el sistema competencial de les nostres illes, amb una intenció clara, donar millor servei a la ciutadania de

les Illes Balears, que cada ciutadà sàpiga què és competència d'un ajuntament, què és competència del seu consell insular i què és competència del Govern de les Illes Balears. Per això mitjançant les nostres esmenes parcials els feim una proposta clara, la llei de capitalitat ha de completar, ha de dur clarificat quines competències pròpies són de l'Ajuntament de Palma, quines són, en aquest moment processal en el qual estam tramitant aquesta llei, les competències que té Palma i quin finançament té per garantir el servei adequat d'aquestes competències.

Segona proposta que els feim, el Consell de Capitalitat que se forma via aquesta llei ha de tenir una funció clara, a part de la coordinació entre les tres institucions necessari sempre, evidentment amb el funcionament de la bona política, pareix raonable que aquest Consell de Capitalitat, donat que Palma com a capital té la possibilitat d'assumir noves competències, tan insulars com autonòmiques, doncs que aquest Consell de Capitalitat faci una proposta que serà assumida pel Govern de les Illes Balears de transferència de competències a l'Ajuntament de Palma, definint bé quines competències transferim a Palma i amb quina dotació econòmica de material i de recursos humans li transferim a Palma. Això és el que nosaltres volem per a Palma, més competències amb més finançament, d'una forma clara, amb un projecte de llei de transferències a l'Ajuntament de Palma, específic per a Palma, per diferenciar realment que Palma és la capital d'aquestes illes i que Palma pot assumir un major sostre competencial. Vostès el que fan mitjançant aquest projecte és fer més pobra la ciutat de Palma, els donen més competències però sense finançament i a aquests jocs Sr. Rodríguez, li parl directament a vostè, nosaltres no li acompanyarem. Nosaltres volem de Palma una capital que pugui donar millor servei a la ciutadania de Palma.

I l'altre cavall de batalla, com pot entendre, és el finançament. A part de què és una llei antiquada que no respecte l'estructura institucional, que no clarifica les qüestions competencials, que no li dóna més capacitat d'auto-organització a la capitalitat de Palma. A més, té un problema greu perquè no soluciona els problemes de finançament de l'Ajuntament de Palma. I aquí ve un dels grans problemes d'aquesta llei de capitalitat. Aquest projecte que ha fet el Govern no ha suposat cap estudi, cap acostament a definir Palma és capital, per tant, ha d'assumir uns serveis, unes infraestructures de caràcter autonòmic que li donen alguns desavantatges als ciutadans que viuen a Palma i al finançament de l'Ajuntament de Palma. Aquesta llei hauria d'haver elaborat, estudiat i proposat quins són aquests costos de capitalitat, quins són aquests serveis i com els superam entre tots. Per tant, quina aportació fa el Govern de les Illes Balears per superar aquests dèficits, aquests costos que han de patir els ciutadans i ciutadanes de Palma. I aquesta llei d'això no en parla. Això que era el més fonamental que havia de fer no ho fa. Per tant, aquesta llei serveix per a poca cosa a l'hora de millorar la gestió que pot fer i que ha de fer necessàriament l'Ajuntament de Palma de Mallorca.

Aquesta solució financera vostès no la resolen. I nosaltres els feim una proposta, una proposta en positiu, una proposta per solucionar aquests costos de capitalitat que pateix l'Ajuntament de Palma i que redunda en els ciutadans i ciutadanes de Palma. Quina és la nostra proposta? Crear una comissió mixta

d'economia i hisenda entre el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Palma. Aquesta comissió mixta que serà paritària i presidida de forma rotatòria entre l'Ajuntament de Palma i el Govern de les Illes Balears, haurà d'estudiar econòmicament quins costos està sofrint la capital de Palma per fet de ser la capital de les Illes Balears, d'això venim a parlar avui i haurà de, mitjançant un acord entre les dues institucions, fer un estudi tècnic i econòmic de: primer de tot, els costos de capitalitat que duim assumits durant anys a Palma. Per tant, durant anys l'Ajuntament de Palma ha hagut d'adquirir, de fer i tirar endavant els compromisos i la situació real de tenir els desavantatges de ser capital de les Illes Balears.

Per tant primer de tot, acordar quins costos de capitalitat tenim acumulats durant anys i aquesta xifra ha d'anar amb una transferència directa en els pressuposts generals de la comunitat autònoma de l'any 2007, res de l'any 2008, en el 2007 el pressupost general de la comunitat autònoma ha de dur la xifra dels costos de capitalitat acumulats que ha patit la ciutat de Palma. I segon, estudiar econòmicament i de forma anual, sempre amb acord de les dues institucions, via comissió mixta que serà la relació bilateral de les dues institucions, un fons de capitalitat de caire incondicionat que cada any anirà en el pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears per pal·liar aquesta situació, aquests costos de capitalitat que afecten a Palma.

Per tant, cada any el pressupost de la comunitat autònoma haurà de contemplar aquest fons de capitalitat per a la ciutat de Palma. La nostra proposta garanteix finançament just, pal·liar una situació que pot ser històrica de l'Ajuntament de Palma i un compromís polític clar, contundent i avaluable d'aquí a pocs mesos en el pressupost de la comunitat autònoma que presentarà el Govern de les Illes Balears.

Acab, Sr. President, no s'ho perdin, aquesta tramitació urgent i extraordinària d'aquesta llei que estam debatent avui, dia 18 de juliol, resulta que no entrà en vigor fins el 31 de desembre de l'any 2006. Això és el que disposa el Govern de les Illes Balears, que aquesta tramitació que hem de fer de caire urgent i extraordinària tanmateix no entrarà en vigor fins a 31 de desembre de l'any 2006. Això és totalment incomprensible i totalment rebutjable per part del Grup Parlamentari Socialista. Per tant, evidentment hem fet una esmena que la disposició final digui que aquesta llei entra en vigor l'endemà de ser publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i que el pressupost que ha d'anar a Palma, hi ha d'anar en el pressupost de l'any 2007 de la comunitat autònoma de les Illes Balears. El compromís el volem taxatiu en el proper pressupost de la comunitat autònoma, allà on hi ha d'haver els dèficits acumulats de Palma pel fet de ser capital i allà on hi ha d'haver els fons de capitalitat que hi haurà d'haver cada any a partir d'ara, si accepten la proposta del Grup Parlamentari Socialista.

Tot això significarà no enganyar, ser transparents, ser honestos i ser clars amb ciutadans i ciutadanes de Palma i saber de veritat com aposta el Govern de les Illes Balears per la ciutat de Palma, pels drets de la ciutat de Palma. En definitiva, hem presentat aquesta esmena a la totalitat perquè és una mala llei, perquè no proposa cap millora i sobretot perquè frustra les aspiracions legítimes de la ciutat de Palma, dels ciutadans i ciutadanes de Palma...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Acab tot d'una Sr. Presidenta. Volem per a Palma una llei que fixi les competències pròpies que està exercint l'Ajuntament de Palma amb el finançament que té, que fixi quines competències li transferirem, bé des del consell, bé des del Govern, però sempre acompanyades de recursos materials i humans suficients per poder garantir amb eficiència per als ciutadans de Palma. I sobretot, una llei que expliqui quins desavantatges té Palma per ser capital, que avaluï aquests costos de capitalitat i que hi hagi el compromís polític del Govern de les Illes Balears d'assumir aquests costos de capitalitat. En cas contrari, tot són paraules i una simple fotografia que enyora molt el Sr. Rodríguez.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Permitídmeme hoy que también salude a la *Sra. Batlessa de Palma i als regidors i regidores dels distints grups municipals es troben presents en aquest debat d'avui*, de la enmienda a la totalidad de la Ley de capitalidad de Palma.

Empezando por el final, Sra. Armengol, le puedo jurar que no busco ninguna fotografía, he salido ya muchas veces en prensa, no me interesa ninguna fotografía. Hoy lo que busco es el consenso de todos los grupos municipales para materializar aquello que en el año 2000 acordaron todos los grupos municipales que formaban el Ayuntamiento de Palma, que coinciden con todos los que están aquí hoy. En Palma hay otra corporación municipal ahora, hay un grupo que no está, pero aquí en el Parlamento sí que están todos los que estaban el año 2000 en el Ayuntamiento de Palma y que fuimos capaces de hacer esta ley obsoleta, vieja que huele a (...), pero que evidentemente yo creo, Sra. Armengol, que quien le ha hecho el discurso, si usted no lo ha hecho, quien le dicho esto sobre la ley si usted no lo ha hecho, le ha informado mal.

Es verdad que está inspirada en la Carta Municipal de Barcelona, es verdad, pero la supera y que evidentemente la Ley municipal de Palma es una ley inspirada en aquella carta, inspirada en la de Pamplona, que es anterior a la de Barcelona y evidentemente mucho mejor, siendo del año 2000, que la que ustedes han hecho para Madrid, muchísimo mejor que esta, que ustedes presentaron a la (...), inclusive el Sr. Zapatero fue a presentar la Ley de capitalidad de Madrid. Pues está le da 5 vueltas, es más moderna esta del año 2000 que la que han hecho ustedes para Madrid.

Se inicia el pleno de esta cámara con el recorrido que tiene que hacer en ella misma el proyecto de ley de capitalidad de Palma. Y esta ley, con todas las que se traen en el *Parlament de les Illes Balears*, evidentemente busca el consenso de todos los grupos políticos, como no puede ser de otra forma. Intentaremos aceptar el mayor número de enmiendas posibles para que esta ley sea una ley de todos, igual que pasó en el año 2000 que fuimos capaces de renunciar a lo propio de cada uno para ir a lo común de todos y sacamos un texto valiente, decidido que avanzaba y que daba y dotaba a la ciudad de Palma de unas competencias que hoy todavía no tiene, a pesar de la Ley de capitalidad.

Al final de este proceso que iniciamos hoy, si se supera esta enmienda a la totalidad, permitirá que esta ciudad siga prestando a todos, a los que viven en ella y a los que vienen a ella a usar los servicios que existen en ella, de mejores servicios, atender con más rapidez las demandas de los ciudadanos, integrar en la red de ciudad municipal a todas las personas que utilizan la capital como punto de residencia, visita, o gestión. Evidentemente esta ley forma parte de un debate de enmienda a la totalidad, una enmienda que evidentemente no da para mucho, se ve que el Grupo Socialista ha hecho una gran encuesta en Palma y ha llegado a la conclusión de que esta ley hay que quitarla por no responder a los *interessos dels ciutadans de Palma*. Bien, así va en Palma la cuestión.

Hoy evidentemente lo que buscamos es un compromiso de todos los partidos, incluso del Grupo Parlamentario que da soporte a esta enmienda y que adquirieron todos el año 99 y el 2003 el compromiso de dotar a esta ciudad de una ley especial, que resolviese los problemas que tiene que asumir cada día y la respuesta que tiene que dar a los ciudadanos. La relevancia de este proyecto deriva en que establece una legislación específica para la ciudad, para la ciudad que no es ni más ni menos que el 40% de la población de las Islas Baleares, el 50% de los ciudadanos de Mallorca. No es poco esto, es una ciudad que alberga en su territorio, en su pequeño territorio, y repito para que no se quede en saco roto, el 40% de la población de Baleares y el 50% de Mallorca, censados y viviendo, a parte lógicamente del aluvión que cada día desde la part forana, o desde otras islas, vienen a la ciudad a usar de sus servicios generales.

Su importancia radica en que Palma, además de ofrecer servicios que requieren sus vecinos, ofrece cuantiosas prestaciones al resto de los ciudadanos de Baleares, que la visitan por ser sede del Govern de las Illes Balears i del Consell de Mallorca i de este Parlament. Por ser sede de las principales judicaturas de las islas, por acoger las instalaciones del puerto y el aeropuerto. El aeropuerto es la segunda ciudad de Baleares, en donde diariamente, si dividimos su número de usuarios (...) da una población superior a los 50.000 habitantes, a los que hay que darles también servicios municipales, como abastecimiento de agua, accesos, vigilancia policial, recogida de residuos sólidos urbanos. También están las instalaciones de la red de referencia sanitaria. Porque en Palma se ubica también algo muy importante, Palma siempre ha sido solidaria, se ubica la gestión de todos los residuos sólidos urbanos de Mallorca, algo que muchas veces se olvida, pero que también están en esta ciudad. Y también porque tiene una amplia oferta

cultural, comercial y de ocio, que sirve no sólo para Palma, sino para toda la isla.

Por estas razones y muchas otras que todas sus señorías conocen, Palma siempre ha sido *Ciutat. Molts de ciutadans de Balears quan van a Palma diuen "vaig a Ciutat"*. La *Ciutat* que siempre han tenido y tienen como propia los mallorquines, pero también los menorquines, los ibicencos y los formenterenses. Y este carácter determina la necesidad de que Palma prosiga facilitando estos servicios, en general sin considerar de dónde proceden sus usuarios y dimensionándolos adecuadamente. Para en definitiva, continuar como hasta ahora, con unos servicios que prestamos a todos, que se prestan a todos, cuyo coste hasta hoy soportan exclusivamente los ciudadanos de Palma.

Me extraña que diga la Sra. Diputada que hemos dado la espalda al diálogo, este proyecto de ley nació del consenso de todos. Es posible que usted ahora abdique de sus representantes municipales, los repudie, no los reconozca, pero oiga su portavoz hoy en el Ayuntamiento de Palma negoció conmigo en el año 99 y me acompañó a ver el entonces Presidente de la comunidad autónoma, Sr. Antich, al entontes President del Parlament, Sr. Carlos Morales y a la actual Presidenta del Consell de Mallorca, a entregarle este documento, fruto del consenso de todos los grupos municipales. Por tanto, más diálogo no ha podido haber. Usted Sra. Armengol tuvo una gran oportunidad que no ejerció y ahora nos dice a nosotros lo que tenemos que hacer, cuando usted no lo hizo. El año 2000, el entonces Presidente de la comunidad autónoma acogió este texto con el compromiso de tramitarlo en el Parlament, lógicamente con las variaciones que tenga que hacer y no lo hizo. Y usted viene hoy a darnos clase de lo que tenemos que hacer nosotros, pues le acepto las clases, en lo que sea positivo las aceptaré, pero también usted reconozca que su tiempo ha pasado. La que está pasada, quien ha pasado, ha sido la acción política del PSOE o del *pacte de progrés* que ha dado soporte al anterior gobierno y que no fue capaz de tramitar este proyecto de ley.

(Aldarull a la sala)

Como dije anteriormente, si entonces los miembros de la comisión fueron capaces de renunciar a los intereses propios para ir a los comunes, es decir, dotar a Palma de más infraestructuras, de más servicios, de una mejor administración, más cercana a los ciudadanos, estoy convencido de que hoy sabremos y haremos todos el esfuerzo, y desde aquí lo pido ya, el esfuerzo de llegar a esta misma conclusión y ser capaces de aportar un texto que unifique o al menos tenga, concentre la mayor unidad de todos. Hoy se inicia, en vez del 2000, con seis años de retraso, hoy se inicia el trámite parlamentario, el debate de esta ley de capitalidad. Y albergo personalmente la esperanza de que antes de que termine diciembre del 2006 entre en vigor, y ya le garantizo, Sra. Armengol, que todo aquello que recoge la Carta de la ley municipal o todo aquello que se acepte en las enmiendas figurará en los presupuestos del 2007, figurará, no faltará más, entra en vigor el día 31 de diciembre, porque justamente es un día para la ciudad de Palma muy señalado. Es el día que usted también conoce muy bien, en que el *rei En Jaume, en 1229 va entrar a la ciutat i per això* Palma, que todo lo hace ese día, también tendrá oportunidad este año

de celebrar que tiene una ley municipal nueva que otorga más competencias y, mire, pasará una cuestión también esta vez, hace ahora 657 años que el 7 de julio, el 7 de julio, el rey En Jaume dotó a la ciudad de Palma de la primera ley especial para ella, le dio la Carta municipal a Palma, en Valencia el 7 de julio, que casualidad, en Valencia, el 7 de julio *el rei En Jaume va firmar la primera Carta de franquesa municipal de Palma, es va constituir* el primer municipio, espero que con todos ustedes hoy seamos capaces también de firmar en este parlamento, de dotar desde este parlamento de más competencias, por segunda vez, será la segunda vez que la ciudad de Palma tiene una ley específica para ella. Y estoy seguro de contar con todos para esta cuestión.

Estoy seguro de que esta ley va a suponer para Palma más eficacia en la gestión de los intereses competenciales, económicos y públicos de la capital, más solidaridad económica e insular, para afrontar los costes de los servicios que se derivan de ella, y evidentemente constitucionalmente hay dos tipos de carta municipal. Y le invito a que las lea las tres cartas municipales que hay actualmente en vigor en España hoy. Está la Carta municipal de Pamplona, la primera, que tiene un solo artículo en el que dice “el Gobierno foral de Navarra dará a la ciudad de Pamplona 1.000 millones de pesetas para compensar su gasto de capitalidad”. Y punto. Nada más que dice esto. Está la Carta municipal de Barcelona, que es extensa, en la que se inspira principalmente la Carta municipal de Palma, le recuerdo que esto, en el momento en que se estaba tramitando no estaba en vigor todavía la Carta de Barcelona, era el 99, no estaba aprobada, se aprobó en el 2001, me parece que fue, la de Barcelona, ¿la Carta de Barcelona?, bueno, compruébelo, Sra. Armengol, compruébelo, ¿eh? Compruébelo, no fue antes del 2000, le garantizo esto. La Carta municipal de Barcelona, ¿eh? Por cierto la del Estado acaba de entrar en vigor el día 15 de junio, la del Estado, hablo de la Carta municipal que se refiere a las relaciones entre el Ayuntamiento de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, mírelo y ya verá usted como al final me da la razón.

Mírelo personalmente no sea que le vayan a decir una cosa por otra, ¿eh?, compruébelo usted personalmente. Y está la Carta municipal de Barcelona y la Carta municipal de Madrid, ambas con competencias municipales amplias, pero sin un duro, sin un euro, ninguna de las dos el Govern de la Generalitat ni la Comunidad de Madrid ni el Estado le dan ni un céntimo. Ésta tiene una particularidad, Sra. Armengol, usted me dirá ¿es poca o es mucha?, pues mire usted no lo sé, a lo mejor aquí tenemos que contentarnos con un término medio, ¿no?, que no sea ni poca ni mucha, pero sí que tiene, por un lado competencias y por otro lado tiene dineros para ejercer estas competencias, pocas o muchas.

Y también me interesa hacerle una cuestión a usted que también me gustaría hacerle, hace referencia al marco de competencias, usurpan competencias del Consell. Mire, las competencias, me gustaría esto hacérselo ver, son de los ciudadanos, las competencias son de los ciudadanos y las ejercen las instituciones que quieren los ciudadanos, porque aquí parece que cuando hablamos del Estado, administración buena, cuando hablamos de la comunidad autónoma, una administración buena, cuando hablamos de los municipios, administración buena pero por no sé qué razón, los consells los

hemos sacralizado y como hacen los religiosos cuando nombran a Dios dirá, hay que agachar la cabeza. Pues mire usted, los consells tienen las competencias que quiere este parlamento y, por lo tanto, este parlamento dirá quién tiene las competencias que hacen referencia a los municipios, en todos o en los que quiera. Y hay que ser coherentes, si decimos que la soberanía de Baleares reporta en este parlamento será ese el que diga lo que tiene el consell, lo que tiene la comunidad autónoma y lo que tiene cada municipio. Y en su ámbito competencial todas las administraciones son iguales, idénticas, ninguna es superior, todas son iguales.

Finalmente este texto es ampliamente esperado, desde el 2000 al 2006 sólo han pasado 6 años, pero ja, ja *n’hi ha*, y fue entregado, como dije anteriormente, al Govern de les Illes Balears, al Parlament, y al Consell de Mallorca, con la esperanza de que lo impulsasen. No ha sido así, y los partidos en el año 2003 vuelven a recoger en su compromiso de dotar a la ciudad de Palma de competencias. Y hoy estamos aquí, este gobierno que ha dado muestras de municipalismo, pues, sí, sí, sí, dando muestras de municipalismo y cuando quiera usted, lo tiene facilísimo, comparamos, y verá usted lo que es blanco y lo que es negro, enseguida, enseguida, puede usted ir a preguntarles a sus alcaldes, le dirán si hemos dado muestras de municipalismo, sí o no. Y por supuesto, no municipalismo a la carta, cuando la Conselleria de Interior hace una convocatoria de ayudas está reglada, de la a a la z, no ha ocurrido siempre así, y se lo dice una persona que hoy es conseller, que fue diputado de este parlamento, pero también fuí teniente de alcalde de la ciudad de Palma, y le puedo decir lo que esta ciudad sufrió en el periodo 99-2003, se lo puedo decir, de la a a la z.

(Aldarull)

Y esto que fue fruto del esfuerzo colectivo, de la renuncia de los intereses propios en beneficio de los generales, fuimos capaces de llegar a un consenso, las reformas registradas de entonces, y lógicamente este texto, que usted dice que es antiguo, ha sufrido tres modificaciones importantes. La primera, las reformas registradas desde entonces en el ámbito del régimen local, como es, por supuesto, la Ley de grandes ciudades y otra reforma que ha habido, se pone negro sobre blanco, la financiación, por cierto, en el debate del otro día de la ley municipal se hacía aquí una gran defensa de la financiación municipal, que la ley no valía porque no tenía ninguna ley, había que hacer dos cuestiones. En primer lugar supeditarla a la Ley básica de bases de régimen local y segundo tenía que ir dotada económicamente, pues mire usted, yo les invito a ustedes a que miren del artículo 81 al 85, que son los que se refieren a administración local y verá usted como la Ley básica del régimen local que propone el Estado no dice ni una palabra de cómo se va a compensar a los municipios con las competencias que le ponen aquí. Por lo tanto, quiero decir con esto que, miren ustedes, porque claro, cuando ustedes hacen una cosa la ignoran y luego la magnifican. Por lo tanto, quiero decir que en el texto este sí que está actualizado, hemos puesto las modificaciones que ha habido de grandes ciudades y evidentemente hemos puesto negro sobre blanco los recursos que ponemos a disposición de la ciudad de Palma. Y hay algo que usted ha dicho y yo también comulgo con usted, y es que remitimos al Consell de Capitalidad, por cierto, búsqueme

usted en el Estatuto de Autonomía, en la Carta municipal de Barcelona dónde está esta figura de Consell de Capitalidad, si usted la encuentra será..., estará calzado, si no la encuentra, me tendrá que reconocer que hay una diferencia entre aquel y el nuestro, el nuestro es más avanzado, aquel no.

El Consell de Capitalidad creemos que es el instrumento adecuado, además de las enmiendas que se hagan parciales por su grupo, por el Partido Popular, por Unió Mallorquina o por el PSM o por Esquerra Unida, para tenerlas en cuenta y determinar si es posible antes y, si no, será en el seno de este consell donde se determinará cómo se compensa a Palma, al cien por cien, en todos sus recursos, pero mire usted, sea cómo sea que se llegue a este acuerdo, yo ya se lo dije a usted y a todos los portavoces, será a partir del 1 de enero del 2007, no lo decimos a partir que esté el estudio sino a partir del 1 de enero del 2007 nosotros estaremos en este tema.

Y por último, se crea el Consell de Capitalidad, que será integrado por el municipio, por el Govern y por el Consell de Mallorca, el municipio que lo preside y los otros dos que son miembros natos de él. Que lo puede convocar la alcaldesa cuando lo considere oportuno o el alcalde, pero también lo puede convocar cualquiera de los tres miembros y que lógicamente las decisiones son obligatorias cuando, si son económicas, vote la parte interesada en que tiene que pagar el proyecto deseado. Este novedoso órgano, que es una novedad, pieza esencial, servirá para que la ciudad no se vuelva a ver marginada, para que la ciudad no sufra el oprobio que sufrió entre el 99 y el 2003, cuatrienio fatídico para la ciudad de Palma donde los haya. Este proyecto fue aprobado el día 28 de abril del año 2006, después de un intenso trabajo realizado tanto por el Govern como por la Comisión de Capitalidad, tiene 147 artículos, 11 títulos, 3 disposiciones adicionales, 2 transitorias y 1 disposición final. La previsión, como he dicho anteriormente, es que entre en vigor el día 31 de diciembre de este año, creemos que es oportuno que entre en vigor con el nuevo año, por lo tanto, como es festivo entrará el día 1 o el día 2, en este caso, en vigor. Y establece también el proyecto de ley, un año para el desarrollo normativo que de él se deriva, y reglamentario.

Mire usted, esta ley propicia novedades importantes, se adapta a una estructura de Palma como dije anteriormente a raíz de la Ley de grandes ciudades; crea los órganos principales o determina los órganos principales de *batlle*, *batllessa*, pleno y junta de gobierno local; contempla las comisiones del pleno que pueden ser permanentes, o no permanentes; regula las gerencias municipales, no sólo las urbanísticas, sino aquellas que el mismo pleno considere que tienen que hacerse; se definen los distritos como órganos que ejercen funciones de desconcentración de esta zona; se crea un órgano de mediación arbitral en materia de consumo; crea comisiones asesoramiento para los recursos, de reposición, de alzada e informes en materia de (...) publicitaria o (...) organizaciones que ahora no existen; incorpora un título sobre las relaciones interadministrativas, que regula la relación del Ayuntamiento de Palma con el resto de las instituciones insulares, o del Estado, mediante convenios o consorcios; prevé la creación del Consell de Capitalidad; define los sectores de interés concurrente con otras administraciones, que interesan a Palma, pero pueden ser competencia de otras instituciones de la isla y

por eso los define, que son los mismos que se contemplan en la Carta municipal del año 2000, que se llevó al pacto; se establece la figura del consorcio para actuaciones puntuales y por supuesto hay algo importante y sería interesante verlo, se potencia al máximo la participación ciudadana, se potencia al máximo la participación ciudadana, se actualiza todo el título de participación ciudadana potenciándolo, incorporando nuevos reglamentos municipales; se recogen los derechos de los ciudadanos, la información ciudadana, la participación ciudadana en la vida política; se crea el Consell Social de la Ciudad como órgano de decisión en aspectos sociales, algo muy importante, así como los Consells Sectoriales de Área o Territoriales, y se regula la figura del defensor del ciudadano.

Además se recoge la posibilidad de ejercer la potestad normativa de Palma a través de reglamentos, ordenanzas y bandos, donde la ciudad tiene más competencias que le da la Ley de régimen local, por tanto, algo sí que avanza, fija la posibilidad de (...), y como novedad incorpora algo que, ustedes siempre se llenan la boca pero que hoy la descalifican, la iniciativa popular, el 3% de los ciudadanos de Palma, electores, pueden ejercer su derecho, no, ahora no está, ahora no está, el 3%, ahora no está, sin necesidad de pedir permiso al Estado, entidades municipales, ahora no está, ahora tiene que dar permiso el Estado, entonces podrá hacerlo la ciudad de Palma, Sra. Armengol. La diferencia es ésta, en que la ciudad será autónoma para hacer esto y ahora tiene que pedir permiso del Estado.

Sobre el personal al servicio del municipio, se establecen las normas del personal, se fija la posibilidad de acuerdo de (...) tramitaciones, por ejemplo, funciones de servicio, se moderniza la deferencia al personal y el concepto de plantilla, se regula la escuela municipal de formación profesional y se fija la normativa de personal laboral, personal de organismos autónomos y empresas públicas.

En el ámbito de urbanismo se dota a la ciudad de los instrumentos y de las competencias que fueron consensuadas en el año 2000. Y aquí tenemos que hacer un paréntesis, si en el 2000 eran buenas, ¿por qué ahora no son buenas?, porque está la misma estructura que había en el 2000, no ha cambiado, las competencias urbanísticas están donde estaban, y en el 2000 todos los grupos municipales consensuaron esta propuesta y ahora parece que alguien le pone reparos, bueno, esperemos que con el debate a las enmiendas parciales se llegue al consenso para poder todos estar cómodos en una ley que tiene que ser para todos.

Se ha incorporado como novedad el Plan territorial de Mallorca que no existía en el 2000, ahora sí que existe, se ha incorporado al texto, usted dice que es una ley vieja pues mire usted pues tiene todas las novedades que ha habido, que están incorporadas, y como he señalado con anterioridad, el proyecto fija un régimen de financiación específico y especial para la ciudad de Palma. Mire usted, mire usted, cuando en el año 2002 se crea el fondo de documentación municipal, las personas que tienen responsabilidad entonces de repartir este fondo dicen "a Palma le corresponde el 12,5% de él, como son 1.000 millones de pesetas le corresponden 125 millones de pesetas". ¿En función de qué?, no se sabe. ¿Por qué razón? Ah! ¿Con qué criterio?, los que me parecen a mí, y el resto, o sea,

Palma que tiene 350.000 habitantes en aquel momento, pues resulta que se lleva 125 millones, y el resto de municipios de las Islas Baleares, que tienen 450.000, entonces, en aquel momento, pues se llevan 875 millones de pesetas.

Esto no es justo, lo denunciábamos, hubo grupos políticos del pacto de progreso que también lo denunciaron, y nosotros venimos ahora y decimos, no, no, no, mire usted, Palma recibirá del Fondo de Compensación Municipal lo que le corresponda en función de los criterios de reparto y de su población, y no ha de ser a costa de los demás, sino que ha de ser a costa de aumentar el Fondo de insularidad para que todos perciban más, esto es lo que hace esta ley municipal, esto es lo que dice este gobierno, usted compare si lo que hicieron ustedes fue lo correcto, y si lo que hacemos ahora nosotros es lo incorrecto.

Prevé además, mire usted, además prevé para que no pase otra vez como dije anteriormente por el oprobio que pasamos del 99 al 2003, que el Govern de las Islas Baleares, oprobio, oprobio, la vergüenza, la vejación, que sufrió la ciudad de Palma, sí, sí, usted ríase, pero usted era uno de ellos, usted era uno de ellos, usted sacó, mire usted, señor diputado, usted sacó, señor diputado, conseller de Obras Públicas, una línea de ayudas de 2.000 millones de pesetas, para accesos a ciudades y desvíos, y a Palma no le otorgó ni un céntimo, ni un céntimo a Palma, 2.000 millones de pesetas, ...

(Aldarull a la sala)

... y mire usted los tengo todos, éste y todos los tengo, por tanto, usted ríase, pero ésta es la verdad, para que no ocurra esto otra vez, para que no haya ningún conseller ni ninguna consellera que llevado por algo que no le va bien discrimine la ciudad de Palma, prevé la ley que el sector público autonómico, el sector público autonómico invertirá y preverá en sus presupuestos inversiones territorializadas en Palma por importe del 16%. El 16% es un cifra que parece poca, supone inversiones en Palma de más de 100 millones de euros del año 2006. Por tanto, no está mal, no está mal. Por si alguien quiere más aclaraciones supone alrededor de 17.000 millones de pesetas al año, pero además el proyecto de ley se compromete a realizar los estudios que sean necesarios para cuantificar el importe real de los costos de capitalidad de Palma, y esto trasladarlo vía enmienda o vía acuerdo posterior, a partir del 1 de enero del 2007 a compensar a la ciudad de Palma por sus costos de capitalidad.

Es evidente, por tanto, que a diferencia de Barcelona y de Madrid, aquí esta ley sí que tiene dos puntos de apoyo importantes, el competencial y el económico, y, como dije anteriormente, estoy seguro que en el competencial nos dirá que nos pasamos y que en el económico no llegamos, pero bueno es un criterio, es una valoración que yo la admito como político, que diga sí esto y no a lo otro, a mí me gustaría, me gustaría, escuchar en la próxima campaña, que lo escucharemos, electoral del 2007 qué dice el candidato del PSOE, y del resto de los grupos parlamentarios sobre su visión de la ley, sobre si es alicorta o alilarga, que estoy segura que será alicorta aunque aquí hoy digan que es alilarga, ¿eh?, pero vamos, vamos por esto.

Conclusiones, para terminar, hemos de convenir que nos encontramos ante una oportunidad única para regular las competencias y la financiación de Palma, una ley que recoge estos dos extremos, que el proyecto que debatimos nos permitirá con toda la efectividad que haga falta equilibrar el desarrollo de la ciudad, conforme a las necesidades actuales, compensar los gastos adicionales que supone la capacidad innata en ella, no establecer diferencias ni privilegios para Palma, hay que respetar a Palma como al resto de municipios, sino valorar su régimen especial de un modo tan ecuánime como objetivo, una parte muy importante de nuestra sociedad demanda esta ley, demanda esta justicia que hoy no tenemos, para recibir adecuadamente los servicios que requieren las personas que la visitan, para adecuar convenientemente las infraestructuras municipales a las demandas ciudadanas, para potenciar y revitalizar la prevención ciudadana, para asegurar la cooperación institucional en los sectores de interés concurrente, una financiación justa de los servicios municipales, (...) y por último, yo vuelvo a reiterar a todos, a todos, mi deseo de que esta ley sea una ley consensuada, pero que ninguna minoría intente imponer a la mayoría aquello que va fuera del espíritu de la ley.

Yo a todos les animo a contemplar el documento que salió de Palma, por todos los municipales el año 2000 y a partir de aquí hagamos las aportaciones que enriquezcan este documento, ninguna que le quite efectividad, todo lo que sea enriquecer esto, estamos a disposición, todo lo que sea quitar competencias a la ciudad de Palma para que pueda así atender a sus demandas, nosotros nos opondremos.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, el veig molt enfrescat en el passat, pareix que encara està situat a quan vostè era tinent de batlle i no se n'ha adonat de tot el que ha succeït des de llavors en aquesta comunitat autònoma, pareix ser que no ha escoltat absolutament res del que li he plantejat des del Grup Parlamentari Socialista, com a necessitats reals del que necessita l'Ajuntament de Palma, tant en tema competencial com en tema financer.

I li he fet propostes molt clares, i molt evidents, que no he trobat resposta de la seva boca, Sr. Conseller, resposta clara, una proposta de llei pactada entre Consell Insular, Ajuntament de Palma i Govern de les Illes Balears, de tot allò que hagi de ser transferit a l'Ajuntament de Palma, tant competències com instal·lacions, que en aquest moment pertanyen o bé al Consell o al Govern de les Illes Balears, i que creim que és millor que es gestionin des de l'Ajuntament de Palma. Una proposta de les tres institucions que sigui assumida pel Govern de les Illes Balears que envii un projecte de llei al Parlament de les Illes Balears i es tramiti una llei de transferències específica per a la

ciutat de Palma, que li doni més competències i, això sí, Sr. Rodríguez, més finançament, competències lligades a finançament, que és el que vostès mai no fan, i en aquesta llei no donen ni més competències amb més finançament, sinó expliqui'm quina competència amb més finançament estan transferint via la llei de capitalitat a l'Ajuntament de Palma, perquè ja està bé d'enganar als ciutadans, Sr. Rodríguez, vostès amb aquesta llei no fan cap transferència a l'Ajuntament de Palma de cap competència nova amb finançament i amb recursos materials i humans, això no és cert, no ho fan via aquesta llei de capitalitat. Nosaltres som els que apostant clarament perquè Palma, pel fet de ser capital pot tenir, i ha de tenir, i ha d'exercir, més competències, i per tant, dotem Palma de més competències via una llei de transferències, i fem-ho des del Parlament de les Illes Balears d'acord amb l'Ajuntament de Palma i amb l'altra institució implicada que és el Consell Insular de Mallorca.

Miri, vostè m'ha parlat molt de consens, i ha arribat aquí amb una llei que no té consens, a veure si ho entén. No té consens. Som a l'any 2006, 18 de juliol de l'any 2006, Sr. Rodríguez, i en política sis anys és una eternitat. A veure si ho entén. En sis anys han passat moltes coses. S'ha aprovat la Llei de grans ciutats, que vostè obvia, però s'ha aprovat la Llei de grans ciutats, s'ha aprovat la Llei de grans ciutats, s'ha aprovat la Llei de consells insulars, s'han aprovat les lleis de transferències als consells insulars, però sobretot hem arribat a un acord amb la norma fonamental d'aquesta comunitat autònoma que és l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que vostè em pareix que no s'ha llegit, ni vostè ni els que han fet la llei, no el s'han llegit, perquè com és possible que aquesta llei parli que les competències en serveis socials s'acordaran entre el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Palma, i no parli del Consell Insular, que és el qui té la competència pròpia? Com és possible que quan parla de cultura parli del Govern i de l'Ajuntament i no parli del Consell que és el que té la competència pròpia? Com és possible que passi això en totes les competències pròpies del Consell? Vol que li ho digui?, perquè vostès han tramitat aquí una mala còpia de la Carta municipal de Barcelona que és de l'any 99, Sr. Rodríguez, a mi no em preparen cap discurs, no som com vostè. 8 de gener de l'any 99, publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*, Carta municipal de Barcelona, de l'any 99, Sr. Rodríguez, i som a l'any 2006, aquesta és la trista realitat, i vostès han fet un *copiar i pegar* d'aquesta carta municipal de Barcelona, sense tenir en compte tot el que ha succeït des de l'any 99 a l'any 2006 a aquesta comunitat autònoma.

I ha succeït tot això, i tot això és molt positiu per a les Illes Balears, perquè hem arribat a grans acords de com ha de ser la nostra estructura institucional, que vostès es boten perquè no hi creuen, i això és la gran demostració del caòtic que ha estat la seva proposta entorn a l'Estatut, entorn a Llei de règim local, i entorn ara a la Llei de capitalitat, que vostès no tenen clar quina estructura institucional té aquesta comunitat autònoma, ni quina volem que tengui.

Per tant, nosaltres volem més competències per a Palma, amb una llei de transferències, pactem-la, fem-ho, conjuntament, les tres institucions, amb això nosaltres hi estam d'acord, més competències per a Palma, però sempre amb més finançament, més recursos materials i humans. I després amb

més finançament. Sr. Rodríguez, vostès que això ho obvia, però el seu passat arriba a molt poc, han governat aquests Illes Balears des de l'any 83, resulta que del 83 a l'any 99 ni una Llei de règim local, ni una Llei de capitalitat, ni un Fons de cooperació local, el major oprobi d'aquesta comunitat autònoma, de l'any 83 al 91, contra l'Ajuntament, dirigit per Ramon Aguiló, des del Govern de les Illes Balears, major oprobi d'aquesta comunitat autònoma.

(Aldarull a la sala)

Vostès eren els que governaven, per tant no m'expliqui què significa ni lleialtat institucional, ni donar més autonomia municipal als ajuntaments d'aquestes illes, perquè qui s'ha banyat amb un fons de cooperació local és l'anterior govern d'aquestes illes, vostès mai ni un euro per als ajuntaments. I què ha fet vostè? Ha intentat eliminar als ajuntaments que estaven governats per altres forces polítiques, com va fer a la Serra de Tramuntana i va haver de rectificar, i sort que va rectificar.

(Aldarull)

Però és que, Sr. Rodríguez, vostè du tres anys ja sent conseller d'Interior, tres anys que els ha perdut notòriament, perquè ens dur una llei de capitalitat antiquada i desfasada, però és que, a més, quin estudi econòmic ha fet durant aquests tres anys per avaluar els costos de capitalitat de Palma? Cap, vostè no n'ha fet cap; fa tres anys que no fa la feina que li pertoca, fa tres anys, Sr. Rodríguez.

L'Ajuntament de Palma ha fet un estudi econòmic que diu que a Palma li han de donar 30 milions d'euros per subvencionar els costos de capitalitat, vostè ni té en compte el que ha fet l'Ajuntament de Palma ni té en compte el que ha fet vostè, perquè no n'ha fet. Amb la qual cosa, Sr. Rodríguez, què ens ve a dir? Vostè no ha fet la feina que havia de fer, ha perdut tres anys enganant la gent, i ara vol una foto dia 31 de desembre, molt bé, molt legítim, però això no dóna garanties de més doblers i més competències a l'Ajuntament de Palma, que és el que hauria de garantir aquesta llei de capitalitat.

La nostra proposta és clara en termes de finançament: en el pressupost del 2007 hi ha d'haver una partida pressupostària on hi hagi els costos de capitalitat acumulats durant la història a l'Ajuntament de Palma, de transferència directa, en el pressupost del 2007. Segona partida pressupostària que hi ha d'haver en el pressupost del 2007 és el fons de capitalitat que haurà de ser anual i corregit cada any dins la comissió mixta entre el Govern i l'Ajuntament de Palma. Està d'acord o no a crear una comissió bilateral entre les dues institucions per avaluar els costos de capitalitat, si o no? I està disposat, si o no, a reflectir-ho en el pròxim pressupost de l'any 2007? Això és el que el Sr. Conseller ens ha de contestar avui de matí i deixar-se de moltes històries, perquè nosaltres, amb la nostra tasca política hem donat credibilitat i hem donat major finançament i majors competències a les institucions.

Vostè és del partit que quan varen a Espanya varen llevar l'IAE per als ajuntaments i jo som del partit que ho ha solucionat. Aquesta és la realitat del tracte que hem tengut amb els ajuntaments.

(Aldarull a la sala)

Per tant, aquí no ens ha de venir a explicar absolutament res de res.

Després diu: aquesta llei dona moltes competències d'autoorganització a l'Ajuntament de Palma; Sr. Rodríguez, a qui enganya, les competències d'autoorganització ja li ha donat la Llei de grans ciutats, les competències a la batlessa ja les té, del plenari, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab tot d'una. ... les de la junta local, el Consell Social de Ciutat, tot això ho té aprovat l'Ajuntament de Palma, Sr. Rodríguez, això no és cap novetat que vostè porti a aquesta llei. Per favor, deixi d'enganyar la ciutadania, s'actualitzi, es modernitzi, faci una llei que realment engresqui els ciutadans i ciutadanes de Palma i realment doti Palma del que necessita, més competències i més finançament. I sobretot més respecte institucional, el que nosaltres no farem mai amb l'Ajuntament de Palma és el que vostès han fet en aquesta legislatura, que la Sra. Batlessa s'ha assabentat que feien un metro pels diaris, que la Sra. Batlessa s'ha assabentat que l'hospital de Son Dureta se n'anava a Son Espases pels diaris; aquest tracte contra una institució legítima, des del Partit Socialista, mai no es farà en aquesta terra. Per tant, de vostès no n'hem après d'això de tracte institucional, de vostès hem d'aprendre més aviat tot el contrari.

Per tant, la nostra proposta és totalment positiva, Sr. Rodríguez, aquesta llei és antiquada, és desfasada, no respon als interessos de la ciutat de Palma, per tant, l'han de tornar a fer. Si no la vol fer, perquè el seu grup li dona suport a no donar suport a aquesta esmena a la totalitat ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor, acabi ja.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab, tot d'una. ... presentam 120 esmenes parcials que milloren notablement i fan d'aquesta llei una vertadera llei de capitalitat que, sobretot, avalua els desavantatges que té Palma per ser capital i els finança, que això és el que hauria de fer aquesta llei. Sr. Rodríguez, es deixi de fotos i faci feina per a Palma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gràcies, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, voy a intentar, con todo el respeto del mundo poder decirle lo que pienso. No se equivoque usted, yo no quiero foto, yo también me llamo Rodríguez, però Barberá, no soy Rodríguez Zapatero, el rey de la foto es el Sr. Rodríguez Zapatero.

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

Sí, de tal forma que el sábado pasado hubo un acto político en Ibiza, ...

(Augmenta la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

... el sábado pasado había un acto político en Ibiza, mira si saben que el Sr. Zapatero quiere fotos que a un lado, a la derecha del Sr. Zapatero, estaba el presidente, el secretario general del PSIB-PSOE, y a la izquierda la secretaria general del PSIB-PSOE de Mallorca, los de Ibiza no estaban al lado, estaban quien tenía que estar. Por lo tanto, Sra. Amengual, la foto: Rodríguez Zapatero y usted. Yo no quiero foto, no me haré foto, no se preocupe, renuncio aquí a las fotos, mire usted.

Yo sí que me he dado cuenta de que no estamos en el 2000, perdone, yo me he dado cuenta que no estamos en el 2000, quien no se ha dado cuenta es usted; la mayoría aquí en este Parlamento reside ahora en otras fuerzas políticas que en el año 2000, ¿o no? Yo creo que sí, y por eso tenemos aquí la ley, porque hay otra mayoría que han querido los ciudadanos, porque dijeron que no a lo que había entonces. Usted perdió unas elecciones, nosotros las *vàrem guanyar*, y por eso tenemos aquí la ley. Porque, además, somos tan tozudos que decimos lo mismo cuando estamos en la oposición que cuando estamos en el Gobierno.

(Algunas rialles i remor de veus)

Dijimos, oiga, esta es la ley que queremos, perdón, perdón, sí, la nariz a mi no crecerá, a lo mejor a usted sí, pero a mi no me crecerá. Bueno, estamos en el gobierno municipal y en la oposición en el Parlamento, y (...) compañeros, esta es la ley que queremos, todos los grupos municipales, y traemos aquí la ley que queríamos entonces todos los municipales. Mire usted, y ahora resulta que nosotros tenemos que dar competencia y recursos a esta ley, somos gobiernos consecuentes, ustedes no, ustedes ahora no quieren lo que quisieron entonces.

Mire, a mí me parece muy bien, las tres instituciones de la comunidad autónoma, el Govern de las Illes Balears, el Consell de Mallorca, el de Menorca, el de Ibiza y Formentera y el Ayuntamiento de Palma y todos los municipios los representan los diputados que están aquí, es el Parlamento quien hace las

leyes, es el Parlamento, que usted reclamaba antes, oiga (...) al Gobierno, lo hace el Parlamento; pues ahora (...) el Parlamento. Y aquí usted y el resto de grupos pues han hecho las enmiendas que hemos creído oportunas.

Por cierto, al hacer las enmiendas parciales, léase el discurso de hoy, no sea que usted vaya a modificar a menos, a menos, lo que hoy dice que damos de más, que entonces a lo mejor habrá una dicotomía en lo que usted hace parlamentariamente sentada en un despacho y lo que dice aquí en el estrado.

Yo, mire usted, vuelvo a decir lo de antes, espero, con todo el cariño del mundo y la comprensión, las enmiendas parciales que van a enriquecer el texto que actualmente estamos debatiendo, y aquéllas que no desvirtúan el objetivo de la ley, que es dar más competencias y más recursos a Palma para poder desarrollar los servicios que necesita, pues lo vamos a hacer. Lo que sea contrario a esto no lo vamos a respaldar.

Y mire, señora, solamente un lapsus, yo sé que estamos en el 18 de julio de 2006, yo lo sé que estamos ahora, (...) algún grupo se piensa que estamos el 18 de julio del 36, que ni usted ni yo había nacido, pero bueno, yo sé que estamos el 18 de julio de 2006, tendríamos que ser consecuentes con esta fecha y con las propuestas que hacemos, que sean de consenso y de buscar la concordia.

(Remor de veus)

Mire, la Ley de grandes ciudades, todo lo que afecta a Palma está aquí metida, todo, todo está aquí metido.

Los servicios sociales, pues mire usted, los gestionen quienes los gestionen son de la comunidad autónoma, transferidos a los consejos insulares, pero (...) a la comunidad autónoma, reglamentaria, ¿o no? ¿O tienen los consells competencias reglamentarias? Me parece que no, es este Parlamento quien dice quien tiene la competencia ¿verdad que sí? Pues aquí están, (...) por esto.

Copiado y cortado de la Carta Municipal. Mire usted, si esto fue así lo copiaron su grupo, el de Esquerra Unida i Els Verds, el de Unió Mallorquina, el del PSM y del Partido Popular, todos lo copiamos, porque (...) La Carta Municipal de Palma salió por unanimidad y renuncias de todos los partidos, tendríamos que ser consecuentes y acatarla hoy, ¿no?

Y mire, yo no sé si en su momento el alcalde de Palma fue discriminado por el Gobierno del Partido Popular, no lo sé, pero me parece que el alcalde en aquel momento de Palma se siente discriminado por el PSOE, y si no miren ustedes las fotos últimas y verá usted si está o no está. Yo no sé si el Partido Popular lo discriminó en su gestión municipal, pero que el alcalde que ustedes tienen como emblema a ustedes, vamos, no tiene nada con ustedes, mire usted las fotos del último día y verá usted como no está con ustedes. Por tanto, alguien sí que ha discriminado al Sr. Alcalde de Palma del 79 al 91.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Y sobre la Serra de Tramuntana, voy a refrescarle la memoria, porque, Sra. Francina Armengol, mire, yo le voy a decir, no sé si fue en el año 80 u 81 se crean los fondos de la Sierra de Tramuntana, con la intención de que ciertos municipios pequeños tuviesen algún tipo de ayuda para afrontar las infraestructuras que tienen que poner; no se modifican para nada los criterios, y (...) el año 2000 se modifican, el año 2000 se modifican; esta modificación se la callan y dice que se modificaron el año 2004, que es verdad que se modificaron, por criterios generalistas. Las del año 2000 afectó a dos municipios, a Esporles y Valldemossa exclusivamente, y entraba el de Campanet, exclusivamente, Esporles y Valldemossa gobernado por el Partido Popular, Campanet gobernado por el PSM. El año 2004 se hace una discriminación, se hace un acuerdo y se modifican los baremos, en función de población, y se da de baja a Campanet y a Selva, y resulta que lo de Campanet es impresentable, no, a Campanet, Esporles y Selva, por criterio de población; resulta que lo de Campanet y Esporles es impresentable, lo de Selva, que es un alcalde del Partido Popular, justamente el director general que proponía el tema éste se lo calla.

Por lo tanto, Sra. Armengol, de discriminación ninguna. Le reto, le invito a que me demuestre que en la Conselleria de Interior ha habido un sólo caso en donde a un alcalde, por no ser del Partido Popular, se le ha discriminado. A lo mejor usted encontrará lo contrario, pero al revés ni una sola.

Vuelvo a reiterar, mi mano tendida, tanto al grupo que ha puesto la enmienda a la totalidad como al resto de grupos, yo tengo la voluntad, el deseo y la añoranza de que seamos capaces, en el período del trámite parlamentario de las enmiendas parciales, buscar el consenso máximo posible, buscar todos un único objetivo: servir mejor a la ciudad de Palma y a sus ciudadanos.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Torns a favor o en contra, el Grup Parlamentari Mixt, si vol intervenir? En contra? Parlam a favor de l'esmena. A favor de l'esmena? Idò, en contra? Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc, saludar la Batlessa de Palma i els membres de la corporació que avui ens acompanyen en aquest plenari, un dia tan important en què es tracta un tema tan important per a la ciutat de Palma com la seva llei de capitalitat.

Unió Mallorquina donarà suport a la llei de capitalitat perquè vol que es tramiti, que es discuteixi, ara, en aquest moment, la llei de capitalitat, perquè creim que és bo que els ciutadans de Palma tinguin una llei de capitalitat, encara que pensam que la llei que avui es presenta en aquest Parlament no és la llei que els ciutadans de Palma es mereixen.

Sr. Rodríguez, des d'Unió Mallorca pensam que la llei hauria de ser fruit d'un consens com el que es va assolir l'any 2000 o 2001 a l'Ajuntament de Palma i no fruit de gent que ha nascut a València, que pareix i que fa en el seu discurs recordances o comparacions amb reis que varen atorgar cartes; són dos plantejaments absolutament diferents, nosaltres creim que la sobirania resideix en el poble, resideix en tots els representants que som al Parlament, uns en aquest moment amb més vots que uns altres, però amb aquests, no recordar sistemes antics on un rei donava privilegis a un poble o a una ciutat.

Miri, Unió Mallorca defensa que una llei de capitalitat per a Palma és una llei bona. I per què pensam que Palma ha de tenir una llei de capitalitat? Perquè Palma té tota una sèrie d'infraestructures que donen serveis a tots els ciutadans de l'illa de Mallorca i fins i tot de les illes que la pateixen dins el terme municipal de Palma i que això ha de ser compensat, que els ciutadans de Palma mereixen ser compensats per tots els desavantatges que suposa tenir dins la seva ciutat tota una sèrie d'infraestructures. I m'explicaré: l'aeroport de Palma, pel qual cada any passen 10 milions de turistes, requereix uns serveis municipals i requereix unes atencions i unes despeses per part de l'ajuntament de policia; tenen una sèrie d'inconvenients com a conseqüències d'una contaminació, de renous, de cotxes, de camions, d'autocars, de taxis que estan esperant allà cada dia, que mereixen que siguin compensades.

El port de Palma, pel port de Palma passen totes les mercaderies o quasi totes les mercaderies que venen a l'illa de Mallorca i és just que es compensi la ciutat de Palma i el seu ajuntament dels inconvenients que suposa tenir aquesta infraestructura que l'Ajuntament de Palma pugui pal·liar els efectes perjudicials que el fet de tenir aquesta infraestructura suposa a l'Ajuntament de Palma.

Residus o incineradora, és ver que tots els residus de tota l'illa de Mallorca han de venir al terme municipal de Palma, per sofrir o per plantejar-se un tractament, un reciclatge, fins i tot un compostatge i un incinerador, una incineració, i per tant hem de compensar, hi ha d'haver més inversions dins l'Ajuntament de Palma per compensar els desavantatges que suposen aquests serveis.

A més, Palma presta tota una sèrie de serveis que presta a tots els ciutadans de l'illa i que es presten des de Palma i que també requereixen més inversions. Tenim una universitat i la majoria de ciutadans de l'illa que han de desplaçar-se a aquesta universitat acaben passant pel terme municipal i han de tenir una sèrie de serveis.

Tenim unes dessaladores que no donen servei només als ciutadans de Palma sinó a tots els de la badia de Palma o tenim unes macrodepuradores per donar als serveis.

Tenim una gran presó, que dóna i que pateixen els ciutadans que són a aquella zona, o prestam serveis des de Palma les distintes administracions, que es presten a tota l'illa, com pugui ser la renovació del DNI o puguin ser els permisos de residència, que exigeixen que molts ciutadans que viuen a tota l'illa o a totes les illes es desplacin a Palma i hem d'ajudar l'Ajuntament de Palma a compensar-lo d'aquests desavantatges, d'aquests inconvenients.

Des d'Unió Mallorca pensam també i per això votarem a favor de la llei i no votarem a favor de l'esmena a la totalitat, que és necessari dotar l'Ajuntament de Palma d'instruments de gestió que permetin fer una gestió més propera als ciutadans, més descentralitzada. I per això saludam, com a coses positives, que aquesta llei permeti fer a indrets de Palma que tenen més una tipologia de poble, fer una gestió més descentralitzada amb figures com el batle de barri o el batle de districte o el batle de poble que un temps existia a indrets com Son Sardina, com Establiments, o com podria ser s'Aranjassa, Sant Jordi o Son Ferriol.

Pensam també que hi ha fórmules positives a la llei que permeten i que milloren la participació ciutadana i això, des d'Unió Mallorca, pensam que és positiu. Però, Sr. Conseller, pensam que aquest text de la llei que avui es presenta no és la llei que els ciutadans de Palma es mereixen. I m'explicaré.

Vostè a la seva intervenció ens ha explicat que aquesta és la llei fruit del consens i jo li vull explicar, Sr. Conseller, que això és una mitja veritat, com he tengut ocasió de sentir mentre l'escoltava. Miri, és ver que l'any 2000 una sèrie de grups municipals, entre els quals es trobava el d'Unió Mallorca, a l'Ajuntament de Palma varen assolir un consens per aprovar una Carta de Municipalitat basada en la Carta de Municipalitat de Barcelona, però aquest consens no es va fer amb un pla d'igualtat; el consens que no es fa amb cessions mútues no es fa amb un pla d'igualtat; el consens que quan el Sr. Conseller, enlloc de llegir el que du escrit, parla i diu el que pensa, no es fa en un pla d'igualtat, es fa des d'una majoria absoluta que vol imposar als altres grups un text i si vos va bé, bé, i si no *trágala*. Crec que el consens s'ha de basar en les cessions mútues, aquí tenim exemples que hem estat capaços tots els grups, en temes tan importants com l'Estatut d'Autonomia, d'arribar a un consens suficient.

Sr. Conseller, faci un esforç, faci un esforç de ver per intentar que hi hagi un consens en un tema tan important per a la ciutat de Palma com és la llei de capitalitat. I, Sr. Conseller, aquest text que vostè avui ha presentat no és el text que es va aprovar en el 2001, jo el cit a termini perquè els compari i que vegi que són dues coses distintes i que hi ha diferències, algunes en positiu, però d'altres que suposen un desavantatge per a aquesta llei.

Des d'Unió Mallorca presentarem esmenes, presentarem 42 esmenes per tractar de millorar el text, i esperam, confiam amb les seves paraules que durant la tramitació d'aquest text, durant la tramitació d'aquesta llei es pugui assolir consens. Ara, jo entenc que, des d'un Partit Popular, que rep instruccions des de Madrid, serà molt difícil arribar a aquests acords, perquè els ciutadans de Palma el que volen és el que es decideix des d'aquí. Jo li recoman, Sr. Conseller, que faci un esforç d'intentar que aquest text no acabi finalment aprovat només amb els vots del Partit Popular, perquè la permanència d'una llei de capitalitat dependrà que sigui vostè capaç o no d'assolir aquest consens.

Unió Mallorca presenta dos tipus d'esmenes fonamentals, un primer tipus d'esmenes del tema del finançament. És ver, Sr. Conseller, que hem de garantir amb la

lleï de capitalitat que Palma tengui un finançament adient, adequat, que Palma es vegi compensada pels perjudicis que li causen tenir aquestes infraestructures, però pensam que un 16% d'inversions és insuficient. Nosaltres demanarem que aquest tant per cent s'incrementi, un 16% ens pareix absolutament insuficient, i hem de garantir que l'Ajuntament de Palma tengui els recursos suficients per poder dur endavant aquests serveis, per poder prestar amb bones condicions per a tots els seus ciutadans aquestes infraestructures que té. Per tant, nosaltres demanarem que s'incrementin aquestes inversions.

Jo, Sr. Conseller, li vull recordar que ha estat durant el temps que el Consell de Mallorca ha estat presidit per la presidenta Maria Antònia Munar quan s'ha inclòs, per primera vegada, dins el Pla d'Obres i Serveis del Consell de Mallorca, finançament per a l'Ajuntament de Palma; no va ser durant la presidència de presidents del Partit Popular, va ser durant la presidència. Què és insuficient? Absolutament. Què s'hauria d'incrementar? Segur, sense cap dubte. I per això, amb la lleï ara és el moment de garantir que hi hagi aquesta inversió suficient per a l'Ajuntament de Palma.

La resta d'esmenes, Sr. Conseller, que pensam que s'han d'incloure són esmenes que entenem que el text que vostè ens ha presentat inclou un descontrol o un llevar fora de la planificació insular l'Ajuntament de Palma. En aquest Parlament hem assolit un consens grups tan importants com el Partit Popular, com el Grup Socialista i Unió Mallorquina per aprovar un Estatut d'Autonomia, un Estatut d'Autonomia que estic segur que s'aprovarà al Congrés dels Diputats i que serà una realitat abans de la propera legislatura, i en aquest Estatut d'Autonomia hem decidit, entre tots, que hi havia qüestions, sobretot que es refereixen a la planificació de tota l'illa, que volem que estigui per damunt d'un o altre ajuntament; que volem que la planificació ha de ser general, no podem deixar en mans d'un ajuntament o d'un altre per on passaran les carreteres, perquè el color polític d'un ajuntament pot fer que no hi hagi una carretera que passi quan és una cosa necessària per a tota l'illa, i no només per a un ajuntament. Per això presentarem esmenes, perquè temes tan importants com l'ordenació del territori, com l'urbanisme, com la protecció del patrimoni o com la planificació de les carreteres no estiguin en mans d'un o altre ajuntament, sinó que estiguin en mans d'un òrgan supramunicipal que pugui planificar aquesta planificació a nivell de tota l'illa. De la mateixa manera que entenem que hi ha coses que la planificació ha de ser a nivell de les tres illes, de la mateixa manera que entenem que hi ha coses que la planificació com l'ensenyament no pot dependre d'una illa o de l'altra, sinó que ha de ser de totes les illes, o com la sanitat.

Jo, Sr. Conseller, crec que vostè ha volgut fer un vestit a mida i alerta que aquest vestit no se'l posi un altre.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds? No vol intervenir.

Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista?

Grup Parlamentari Popular?

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Batlessa, senyors membres de la corporació municipal, benvinguts. Ningú no pot negar que Palma de Mallorca, per la seva condició de capital de la comunitat autònoma de les Illes Balears i per la seva solidaritat amb la resta dels pobles de les Illes ha hagut d'afrontar en el seu terme municipal multitud de serveis de caràcter supramunicipal. Ja fa un parell d'anys que diversos estaments, tant polítics com socials, reclamen una lleï que reconegui aquesta capitalitat a Palma; que reguli un estatut especial de la ciutat de Palma de Mallorca com a capital de la comunitat autònoma de les Illes Balears i seu de les seves institucions autonòmiques, d'acord amb el disposat a l'Estatut d'Autonomia.

És idò ben necessària i urgent l'aprovació d'una lleï que, sobretot, cerqui un desenvolupament equilibrat i que permeti dotar la capital de tots els serveis necessaris per tal de poder actuar com a tal; una lleï que reguli aquest règim especial de Palma de Mallorca, pel seu caràcter especial de capital de les Illes Balears i seu de les institucions autonòmiques, tenint en compte la seva singularitat, les seves demandes de la ciutadania i dels visitants, així com també els costos addicionals que la capitalitat comporten quant a la prestació de serveis generals municipals i supramunicipals a tota la comunitat. Pens que no es tracta de donar privilegis a ningú, sinó que es tracta d'aprovar un règim especial, un instrument jurídic que permeti aquest desenvolupament harmònic, tant necessari, d'acord amb aquest estatus que la capital de Palma de Mallorca té, es tracta idò d'equilibrar els costos econòmics i les demandes ciutadanes.

A més, s'ha de tenir en compte que el text elaborat té com a base la Carta Municipal, com ja han dit anteriorment, de l'any 2000, elaborada per la comissió especial, constituïda per tots els grups municipals de l'Ajuntament de Palma de Mallorca l'any 1999. A més, també la Carta, torn a insistir, ja s'ha comentat, però crec que és important, va ser aprovada per unanimitat dels grups que en aquells moments conformaven l'arc municipal, el PP, el PSOE, el PSM, Esquerra Unida i Els Verds i Unió Mallorquina, això dia 11 de juliol de l'any 2000, i a més va ser reiterada per unanimitat també amb data 31 d'octubre de l'any 2001.

Per altra banda, el Ple de l'Ajuntament de Palma va aprovar, per unanimitat també de tots els grups municipals, el 31 d'octubre del 2001, impulsar l'aprovació per al Parlament de les Illes Balears d'aquest projecte de Carta Municipal. Es va reiterar també aquesta voluntat de dur endavant la seva tramitació pel Ple de la corporació municipal el dia 22 de març de l'any 2002. Per tant, Sra. Armengol, senyores i senyors diputats, jo crec que més consens impossible.

Així doncs, l'avantprojecte que es presenta avui aquí no és més que una evolució i una actualització de la Carta Municipal de l'any 2000 i crec que no hi ha equivocació més grossa que la que s'ha fet aquí i és de titllar aquest avantprojecte de lleï d'antiquat, jo crec que justament l'esforç que s'ha fet ha estat el d'adaptar i actualitzar aquesta Carta Municipal de l'any 2000 en els temps d'avui.

Per tant, aquesta llei és la culminació d'un compromís adquirit amb els ciutadans de Palma de Mallorca, però també amb els ciutadans de totes les Illes Balears. La Conselleria d'Interior del Govern de les Illes Balears, dins el marc de les seves competències autonòmiques, va crear un òrgan col·legiat d'assessorament format per membres de la Conselleria d'Interior i per membres de l'Ajuntament de Palma, denominada Comissió de la Llei de capitalitat, en data de febrer del 2006, per dur a terme els treballs d'actualització de la Carta Municipal del 2000 i la seva conversió en l'actual projecte de llei de capitalitat de Palma de Mallorca. Per tant Sr. Conseller, tot el que s'ha proposat aquí jo crec que aquest Govern ho ha fet.

Avui es comencen a fer realitat, mitjançant la seva actualització i amb la Llei de capitalitat de Palma de Mallorca aquests desitjos. Sense cap dubte la Llei de capitalitat ha d'impulsar el desenvolupament del municipi amb un esperit de solidaritat amb els altres pobles de les Illes. I és just per això que l'avantprojecte de llei presentat està inspirat en els principis constitucionals de descentralització i coordinació de l'administració, al mateix temps que facilita la participació ciutadana d'una manera prou extensa i clara. Justament hi afegiria jo que tal vegada és la participació ciutadana el que inspira el conjunt d'aquesta llei. Es volen garantir els drets de la ciutadania en la implicació directa en la participació efectiva. Els principals òrgans de participació ciutadana de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, segons aquest avantprojecte de llei, són el Consell Social de la ciutat, els consells territorials de districte i el consell sectorial d'àrea. I és que a la llei es defineixen els districtes com a òrgans de desconcentració i descentralització territorial per a l'aplicació d'una política municipal, orientada a la correcció dels desequilibris i la representació dels interessos de les diferents zones o barriades de Palma i que a més, determinen els consells territorials. Per altra banda els consells sectorials de l'àrea vénen determinats per sectors d'àrees d'actuació municipal. El Consell Social que és l'òrgan consultiu més ample de la participació ciutadana. La llei contempla la figura del Defensor del ciutadà com una institució de caràcter municipal per a la defensa de les llibertats i dels drets fonamentals de la ciutadania de Palma de Mallorca.

I quins són els aspectes més importants des del meu modest punt de vista d'aquest avantprojecte de llei? En primer lloc, ja ho he comentat abans de passada, l'avantprojecte de llei fa les actualitzacions necessàries des de la Carta Municipal de l'any 2000 fins a l'actualitat, conforme a les noves lleis de matèria de règim local, al projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears, la Llei de grans ciutats o de modernització del govern local, la nova Llei d'hisendes locals i d'altres. S'incorpora a la llei el nou contingut de la normativa pròpia de l'ajuntament, com són els reglaments orgànics aprovats per l'Ajuntament de Palma de Mallorca dins l'any 2004. Així també s'incorporen els drets de participació ciutadana, el nou esquema d'estructura orgànica dels ajuntaments, el règim de funcionament del ple, les seves comissions, etcètera.

Es dota Palma de Mallorca del règim financer que li correspon pel seu caràcter de capitalitat, per poder compensar així el cost de les infraestructures i serveis municipals que ha de prestar a tota la ciutadania i als visitants. Així l'article 138 es parla d'un règim especial, a part del règim general de

qualsevol municipi, d'un règim especial pel fet de la capitalitat, amb un finançament anual per a inversions directament territorialitzades i també indirectament a través de consorcis que han de sumar un mínim, ja ho ha dit el conseller, del 16% de les dotacions consignades per a inversions reals en el pressupost del sector públic autonòmic. Es creen els instruments necessaris per a la gestió dels interessos de la capital, d'aquesta manera es regulen dos tipus de relacions interadministratives generals. Consorcis i convenis i per sectors també d'interès concurrent al Consell de capitalitat. I aquest crec que és un punt molt important, ja que per primera vegada es contempla a una llei les necessitats d'una ciutat que és la capital d'una comunitat autònoma i implica en aquesta realitat la responsabilitat de les altres administracions públiques, sobretot el Govern i el Consell de Mallorca a l'hora de fer front a totes les necessitats que aquesta condició du.

Així es crea el Consell de capitalitat com a òrgan col·legiat de caràcter permanent i que es configura com un instrument de col·laboració entre les tres administracions, l'autonòmica, la insular, la municipal, en l'exercici de les competències derivades del fet de la capitalitat de Palma de Mallorca, l'objecte del qual és la coordinació entre aquestes institucions en tot allò que n'afecta les competències i la responsabilitat derivades d'aquest fet i d'aquesta manera fer una realitat efectiva la participació de les administracions implicades en tots els assumptes d'interès concurrents. La creació d'aquest consell va ser proposat justament i acordat de forma unànime pels membres d'aquesta comissió de la Llei de capitalitat creada l'any 2006. La llei diu també que el ple de l'Ajuntament de Palma de Mallorca podrà promoure actuacions de la comunitat autònoma de les Illes Balears i del Consell de Mallorca en tots els assumptes que afectin Palma de Mallorca com a capital i en aquells interessos concurrents amb aquelles administracions mitjançant la seva participació com a membre del Consell de capitalitat que estableix aquesta llei.

També diu la llei que en els casos en què els acords del Consell de la capitalitat tinguin una repercussió econòmica es requereix l'aprovació mitjançant vot favorable de l'administració amb les administracions implicades en l'actuació corresponent. Es defineixen també a l'avantprojecte de llei els sectors d'interès concurrent i que són sectors d'actuació administrativa que resulten afectats per la condició de la capital de la comunitat autònoma i que exigeixen l'establiment de relacions interadministratives específiques, és a dir, que pot actuar en el Consell de capitalitat.

Així per a la gestió conjunta interadministrativa d'aquests sectors i de manera totalment nova es regula la figura dels consorcis com a mecanisme de gestió conjunta de funcions, activitats o serveis en àrees concretes entre la comunitat autònoma, l'Ajuntament de Palma i en el seu cas el Consell de Mallorca. L'Ajuntament de Palma de Mallorca i les altres administracions públiques exerceixen les seves competències ponderant els interessos públics que poden derivar de la condició de capital de la comunitat autònoma de Palma. També s'han de facilitar recíprocament la informació, cooperació i l'assistència activa necessària per a la satisfacció d'aquests interessos i per al desplegament i l'execució adequats d'aquesta llei. Així, segons la llei, l'Ajuntament de Palma de Mallorca, d'acord amb el Consell de capitalitat pot instar, promoure i

col·laborar en la creació d'infraestructura d'interès per al municipi, com són carreteres, ponts, passos subterranis, a nivell, (...) de tren, metro, tramvies, aparcaments, edificis, instal·lacions per als serveis públics i d'altres.

En el terreny urbanístic, la llei contempla que l'Ajuntament de Palma ha de participar en l'ordenació del territori en la forma més ampla possible, mitjançant la seva intervenció en l'elaboració dels projectes de les Directrius d'Ordenació Territorial, Pla Territorial de Mallorca, plans territorials insulars, plans directors sectorials i altres instruments d'ordenació i planejament, tan en la redacció inicial de l'instrument d'ordenació, com també en les seves revisions o modificacions, sempre que afectin aquell municipi. Per altra banda la llei marca també l'aprovació definitiva del Pla general d'ordenació urbana, així com altres instruments de planejament municipal de Palma de Mallorca, correspon al ple de l'Ajuntament de Palma, com també la revisió o modificació i la declaració d'interès general dins el seu terme municipal. També marca la llei que en el procediment de tramitació del Pla general d'ordenació urbana hi ha d'haver audiència específica de la comunitat autònoma i el Consell de Mallorca que s'articularà mitjançant l'emissió d'un informe.

Per tant, la llei atribueix a l'Ajuntament de Palma la competència per aprovar els seus instruments de planejament municipal, declaració d'interès general, declaració d'urgent ocupació en matèria expropiatòria per raons urbanístiques, degudament previstes en el planejament municipal. Es crea la subcomissió d'urbanisme que emetrà els informes preceptius respecte els instruments de planejament i de declaració d'interès general. Per altra banda la llei diu també que l'Ajuntament de Palma de Mallorca és competent per declarar determinades zones de la ciutat coma zones turístiques, o altres, amb un tractament equivalent des del punt de vista fiscal, urbanístic, comercial o d'altres. També és important remarcar que la comunitat autònoma i el Consell de Mallorca han de sol·licitar, segons aquesta llei, informe previ a l'Ajuntament de Palma de qualsevol projecte de creació, de reforma de grans infraestructures que s'ubiquin en el terme municipal, sense perjudici de les competències municipals en aquesta matèria.

Per altra banda la llei preveu la creació d'un consorci d'infraestructures, allà on la participació que correspon a l'Ajuntament de Palma de Mallorca en la gestió d'infraestructures de titularitat d'altres administracions, és en tot allò que afecti a l'àmbit territorial del terme municipal. Addicionalment per complementar el nivell d'infraestructures, instal·lacions i serveis socials de caràcter de capitalitat que té el municipi de Palma de Mallorca, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de preveure anualment en el seu pressupost inversions directament territorialitzades en el municipi de Palma de Mallorca i també inversions indirectes via aportacions a consorcis que es creïn a l'empara d'aquesta llei per un import, com a mínim, del 16% del total de les dotacions consignades per a inversions reals en el pressupost del sector públic autòmic.

Però aquesta també és una llei responsable amb el medi ambient, una llei que marca clarament un compromís de la ciutat de Palma de Mallorca com a ciutat sostenible en el marc de les recomanacions internacionals en polítiques adreçades a

la preservació, restauració i millora del medi ambient urbà i natural, i en particular en assegurar la bona qualitat de l'aigua, de l'aire, del nivell del renou adequat, la qualitat de l'espai urbà, el manteniment i la promoció de la salut pública, la minimització, la reutilització i la recollida selectiva, el reciclatge, el tractament de residus urbans, l'estalvi i l'ús eficient de l'energia i la gestió eficient dels recursos naturals i també la defensa i protecció dels animals.

I ja per acabar, en tot cas a la rèplica ja concretaré alguna cosa més, sí que vull tornar insistir en allò que ja ha dit el propi conseller i és que aquest avantprojecte de llei es fonamenta totalment amb la Carta Municipal, una carta que va ser fruit d'una unanimitat de tots els grups polítics i és molt important tenir-ho en compte a l'hora de fer una valoració d'aquest propi avantprojecte. La Carta Municipal, torn insistir va ser consensuada per tots els portaveus dels grups municipals que formaven part de l'Ajuntament de Palma els anys 1999, 2000, 2001 i 2002, ara el que fa aquest Govern mitjançant aquest avantprojecte de llei ha estat incorporar les millores tècniques i materials oportunes, amb la voluntat d'actualitzar el text i adaptar-lo a les noves disposicions legals en matèria de règim local, municipal, Llei de grans ciutats, Llei d'hisendes locals, el projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears principalment.

Esper i desig pel bé dels ciutadans d'aquesta comunitat i sobretot pel bé de tots els ciutadans de Palma de Mallorca i en coherència amb les aportacions i decisions fetes per cada un dels grups polítics representats a l'Ajuntament de Palma, esper i desig que donin suport aquest avantprojecte i que el Grup Parlamentari Socialista s'ho replantegi i en tot cas retiri aquesta petició de què torni al Govern l'avantprojecte de llei. Jo crec senyores i senyors diputats del PSOE abans de tot coherència. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Feliu. En torn de rèplica la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. La coherència sempre la intenta mantenir, crec que sempre ho aconsegueix, el Grup Parlamentari Socialista. I evidentment la coherència és el motiu de per què hem fet aquesta esmena a la totalitat a la Llei de capitalitat de Palma de Mallorca, perquè aquesta Llei de capitalitat no garanteix allò que ha de garantir i que és compensar els desavantatges que està sofrint Palma pel fet de ser capital de les Illes Balears. Convendria que això els quedés mitjanament clar. Els primers defensors de la Llei de capitalitat, de què Palma ha de tenir una Llei de capitalitat és el Partit Socialista i vàrem treballar intensament per arribar a un acord a l'Ajuntament de Palma i hem treballat intensament el grup parlamentari, conjuntament amb el Grup Municipal Socialista de Palma per presentar les esmenes parcials a aquest projecte que desfà aquell acord inicial.

Sra. Feliu, no se pot obviar el que ha succeït en 6 anys, no és comprensible que vostès s'obstinin en presentar un projecte

de llei totalment desfasat que no contempla el que ha succeït i el que ha succeït, li ho repetesc per si no ho han entès, és que hi ha hagut una llei de grans ciutats, una llei de consells insulars, unes transferències de competències i un pacte entorn a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i en aquest moment, a més, s'està tramitant la llei de règim local. Tot això vostès no ho tenen en compte dins el projecte de llei de capitalitat que han presentat en aquest Parlament de les Illes Balears. Per tant, en el 2000 se va arribar a un acord que era bo, que era modern, que era actual, que anava en la línia de la Carta Municipal de Barcelona, era abans de la llei de grans ciutats i per tant, contemplava tota aquesta qüestió de la desconcentració. Ara això no és cap novetat que vostès aportin a aquesta llei de capitalitat, vostès no aporten cap novetat, això ja ho fa Palma, Palma ja té desconcentració per districtes, no li donen via a la llei de capitalitat, no enganin la gent.

Vostè ens ha llegit aquí que "gràcies a aquesta llei tendran districtes i tendran participació ciutadana, tendran un Consell Social". No és cert, això li dona la potestat la llei de grans ciutats i Palma ja ho està fent, si ja té aprovat tots els reglaments. Sra. Feliu en quin món vivim? Baixin a la realitat, aquí han succeït coses des d'aquell projecte consensuat, han succeït moltes coses. Per tant, necessàriament s'han de tenir en compte per poder fer una bona llei per a l'Ajuntament de Palma de Mallorca. Per tant, des del Partit Socialista hem treballat i molt, tan des de l'Ajuntament com des del Parlament i seguim treballant i molt per millorar notablement aquesta llei, per fer-la bona, perquè aquesta no és bona per als interessos de la ciutat de Palma.

Una altra qüestió que aquí s'hi ha fet referència per part d'alguns dels intervinents. S'ha dit que aquesta llei hauria de contemplar que hi ha grans instal·lacions que estan a Palma pel fet de ser la capital. Òbviament i a això ens estam referint, és que aquesta llei no en parla, ni parla de l'aeroport, ni parla de les plantes de residus, ni parla de les concentracions de trànsit, no parla de tot això. Aquesta llei no soluciona res de tot això i això és el que òbviament hauria d'haver fet. Durant aquests 3 anys el conseller d'Interior hauria d'haver fet alguna cosa. Hauria d'haver analitzat quins problemes té Palma pel fet de ser la capital i quines solucions s'han de posar, econòmiques, competencials i de tota casta. Això és el que hauria d'haver fet el conseller i hauria d'haver presentat un projecte de llei que solucionés els problemes que té Palma pel fet de ser capital de les Illes Balears i no una mala còpia de la Carta Municipal de Barcelona de l'any 99 que està totalment desfasada en la realitat política que estam vivint en aquestes Illes.

Li torn fer una pregunta molt clara, m'ho expliquin, via la llei de capitalitat quina transferència de competència en dotació de recursos econòmics i materials se fa a l'Ajuntament de Palma? Digui'm quina? No en fan cap, de transferència de competència pròpia no en fan cap, ni tan sols especifiquen quines són les competències pròpies que actualment ja té l'Ajuntament de Palma, cosa que sí hauria de fer aquesta llei de capitalitat. Això no ho fan, l'únic que donen és la possibilitat de l'aprovació definitiva del Pla general, és l'únic que fan, qüestió que evidentment és molt discutible, després sobretot dels escàndols urbanístics que hem viscut degut a la mala gestió de l'Ajuntament de Palma durant aquesta legislatura. Qüestió

realment discutible i sobre la que nosaltres tenim plantejada alguna esmena.

Després hi ha una qüestió que també algú ha dit, la necessària protecció del patrimoni natural i cultural de Palma. Evidentment en això hi estam totalment d'acord, Sra. Feliu. I per això, igual que hi ha una disposició addicional que protegeix el parc de Bellver, nosaltres presentam una disposició addicional de protecció íntegra del Monestir de La Real i el seu entorn, qüestió que sí hauria de preocupar les institucions d'aquestes Illes i no destrossar el nostre patrimoni i el nostre entorn ambiental, cosa que li agrada i molt al Partit Popular.

Després ens diu la Sra. Feliu que ara el Govern i el consell insular hauran de sol·licitar informe previ a l'Ajuntament de Palma per fer qualsevol intervenció. Ens sembla molt bé, no li hem plantejat cap esmena. Ara bé, a bones hores! Hagués estat molt bé que a l'hora de decidir fer el metro s'hagués consultat amb l'Ajuntament de Palma i el regidor de Transports de Palma no hagués fet el ridícul de dir que mai se faria metro a Palma. Hagués estat molt bé que abans de decidir que l'hospital se faria a Son Espases s'hagués consultat amb l'Ajuntament de Palma, perquè vostès són del mateix color polític. Convendria que respectessin la institució legalment elegida com són els representants municipals de l'Ajuntament de Palma, als quals jo respect i salut molt que estiguin avui matí amb nosaltres en aquest debat parlamentari.

Per tant, d'actualitzacions necessàries que ens ha dit la Sra. Feliu ni una, ni s'ha actualitzat aquesta llei, ni amb l'Estatut d'Autonomia que hem proposat en aquesta cambra, com si no hagués existit, ni s'actualitza aquesta llei amb la llei de consells insulars, ni amb la transferència de competències. El Sr. Rodríguez m'ha dit: "és que parla de comunitat autònoma", sí però també parla de dues administracions. Ho diu clarament, quan xerra de cultura parla de les dues administracions que hauran d'arribar a acords, dues administracions i dues són dues. I dues són, segons la seva llei, el Govern i l'Ajuntament de Palma i li Govern li record que té les competències transferides al Consell Insular de Mallorca.

Per tant, senyors, ni han actualitzat, ni han fet la feina que pertocava, ni han encaixat aquesta llei dins la nostra estructura competencial, ni han analitzat quins costos està sofrint Palma pel fet de ser capital, ni han fet cap de les feines que els pertocava fer. Els únics que han fet un estudi econòmic, li repetesc, és l'Ajuntament de Palma, que jo sé que està governat pel Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Acab tot d'una. Per cert, han fet cas omís a l'estudi econòmic que ha presentat l'Ajuntament de Palma. Per tant, no han fet la feina que els pertocava. Arriben tard i malament, amb un objectiu clarament electoralista Sr. Rodríguez, que nosaltres podem entendre, però que no compartim. Les coses s'han de fer bé per assegurar que Palma pugui gestionar d'una forma eficient per a la ciutadania de Palma el fet de ser capital de les

Illes Balears. La nostra proposta queda damunt la taula, més competències per a Palma via una llei de transferències, amb més recursos humans i més finançament i dues partides pressupostàries en el pressupost de l'any 2007 per compensar els costos de capitalitat. Veurem si d'això ens fan una mica de cas i realment se pot arribar a un consens entorn a una llei importantíssima de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèplica. Sra. Feliu, vol contrareplicar?

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, està claríssim, ja m'havien arribat moltes veus, però la veritat és que avui m'ho ha acabat de confirmar, vostè és la diputada del no, diu que no a tot, no hi ha res que li vagi bé. Fins i tot quan el President va presentar el metro, va estar en contra, ja veurem que els contaràn els seus votants quan vegin que vostè va estar en contra de què se fes el metro. Vostè és la diputada del no.

Ara està en contra de..., una esmena a la totalitat d'una llei allà on el seu grup representat a l'Ajuntament de Palma ha estat absolutament a favor i ha col·laborat des de l'any 99, jo també hi era i hem estat treballant moltíssims d'anys per aquesta Carta Municipal que després s'ha traduït en una llei de capitalitat i un conseller que l'únic que ha fet ha estat lluitar perquè aquest desig municipal se traslladés a una veritable llei, cosa que no va fer el seu Govern perquè el Sr. Antich, ja li ho ha dit el conseller, va tenir la Carta Municipal aprovada per unanimitat, també pel seu grup, a les seves mans i no varen fer res vostès quan varen governar. Ara el Sr. Rodríguez ha demostrat que realment creu que Palma mereix ser reconeguda com a capital de les Illes Balears i creu que Palma mereix ser compensada com a capital de les Illes Balears. I amb això estam fent feina, tan és així que han estat treballant no a la conselleria unilateralment, no, s'ha creat una comissió de capitalitat allà on han treballat la conselleria amb l'Ajuntament de Palma, han adaptat aquesta carta municipal.

No és una carta antiquada, no és una llei antiquada Sra. Armengol, per favor! S'ho miri bé. Aquesta llei contempla i adapta tot allò que durant 6 anys que vostè comenta, tot el que s'ha produït. Jo ja ho he dit abans, aquesta llei contempla i adapta la nova llei de (...) municipals. Adapta tot el reglament nou de l'Ajuntament de Palma. Ho adapta tot, no és una carta municipal copiada d'una altra carta municipal. No Sra. Armengol, no ridiculitzi el tema i la veritat és que en mal lloc deixa els seus companys del seu partit a l'Ajuntament de Palma que sí que han treballat en aquesta Carta Municipal i que sí que han estat representant també aquest Consell de Capitalitat, aquesta comissió per la llei de capitalitat que ha creat la Conselleria d'Interior.

Jo crec senyores i senyors diputats i Sr. Conseller, que hem de continuar, hem de tirar endavant, mai havíem tengut Palma i tota la comunitat autònoma una oportunitat com la que tenim ara. El que no podem fer és no complir els desitjos dels

ciudadans, les reiterades peticions per part de l'Ajuntament de Palma perquè aquest Parlament aprovi una llei, crec que l'únic que estam fent és recollir aquestes peticions i que són les peticions dels ciudadans que ens arriben. Per tant Sr. Conseller, tiri endavant amb aquesta llei que tindrà el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Torn de fixació de posició. El Sr. Rosselló, en nom d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. També saludar la presència de la Batlessa de Palma i tots els regidors de l'Ajuntament que avui ens acompanyen en aquest important debat. Jo vull començar la meua intervenció de fixació de posició dient una cosa que pareix que no importaria dir-la, però vist el debat crec que és fonamental. Nosaltres consideram fonamental una llei de capitalitat a Palma, el que fins ara no hem entès és tot el debat, aquí sembla que l'esmena a la totalitat se presenta perquè no s'està d'acord amb una llei de capitalitat i els altres diuen que fa falta una llei de capitalitat, aquest no és el debat que avui s'ha produït aquí. El debat és quina llei de capitalitat, crec que és elemental aquesta qüestió i d'aquesta forma feim un flac favor al debat parlamentari si realment volem aclarir les coses, arribar al fons de la qüestió i saber exactament què discutim uns i altres.

Aquí ningú ha qüestionat que és fonamental una llei de capitalitat, el que s'ha qüestionat en tot cas és si aquesta era la més adequada. Des del nostre punt de vista, no hem presentat una esmena a la totalitat, per això feim una intervenció en fixació de posició, li trobam a aquest projecte de llei que avui tenim damunt la taula tres entrebancs que consideram importants i no vol dir que no se puguin resoldre amb els tràmits que queden, però tres entrebancs que consideram importants. Primer, vist el que s'ha vist, no és una llei amb consens. El consens va ser la carta del 2000, però no la que tenim ara, si fos en consens tothom hagués sortit aquí a lloar la llei que tenim. Evidentment no té consens. I a més no se facilita el consens de la forma que se du aquí, per tràmit d'urgència i període extraordinari, surt de tota la normalitat i en tot cas és el pitjor que se pot aconsellar per aconseguir un consens. I la tramitació que queda és de l'estil de les lleis que estam aprovant ara en període extraordinari, el consens serà de prendre pel sac. Senzillament intervenció a favor, intervenció en contra i votació, així no importa que intentem el consens. Jo demanaria que si realment creim amb el consens, si volem que surti una llei per consens, crec que és important, com a mínim no ens plantegem liquidar-la amb una ponència de mitja hora i amb una comissió de dues hores i mitja, perquè així és impossible que hi hagi consens, debatem, discutim, trobem, amb temps suficient, tot allò que fa falta per arribar a aquest consens.

Segon entrebanc, home, jo crec que s'hauria de polir molt el tema de les competències i el tema dels consells insulars, el Sr. Rodríguez crec que ha tengut una intervenció en aquest aspecte desafortunada, fins i tot fent una mica de ridiculització

que els consells no són uns òrgans que els han de fer capades, etcètera; això dit a un hemicicle que acaba d'aprovar un Estatut d'Autonomia profundament insularista, perquè així ho hem volgut tots, inclòs el Partit Popular; que dona un paper extraordinari als consells insulars. Per tant, com a mínim, aquest és un argument de profund pes a l'hora de contemplar si aquesta llei té en compte o no té en compte, solament el fet que quan parla de determinades matèries anomeni dues institucions en lloc de tres ja denota una manca de sensibilitat damunt el tema. Tal vegada es queda aquí, tal vegada es queda amb una manca de sensibilitat, però com a mínim això hem de reconèixer que és un fet objectiu i que per tant això s'ha de corregir i hem de donar tot el valor que correspon als òrgans de caire insular, perquè així ho hem decidit a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i perquè sembla ser que això és el sentit majoritari de totes les forces polítiques que componen aquesta cambra.

I el tercer entrebanc que per a mi és realment el de fons, jo crec, nosaltres creim des del nostre grup que l'element fonamental d'una llei de capitalitat és avaluar els costos de capitalitat, és situar damunt la taula, com ha dit el Sr. Miquel Nadal i com han dit altres, doncs aquí tenim l'aeroport, aquí tenim la Universitat, aquí tenim tota una sèrie de coses que ens suposen uns determinats costos superiors a la resta de municipis de l'illa, anem a discutir a fons quins són aquests i com suplim aquesta deficiència. Crec que aquest és el vertader sentit de la llei, després de l'existència de la Llei de grans ciutats estatals, com aquí s'ha dit, perdó, de grans ciutats estatals no, de grans ciutats de caràcter estatal, ja queden regulades tota una sèrie de coses, que es poden també regular, jo no som contrari ni molt manco que es regulin amb una llei autonòmica, però que ja estan regulades; el que realment, el bessó d'aquesta llei hauria de ser l'avaluació dels costos de capitalitat i, segons la nostra opinió, això és el que s'esquiva, això és el que s'hi passa per devora sense agafar el toro per les banyes. Fins i tot es parla de finançament en general i jo diria que s'adopten determinades coartades per a no parlar del que realment ens interessa; es diu a un article que no es discriminarà Palma en el fons de cooperació, molt bé, un esperit de voluntat, una expressió de voluntat política, un intent de criticar coses que s'han pogut fer, el que sigui, és igual, però queda amb un esperit de voluntat política.

Segona, es garantirà un 16% de la inversió del Govern a Palma, que s'ha calculat en base al que s'ha invertit els tres darrers anys. Per què un 16 i no un 22 o un 14 o un 27? A més, com a mínim, és a dir, això és mantenir-nos en el que ja tenim, no créixer, mantenir-nos en el que ja tenim. I quan realment s'ha de dir una xifra sobre els costos de capitalitat, quan realment s'ha de banyar-se i agafar un compromís seriosament, aquí ja ens aturam i no es concreta. Jo crec que aquesta és la vertadera debilitat d'aquesta llei, i si la volem resoldre entre tots, jo, i no utilitzaré tot el temps que tenc perquè ja he dit el que havia de dir, faig una crida perquè en el temps que en queda arribem a un consens sobre aquesta llei i sobretot arribem a un consens de què parlem quan parlem d'això, perquè, si no, no importa fer lleis. Ens entenem tots, no? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que el final de la intervenció del portaveu d'Esquerra Unida, que m'ha precedit, del Sr. Rosselló, cridant al consens, és bàsic per a totes les lleis i per a aquesta encara més, perquè aquesta llei és una d'aquelles que se'n va començar a parlar molt, tots els grups municipals, tots els grups polítics a l'Ajuntament de Palma hi estaven d'acord, el Govern pareixia que volia realment arribar a un acord amb tothom; fins i tot vàrem arribar a l'acord que s'ajornaria el període de presentació d'esmenes fins dia primer de setembre, amb la finalitat de poder pactar les de règim municipal, que així, si afectaven Palma, veure com quedava aquesta altra llei de capitalitat i que quedàs ben arreglat, però després, el Govern, unilateralment, va rompre el consens demanant urgència.

No, no és igual, Sr. Conseller, no ho és igual, teníem fins dia 1 de setembre per presentar esmenes, mentre anàvem treballant, no dins el Parlament, sinó políticament tots els grups anàvem treballant amb què, com quedaria dins el Parlament després la llei municipal, per a tot allò que afectava Palma poder-ho incloure, via esmenes de tothom, a la llei de capitalitat. Aquest consens l'ha romput el Govern unilateralment, va ser el Govern que va demanar que això fos per urgència, tots els grups demanaren dia 1 de setembre i se'ns va concedir, la Mesa del Parlament ho va concedir. El Govern va decidir que no, que aquest consens inicial no. Per tant, el primer que necessitam saber és si el grup majoritari realment vol un consens o no, perquè si no tan tranquils, seguim, nosaltres ens posam davant i la piconadora darrera i enganxa qui enganxa, i ja està.

A veure, nosaltres entenem l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, sobretot pel tema del finançament, una llei de capitalitat sense finançament no serveix per a res. El Govern i el Partit Popular podran haver impulsat una llei de capitalitat, però sense finançament haurà estat paper banyat; llavors podran dir: nosaltres estam per Palma, els altres els ofegàvem. Per cert, s'ha dit aquí que del 99 al 2003 el pacte de progrés hagués pogut fer la llei de capitalitat, és cert, s'hagués pogut fer, no la va fer, això també és cert, però el que no és cert és que el pacte de progrés ofegàs Palma. El pacte de progrés, ja li ha dit el Sr. Nadal, per primera vegada quan hi va haver pacte de progrés en el consell insular, per primera vegada Palma va poder accedir a ajudes de Pla d'Obres i Serveis, que perquè no poguessin dir que els ho donaven a Son Ferriol es varen quedar unes obres sense executar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

90, 2000 ... Ah, me pensava que era a mi que me renyava.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, vostè està en ús de la paraula, Sra. Diputada.

(Rialles a la sala)

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. 99-2003, mercats municipals de Palma, Plaça de l'Olivar, 400 milions de pessetes; Santa Catalina, 120 milions de pessetes; Pere Garau, 50 milions de pessetes; Mercapalma, competència municipal, 100 milions de pessetes. No els ho ha donat no el Sr. Cardona tants de doblers en mercats municipals.

(Remor de veus)

I es Camp Redó, hi havia el compromís però es va acabar la legislatura.

Subvencions a barriades per a enllumenat a Nadal; subvencions de fires a pobles; adquisició d'immobles d'interès patrimonial per a Palma, el Quarter d'Intendència qui ho va comprar?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

I el Govern ara què dóna? Menuts.

(Continua la remor de veus)

Can Serra, can Serra a Palma, qui ho va comprar?

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Eh, eh, eh! Sí. Hi va haver un parell de convenis que l'Ajuntament de Palma va lluitar molt que crec, ho he d'acabar de confirmar, que l'actual govern, l'actual conseller d'Educació no manté; convenis per a les escoles municipals de Palma per a professorat de suport, ho he d'acabar de confirmar.

(Remor de veus)

I en construcció de solars, Sr. Rodríguez, i vós i jo en som testimonis, en construcció de centres escolars no se'n feren més perquè vós, com a tinent de batle, éreu un dels que impediéu trobar solars Palma.

(Cridòria, remor de veus, alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Per tant, no torni a dir, no torni a dir, Sr. Rodríguez, que el pacte de progrés va ofegar Palma, en tot cas digui vaig contribuir que el pacte de progrés no pogués fer més per a Palma.

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

Després, tornem, podem parlar de Manacor també, si vol, Sr. Pastor.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Tornem a la llei de capitalitat. El principal problema que té actualment, a part d'acabar d'aclarir les competències i de si realment hi ha voluntat de consens, però això ja no és un problema del PP, és un problema de vostès, el principal problema que té l'actual projecte de llei és el finançament. I només hi ha un únic culpable d'això: el Partit Popular. El Partit Popular que comanda a Palma no ha sabut defensar els interessos de Palma davant el Partit Popular que comanda al Govern o, si els ha sabut defensar, vostè és més caparrut que ella; l'ajuntament ha de defensar els seus ciutadans, l'ajuntament.

(Remor de veus)

No, els ha de donar el suport, Sr. Rodríguez, l'oposició fa, dóna costat ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, no entrem en debat, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Perdoni, és ell el que me ...

EL SR. PRESIDENT:

Però vostè incita i aquell contesta, tots dos.

(Remor de veus)

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Cada vegada que un conseller fa una cosa (...) em renyen a mi.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, ho dic tant a un com a l'altre.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Bé, ho direm d'una altra manera, tots els regidors i regidores de l'Ajuntament de Palma fan costat a la batlessa, que, si ningú diu el contrari, és del Partit Popular, per demanar més finançament per als ciutadans de Palma; més serveis i més

atenció als ciutadans i ciutadanes de Palma. Això ho fan tots els grups municipals, els grups polítics també demanam més finançament per a Palma, excepte el Partit Popular perquè no ho ha posat damunt la llei. Per tant, qui no aposta per als ciutadans i ciutadanes de Palma, qui no vol que l'Ajuntament de Palma pugui oferir un millor servei, de moment, és el Partit Popular, de moment, perquè aquest període de sessions extraordinari ha estat realment extraordinari, fins i tot aquest acord que no hi havia, per ventura ara hi és, perquè el president del Govern i la batlessa de Palma s'han reunit per parlar d'aquesta llei, avui de matí a les nou i quart.

Per favor, si realment hi havia d'haver un acord dues institucions, es reuneixen, saben per què es reuneixen? Han presentat un informe, en aquest informe es planteja la incorporació d'una clàusula de salvaguarda per evitar que Palma sigui discriminada pel Govern de les Illes Balears en el cas que ambdues institucions pertanyin a partits de diferent signe polític. Miri, de tota aquesta tramitació de la llei l'única cosa en positiu que en podem treure és que el Partit Popular pensa que a una banda o a l'altra pot perdre les eleccions.

(Rialles i remor de veus a la cambra)

Això és l'única cosa en positiu que li veig. Jo li deman al Partit Popular que torni a aquell consens, si no és que ens va enganyar el Sr. Rodríguez, el Sr. Conseller al principi de la tramitació d'aquesta llei, que torni a aquest consens, que es tranquil·litzi, que no passa res si aquesta llei en lloc d'aprovar-se pel setembre s'aprova per l'octubre, però amb tranquil·litat i bones maneres els ciutadans de Palma hi podran guanyar, però de la manera que van no hi guanyaran ni vostès ni ells.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Senyores i senyors diputats, si els sembla, passarem a la votació. Passam a votar.

1 vot a favor; 32 en contra; cap abstenció; per la qual cosa queda rebutjada l'esmena a la totalitat.

II.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució RGE núm. 6008/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 3548/06, de reforma de la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears.

En segon lloc, debatrem les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 3548/06, de reforma de la compilació del dret civil de les Illes Balears. En primer lloc la RGE núm. 6008/06, presentada pel Grup Socialista.

Pregaria un poquet de silenci, per favor. Moltes gràcies.

Segona esmena, RGE núm. 6018/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Per defensar l'esmena RGE 6008/06, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Me toca presentar la enmienda a la totalidad, presentada contra la compilación, contra la reforma de la compilación de derecho civil de Baleares, me hubiera gustado también poder empezar como todos saludando a la Sra. Alcadesa, pero esto del derecho civil ya no interesa a casi nadie, ha acabado la cuestión del dinero, pues se levanta la sesión mediática.

Bien, nos toca hablar de esta enmienda a la totalidad y quisiera aprovechar este turno para hacer una reflexión sobre lo que significan los fueros, lo que significa la compilación aquí, en Baleares. Y es que la situación del derecho civil en España es una auténtica peculiaridad dentro del contexto europeo, puesto que, a nivel europeo, hay una tendencia generalizada a unificar las leyes civiles y mercantiles, una tendencia que comenzó ya con los códigos civil francés de 1804 o el alemán de 1896, siguió con el español, etcétera, y a lo largo del siglo XIX se ha ido unificando todo lo que es el derecho civil y mercantil, quedando las compilaciones de derecho foral como un elemento no unificado. Por eso, lo primero que nos tenemos que preguntar es ¿qué pintan las compilaciones forales en esta Europa o en el Estado actual de nuestro derecho civil? Y un breve paseo por la historia nos va a ayudar a fijar nuestra posición.

Yo, para entender un poco mejor la evolución de este tema, quisiera señalar cuatro etapas, brevísimamente, en la historia de los derechos civiles forales. La primera de ellas sería desde la Edad Media hasta la Edad Moderna, hasta los Decretos de Nueva Planta, que es el momento en que surgen y se desarrollan las diferentes normativas civiles territoriales. Una segunda etapa iría desde esos decretos de Nueva Planta hasta la aprobación del Código Civil y durante todo ese período realmente se petrifican esos derecho forales, puesto que no se hace absolutamente nada puesto que no había ningún órgano legislativo encargado de tratar sobre ellos. La tercera etapa sobre la que sí quisiera llamar más la atención, es la que va desde la aprobación del Código Civil hasta la Constitución Española de 1978, y es en esta época cuando se hacen las compilaciones de derecho foral.

Es llamativo que un sistema de corte autoritario y altamente centralista, como el del General Franco, no volviera a los derechos forales; antes bien, durante este período histórico se produce un fenómeno que da un verdadero espaldarazo a la vigencia y actualidad de las legislaciones forales, como es su codificación, lo que en lugar de llamar códigos, se les llamará compilaciones a la reunión de las normas forales de cada sitio. De esta forma, los derechos civiles forales se mantuvieron como los actores únicos de diferenciación jurídica en el ordenamiento jurídico español.

Y la última etapa, después de la Constitución, en la que nos encontramos actualmente, viene definida por la atribución de la competencia legislativa sobre el sistema foral, a las

comunidades autónoma. ¿Qué hemos de hacer ahora con un derecho foral?

Esto tendría que ser objeto probablemente de un profundo debate parlamentario y no el sueño de un pleno de verano, como va a pasar en este momento, no tanto por la importancia práctica del tema, sino por lo trascendente de un asunto desde una perspectiva de carácter histórico, es un debate, el debate sobre el futuro de la compilación foral, que no tendremos en las estrecheces parlamentarias que nos ha traído consigo el tapón legislativo de la inoperancia gubernamental. Pero no me puedo resistir a dar una pincelada sobre el debate que podríamos haber tenido.

Me voy a extender un poco con los fueros del norte de España, especialmente con los fueros vascos y los fueros navarros, para compararlos con los del resto de autonomías, para entender el distinto concepto que subyace detrás de cada una de las compilaciones forales o de cada derecho foral. Miren, durante siglos el régimen foral en Euskadi y en Navarra, las relaciones entre los territorios históricos y la Corona no se plantearon en términos de soberanía, sino en términos de pacto, que obligaba a los reyes, que llamamos reyes de España, que también eran Señores de Vizcaya, a aceptar lo que se llamaba el pase foral, es decir, lo que llamaban ellos el derecho de sobre carta uso. Definido textualmente, según sus fueros, decía que “Cualquiera Carta o Provisión Real que dicho Señor de Vizcaya, rey de España, diera o mandare dar o proveer, que sea o ser pueda contra las leyes y fueros de Vizcaya que sea obedecida y no cumplida”, esto decían los fueros de Vizcaya. Y en Navarra, decían algo parecido, que “Las cédulas dadas en agravio de las leyes del reino de Navarra, aunque sean obedecidas no sean cumplidas”. Es decir que si el rey de España o el Señor de Vizcaya o rey de Navarra, que era a fin de cuentas, lo mismo, daba una norma y esa norma no era aceptada porque era contraria a las normas propias de Navarra o de Vizcaya, en este caso, pues se obedecían pero no se cumplían. Esto era lo que se llamaba el pase foral o el derecho de sobre carta.

Esta tradición secular se quebró a partir de la revolución francesa. A partir de la revolución francesa y sobre todo con la invasión napoleónica todas las instituciones políticas privativas de la baja Navarra, Lapurdi, Zuberoa, etcétera, todas fueron anuladas y apelaban los franceses, que en ese momento dominaban España, a que los naturales de estos países podían ejercer en adelante sus libertades, por ser ciudadanos franceses sujetos a la soberanía de una única nación común, la francesa, nacida de su nueva asamblea constituyente, o sea que era una vuelta completa. Utilizando argumentos coincidentes con los de ese espíritu jacobino, propio de la revolución francesa, cuando Carlos IV gobernaba en España, estuvieron estableciendo la conveniencia de hacer algo así con las instituciones privativas de Álava, Vizcaya, Guipúzcoa y Navarra, y de hecho, -al igual que hace el gobierno actual, todos saben que el gobierno actual concede unas subvenciones a AFA para que prepare la opinión pública, es necesario el trilingüismo y luego hace el decreto, esto ya está inventado desde hace mucho tiempo, la historia no hace más que repetirse con otros sujetos-, en aquel momento, siguiendo la tesis, que es una tesis ínsita en el pensamiento del Partido Popular, Cánovas del Castillo, cito textualmente uno de los más profundos inspiradores de la política del Partido

Popular, siempre decía: “Antes de obrar hay que poner la razón de su parte”, es decir, primero intoxicar y luego redactar la norma, sistema AFA, ya lo saben; pues bien, pues en esos mismos términos Godoy y Gaspar Melchor de Jovellanos, ilustre prisionero nuestro durante una temporada, figuran entre los instigadores políticos que promovieron en sus servicios a la Corona la redacción de una nueva historia. Lo que hicieron ellos fue contratar a un tal Llorente, al que enviaron al País Vasco a preparar una especie de pseudo historia para tratar de desmontar la historia de los fueros, y lo reconoce hasta el mismo Godoy en sus memorias, así se refería, y el propio Llorente, al que enviaron allí, al País Vasco, para preparar este memorándum que permitía las reformas legales, decía: “Don Carlos IV me había honrado con una comisión literaria de escribir para ilustrar los derechos de soberanía, la obra intitulada, -noticias históricas, esto es la subvención que le dieron y ¿para qué fue?-, Llorente confiesa que su misión estaba orientada a demostrar no haber sido los fueros pactos ni contratos sino privilegios concedidos por los reyes, o sea quería extender la idea del concepto de soberanía. Se trataba, en definitiva, como decía él mismo, de ilustrar sobre los derechos de soberanía de la Corona española al objeto de, palabras textuales y según propia confesión de Llorente, preparar a la opinión pública para recibir sin escándalo todos los cambios que procedan en estas provincias para hacer su legislación uniforme con la del resto de España. Esto es lo que decía, ya vemos que el método es semejante al actual.

¿Cómo acabó el tema? Bueno, el tema acabó pues, tras las guerras carlistas, a los dos años de firmarse el Convenio de Bergara en la primera guerra carlista, el año 41, se promulgó un decreto para la organización de la administración de las provincias de Vascongadas con la filosofía de que se está en el caso, se decía textualmente, de que tenga entero efecto la aplicación del principio de unidad constitucional y que a él se sometan cuantas instituciones se opongan. Es decir que eliminaban lo que se llamaba el pase foral, de forma directa.

Y quisiera citar solamente, ya para acabar con esto, el memorial de Juan José de Yadiola explicando cuál era el funcionamiento de estas instituciones forales, en representación de Vizcaya en el año 1808, envió un memorándum a Napoleón, que estaba en este momento haciendo la Constitución de Bayona, solicitándole que no incluyese en dicha Constitución el Señorío de Vizcaya, y le dijo, porque ya tiene una que ha hecho felices a sus naturales, por espacio de varios siglos sin la cual no puede existir. Desde la más remota antigüedad o más bien desde su primitivo origen ha estado Vizcaya separada del Gobierno general de España, con Constitución y leyes propias, sin confusión alguna, ejerciendo con independencia del monarca español la autoridad del rey y la del señor. Cuando su majestad, le decía a Napoleón, se apresura a hacer la felicidad de España ¿habrá de decretar la ruina y destrucción del país vizcaíno? Cito esto porque la respuesta de Napoleón es la misma que da nuestra Constitución española, la reacción bonapartista es la siguiente, le contesta y dice: “Los fueros particulares de las provincias de Navarra, Vizcaya, Guipúzcoa y Álava se examinarán en las primeras Cortes para determinar lo que se juzgue conveniente al interés de las mismas provincias y al de la nación”. Es decir, haremos la Constitución, reconocemos que existen, y ahí ya se aclararán después entre todos ustedes.

Pues muy bien, ¿cuál es la situación de las otras regiones forales? O sea, hemos visto que en la zona norte, en Navarra, Vizcaya, etcétera, se plantea la cuestión foral como una cuestión de discusión de soberanía, a fin de cuentas, de enfrentamiento, derecho al pase foral; ¿cuál es la situación en las otras regiones forales? Leeré un texto de un catalán, Mañé i Flaquer, en una obra, indico la fecha para poder comprender mejor en qué momento se dijo estas cosas, 1878, se titulaba *El Oasis, viaje al país de los fueros*, comparaba los motivos de levantamientos y luchas de los pueblos de España con los de los vascos. Y decía: “No sucedió así en las provincias Vascongadas y en Navarra, allí el espíritu liberal es conservador, legal, decía él, porque se informa en sus instituciones, y aquí -refiriéndose a Cataluña- la aspiración a la libertad fue revolucionaria, porque necesitó destruir la legalidad para triunfar. Y he aquí porque aquel pueblo, el vasco, se levante en armas solamente cuando ve amenazar sus instituciones y el resto de España se levanta siempre para derribar las suyas”.

¿Qué nos venía a decir el Sr. Mañé i Flaquer? Nos decía, la historia del País Vasco, ellos quieren, están luchando para conservar sus fueros, ¿por qué? Porque sus fueros eran un poder político, pero los otros, los demás nos levantamos en armas para destruir estas instituciones, porque son cosas que no nos sirven, son cosas antiguas y queremos progresar en otro sentido. Es decir que el espíritu reivindicativo en torno al derecho foral tiene un sustrato diferente en Euskadi y en el resto de zonas forales.

A partir de esos dos sustratos que hay, de esos dos conceptos, he intentado buscar un pensamiento, una reflexión profunda del Partido Popular sobre el problema foral. Ha sido difícil, he encontrado una de José María Aznar, en el prólogo de las *Obras Completas* de Cánovas del Castillo, Fundación Cánovas del Castillo, Madrid 1999, en el que dice “Toda la historia política del siglo XIX español es la historia de un proceso constitutivo de un estado liberal, moderno, para una nación forjada en siglos de progresiva convivencia en torno a la Corona” -cuando he oído esto me he echado a reír, pero bueno, es una risa histórica y no política. Y acaba alabando a Cánovas como el principal arquitecto de esta obra y diciendo que la herencia del Partido Popular es la herencia de Cánovas. Ya tenemos un punto de partida, vamos a ver qué pensaba Cánovas.

Hubo un debate entre Cánovas del Castillo y un tal Arturo Campión, un diputado navarro, el debate fue en un caluroso mes de julio de 1893, también en un mes de julio, curiosamente, eso sí, de 1893, en el que el diputado navarro Campión estaba tratando de exponer los argumentos en favor de la recuperación del pase foral en los territorios vascongados, y después de exponer sus argumentos históricos, Campión decía: “Si los reyes de España, mientras retuvieron la plena soberanía, carecieron, como hemos visto, de derecho u facultad para abolir y modificar fueros, las Cortes que posteriormente con ello o les han disputado la soberanía tampoco poseyeron nunca semejante derecho y facultad y cuanto han hecho las Cortes en esta materia es nulo y vicioso por su origen y únicamente fuye por la fuerza”. O sea que si los reyes cuando más mandaban tenían que someterse a pase foral, las Cortes que encima se pelean con el rey están más sometidas. ¿Cuál es

la respuesta de Cánovas? La respuesta de Cánovas expresa el antagonismo de los planteamientos y dice lo siguiente, diré solamente el final de su intervención porque el tiempo veo que se me ajusta, dice: “Todo dispuesto sobre este particular puede caer y caería -todo dispuestos respecto de la cuestión foral- delante de una resolución de las Cortes mencionadas por el rey”, y atención a la frase que creo que sí que es donde entronca el Partido Popular su apoyo al canovismo, dice “pues un hecho de fuerza es lo que viene a constituir el derecho, porque cuando la fuerza causa estado, la fuerza es derecho”, es decir, el derecho de conquista. Ésta es la frase de Cánovas del Castillo.

Y ahí es donde entronca la teoría del Partido Popular y su apoyo a Cánovas como forjador de una nueva España, de un proceso histórico, etc., la fuerza es el derecho, por eso lo adoran tanto. Cuando salgo a veces aquí y digo que Cánovas del Castillo no era un monstruo, como decían en la Corte, por su horrible gusto en el vestir, sino por sus ideas, a la gente le da la impresión de que Cánovas del Castillo, como un personaje histórico y esas fotos venerables que hemos visto, debía ser un gran pensador; pues miren, ahí lo tienen, la fuerza es de derecho.

Resumo, dos conceptos esenciales de derecho foral, dos conceptos, y excúsenme la superfluidad porque la hora así me obliga, como cuestión política, el caso de Euskadi, Navarra, etc., como derecho simplemente privado, reflejo de costumbres peculiares, en el resto de España. Unos luchamos por conservarlo, y otros muchas veces luchan por derribarlo. Dos modos de enfrentarlos por la derecha, la preconstitucional, normalmente negaban aquellos de alcance político y admitían el costumbrismo, y el propio Franco fue el principal impulsor de la Compilación; la postconstitucional, ¿qué dice la derecha postconstitucional, bueno, se saltan formalmente al dictador, pero no substancialmente al entroncar con Cánovas, la fuerza es el derecho. Niegan la relevancia política pero admiten los matices costumbristas.

¿Cuál debe ser la visión desde la izquierda? Respecto de la cuestión de los fueros como reivindicación política, probablemente sea más interesante hundir las raíces en los principios de la Revolución Francesa, ya que no es la historia la que ha de servir para fundamentar las instituciones de un estado, sino la voluntad de los ciudadanos; y respecto del carácter costumbrista de los fueros, adornado por la derecha, no admitiremos reformas que no adapten la Compilación a los avances sociales de una sociedad igualitaria. Nos parece penoso que estemos reformando la Compilación para traer a la actualidad, escuchen, señoras y señores diputados, porque esto lo leo textualmente de lo que se pretende aprobar aquí, hay que traer a la actualidad: “las antiguas leyes y las costumbres, la doctrina de los doctores y las decisiones de la real Audiencia”. ¿En qué país estamos? Entre tanto oropel y naftalina es quizá mejor que nos olvidemos de que Compilación perjudica gravemente los derechos de los cónyuges más desfavorecidos económicamente. Hoy en día, como ya hemos visto en algún debate en este parlamento, un cónyuge en el régimen actual de separación de bienes, también incluso en el de gananciales, en vecindad civil balear, se puede encontrar con que si no es propietario de la vivienda conyugal, el otro cónyuge puede enajenar la vivienda o hipotecarla o gravarla sin pedirle ningún

tipo de autorización, ni consentimiento ni conocimiento, lo cual sitúa al cónyuge más débil siempre en una situación de desprotección. En eso no avanzamos, pero sí que traemos la doctrina de los doctores y las decisiones de la real Audiencia. ¿Hay alguien aquí que conozca una decisión de la Real Audiencia o la doctrina de los doctores? ¿Alguien siente la necesidad imperiosa de que en este caluroso mes de julio hagamos revivir la doctrina de los doctores y las decisiones de la Real Audiencia? Nadie, hemos pasado tranquilamente sin ellas y creo que podemos seguir pasando, por lo menos, hasta después del verano.

Nos parece penoso que en una ley de estas características el Govern no se haya dirigido a la oposición para realizar un trabajo conjunto y previo que sirviera para marcar las disquisiciones, los asesores que luego quisiera utilizar el Govern, pero, señores y señoras diputados, esto es lo que tenemos, ahora saldrá una consellera o un conseller, nos leerá unos folios sobre la importancia de la Compilación, probablemente sugeridos por alguno de los autores de la reforma, ignorando todos los argumentos se hayan expuesto desde esta tribuna. En definitiva, es una ley que nos llega sin consenso, como es habitual, ni con intento del mismo, lo cual por desgracia es más habitual hoy en día, impregnada de valores rancios y sin mejorar para nada en absoluto la situación de los ciudadanos de Baleares.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució RGE núm. 6018/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, al Projecte de llei RGE núm. 3548/06, de reforma de la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena 6018 intervé, durant quinze minuts, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, per defensar l'esmena a la totalitat del nostre grup. Evidentment, no utilitzaré l'argumentació que ha utilitzar el Sr. Diéguez, de sobrada capacitat legal i oratòria, jo em limitaré a fer una cosa una mica més casolana, però crec que va en la línia de per què hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

Nosaltres hem utilitzat dos arguments fonamentals a l'hora de presentar aquesta esmena. Primer, qüestionam la urgència del procediment que s'utilitza per dur endavant aquesta llei i la importància que això suposa. La veritat és que hem mirat amb atenció tot el que significa, les propostes de modificació que es fan, fonamentalment a l'article 8.2, del text que tenim en aquests moments, i la veritat és que, mirant-los, tant per davant com per darrera, no som capaços de considerar per què aquesta

modificació requereix d'introduir-la dins un període extraordinari i per urgència.

Només un exemple de la modificació que aquí es proposa. Abans es deia, en el text que avui proposam modificar. Bé, que proposarem modificar si no prospera l'esmena a la totalitat que aquí es defensa, es deia: "El dret civil de les Balears s'interpretarà i integrarà prenent en consideració els principis i els graus que l'informen, així com les lleis, costums, jurisprudència i doctrina que encarnen la tradició jurídica de les Illes". Es proposa canviar això per: "Les fonts del dret civil propi de les Illes Balears són, per aquest ordre, aquesta Compilació i les lleis civils emanades del parlament autonòmic, el costum i els principis generals que l'informen". És un matís important, però la veritat és que s'ha de fer un seriós esforç intel·lectual per entendre la urgència i la transcendentalitat d'aquesta modificació.

Tampoc no entenem per què, si és tan urgent aquesta modificació, després, a la disposició final tercera, es planteja que la llei entrarà en vigor els 20 dies després de la seva publicació al BOIB, en lloc d'entrar en vigor l'endemà de la seva publicació al BOIB. La veritat és que són tot contradiccions que no mereixen tampoc un debat en profunditat, però creim que de cap de les maneres no té sentit situar aquest tema amb la urgència amb què aquí se situa.

Per què? Perquè, a més, a part de la qüestió del debat que ja ens és habitual en aquest darrers plenaris sobre la importància o no, sobre la validesa o no, sobre l'oportunitat o no, sobre l'oportunitat sobretot o política o no d'aquests debats, d'aquest període extraordinari, aquí el que hi ha és una cosa seriosa, important, que és el nostre dret civil i s'hauria d'haver fet amb un estil diferent, en una forma diferent i donant-li la importància que li correspon.

L'altre argument és que la mateixa exposició de motius de la llei que es du a modificació planteja que després de la dilatada pausa de 15 anys, la darrera modificació va ser l'any 90 com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Constitucional, és necessari anar adaptant la Compilació a la realitat social i estatutària actual. Probablement aquest és el vertader argument de fons, nosaltres no veim enlloc en què s'adapta aquesta Compilació a la realitat estatutària i molt menys a la realitat social. A la realitat estatutària és fins i tot barroer l'argument, aquest projecte de llei es va aprovar el 21 d'abril del 2006 al Consell de Govern, en aquestes dates tots recordam, i molt especialment els que vàrem formar part de la ponència estatutària", que encara no sabíem per on anirien les qüestions de fons del debat de l'Estatut d'Autonomia. És tan així que la referència que a aquesta modificació de llei es fa a determinats temes que fan relació als estatuts d'autonomia, utilitzen els articles, el número d'article que l'Estatut d'Autonomia tenia i no el que tindrà després de la reforma. Fa referència als articles 10.23, 50.2 i al primer paràgraf de l'article 7, quan resulta que, així com ha quedat l'Estatut aprovat aquí que s'ha enviat a Madrid, aquests mateixos temes es refereixen a uns altres articles, al 28.27, al 26.2 i a l'article 9 que, a més, tots sabem que va ser element important de debat i de modificacions importants. Això senzillament demostra una pressa innecessària a fer una cosa que no era urgent de cap de les maneres i que, sense cap dubte, *que venga Dios y lo vea.*

¿Per què s'havia de fer una modificació d'aquesta llei si feia referència a l'Estatut d'Autonomia, sense esperar l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia? Per fer el ridícul, perquè ara, aquesta mateixa llei faci referència a l'Estatut d'Autonomia com si encara tenguéssim l'anterior en lloc del que s'aprovarà el mes de febrer o març, si tot va bé, al Congrés de Diputats de Madrid.

Per tant, no entenem de cap manera aquesta necessitat d'adaptació a la realitat. I molt menys entenem la necessitat d'adaptació a la realitat social actual, perquè des de l'any 90 a ara moltes coses han passat, fins i tot la mateixa exposició de motius fa referència, per exemple, a la Llei de parelles de fet, a tota una sèrie d'aspectes que han passat durant tot aquest temps. Jo el que voldria saber és per què en lloc de fer una modificació pràcticament cosmètica, no entram en el fons de la qüestió i feim una modificació i entram a discutir elements de la pròpia llei de parelles de fet, que avui podrien modificar-se a llum del que s'ha aprovat a nivell estatal i que en el seu moment no es va poder introduir, per exemple, perquè la majoria parlamentària d'aquell moment no ho va permetre, em referesc a l'adopció de fills per part de parelles de fet, o altres aspectes que socialment són avanços importants i que tenen a veure amb una modificació d'aquestes característiques.

Per tant, si l'argument de fons és adaptar-la a la realitat estatutària, i la feim quan encara no s'ha fet aquesta reforma de l'Estatut, i l'argumentació és adaptar-la a la realitat social, i aquesta adaptació no es veu enlloc, i amb això coincidiria plenament amb la darrera part de la intervenció del Sr. Diéguez, en tot l'anterior també, però sobretot en això, el que vull dir és que el que tendria sentit seria adaptar aquesta realitat sempre i quan parlem d'avanços socials, no quan no parlem d'avanços socials.

Per tant, nosaltres consideram que aquest projecte de modificació de llei que se'ns du avui, que s'ha dut al Parlament i a la qual avui presentam una esmena a la totalitat, no tendria sentit, i té molt de sentit la proposta d'esmena a la totalitat, precisament el sentit literal que té una esmena a la totalitat, que és la devolució d'aquest projecte al Govern, i ja no tant la devolució d'aquest projecte al Govern perquè sigui especialment dolent o hi estiguem especialment en contra, sinó senzillament per poder fer el que no s'ha fet, per poder-lo adequar a la realitat estatutària, ara ja sí, que es podria adaptar a la realitat estatutària, i aprofitant que es fa una modificació d'aquestes característiques que no se n'havia fet cap des de l'any 90, intentar aprofundir en tota una sèrie d'aspectes d'avenç social que nosaltres considerariem importants.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir, a favor o en contra, per un temps de quinze minuts? Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista vàrem estar

temptats de presentar una esmena a la totalitat amb text alternatiu, la veritat és que resultava molt fàcil, una llei que pràcticament només té dos articles, de cada a les estadístiques del grup, vesteix molt presentar un text alternatiu, però pensa'm que això podria ferir l'orgull del Govern i, com que estam carregats d'arguments, aspiram durant la tramitació parlamentària que es tinguin en compte les esmenes parcials que hem presentat i algunes més que presentarem *in voce*, perquè una segona lectura de la llei per preparar aquest debat, ens ha fet veure que encara no havíem afinat tot el que podríem afinar per millorar aquest projecte de llei.

Estam bastant d'acord amb l'exposició de motius, però després els dos articles entren en contradicció amb l'exposició de motius i cometen dos errors molt importants que poden tenir la seva base en aspectes ideològics, com ha apuntat el Sr. Diéguez.

Bé, en principi, a l'article 1 hi ha un error d'embalum, perquè fa referència a les lleis civils emanades del Parlament autonòmic, parla de lleis civils autonòmiques, quan això és un error que nosaltres substituiríem per "lleis del Parlament autonòmic en matèria civil". No és una qüestió purament semàntica o de construcció gramatical, perquè el que és civil és la matèria regulada per la llei i no la llei, i aquest és un concepte molt important. És a dir, una llei civil fa referència només a una llei dictada pel Parlament de les Illes Balears en base a la competència que tenim en matèria civil, fruit de l'article 10.23 d'el'actual Estatut d'Autonomia. Clar, i això és un concepte limitador de l'autonomia, perquè res no impedeix que el Parlament de les Illes Balears aprovi altres lleis, emparades en altres competències distintes de les de l'article 10.23 de l'Estatut d'Autonomia, que entren directament o indirecta en qüestions civils; és a dir que una llei emparada en una altra competència si conté matèria civil ha de poder formar part del dret civil propi. O sigui, l'important és la idea de norma autonòmica i no la Compilació, i sembla que el Partit Popular fa de la Compilació el fonamental de la llei. L'important no és la llei civil, sinó la matèria civil regulada per una llei autonòmica. Aquesta és una visió preconstitucional del dret civil, està basada, aquesta idea, en una petrificació del dret civil que neix l'any 1961, molt abans de la Constitució.

La segona qüestió encara és més de fons i entronca amb l'hàbil i brillant exposició que ha fet el Sr. Diéguez. Diu, el punt 1 de l'article 2, que "el dret civil propi s'aplicarà prenent en consideració la tradició jurídica balear continguda a les antigues lleis i als costums, la doctrina dels doctors i les decisions de la Reial Audiència". És a dir, podríem estar d'acord en part si el que s'ha d'interpretar és una institució històrica, hem de prendre en consideració la tradició jurídica balear continguda a les antigues lleis i als costums o a les decisions de la Reial Audiència, només quan hem de fixar el sentit actual d'institucions històriques, però només d'institucions històriques, perquè si ho fèiem per a tots els àmbits seria contrari a un altre criteri interpretatiu consagrat per la Constitució i pel dret civil actual a tot l'Estat espanyol que diu que les normes s'han d'interpretar segons la realitat social del temps en què s'han d'aplicar. Per tant, aquí hi ha un altre error d'embalum i que si s'obstina a mantenir-lo el Partit Popular i el Govern, ens trobaríem amb una concepció

ideològica totalment anacrònica i pròpia, com deia el Sr. Diéguez, de Cánovas del Castillo.

Per tant intentarem, en ponència i en comissió, modernitzar aquesta visió que, insistesc, està en contra de l'exposició de motius, i tal vegada això ens va fer confiar, però no podem consentir que al segle XXI encara fem una Compilació ancorada al passat i a èpoques preconstitucionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble diputat Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, i com no pot ser d'altra manera, he de felicitar el Sr. Diéguez, sense que serveixi de precedent, per la bona feina que ha fet, un treball en profunditat, però crec que a la base d'aquest treball vostè està equivocat, perdoni que li ho digui. Jo no som un professional de les seves característiques, jo a vostè el reconec com una persona molt il·lustrada en el món del dret, cosa que jo no som, però en qualsevol cas em permetrà que li faci algunes precisions.

Ha parlat de dret foral, sap perfectament, tant com jo, que del que parlam avui aquí no és precisament de dret foral, és del dret especial de les Illes Balears. Puc entendre que vostè comenci la seva exposició sobre aquesta reforma mitjançant arguments de dret foral, i ho accept, però en qualsevol cas sí que li demanaria que se cenyís a la realitat, això no és dret foral, el símil a vostè li va molt bé, però això és dret especial i territorial de les Illes Balears. En qualsevol cas no li negaré la bona feia que ha fet, però m'hagués agradat que hagués entrat en el contingut, no ho ha fet, del que és la reforma pròpia i el títol preliminar, no he tengut oportunitat d'escoltar-lo analitzar cap dels articles, sí ho han fet altres grups parlamentaris, d'aquesta reforma, però supòs que a la rèplica el sentirem.

Tota aquesta feina que vostè ha fet i que és reconeguda per aquest diputat, no s'identifica amb la motivació de la seva esmena, la motivació de la seva esmena diu "per no respondre als interessos dels ciutadans de Palma", entenc que és un error, però, en qualsevol cas, permeti'm que li anunciï.

Respecte de la intervenció d'Esquerra Unida, miri, Sr. Rosselló, jo estic absolutament convençut, sé que vostè no ho està, però jo sí, que aquesta reforma obeeix precisament a una necessitat social, vostè em dirà que no, però jo entenc que sí, i entenc que sí pel següent, perquè la reforma del dret precisament ve donada per la mateixa evolució social, a mesura que evoluciona la societat evolucionen les lleis, de forma paral·lela, és a dir una reforma d'una llei i en particular de la Compilació, encara que afecti el títol preliminar, però no ve donada perquè sí, ve donada per una necessitat i una evolució dels costums, dels hàbits i de les formes de comportar-se civilment les persones. Respecte de l'Estatut d'Autonomia, jo no puc acceptar que vostè digui que aquesta reforma, precisament, parla dels articles d'aquest estatut d'autonomia

que encara tenim, i no parla del futur i expectant estatut. No li ho puc consentir, perquè vostè sap que l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia és una situació absolutament expectant, expectant, a tots ens agradaria que s'aprovés, possiblement s'aprovarà, esperem que sí, jo hi confio, tant de bo que així sigui, però, en qualsevol cas jo avui si li dic quin és l'article 25 de l'Estatut d'Autonomia, vostè no em dirà que és el que tenim a Madrid, no l'article 25 és el 25 del text que tenim avui aquí, no del text que hi ha a Madrid, Sr. Rosselló. Per tant, això, no em serveix, no em val.

Dit això i també fent referència al PSM, al Sr. Sampol, miri, jo em comprometo que les seves esmenes seran tengudes en compte a la comissió, les dues reflexions que ha fet aquí vostè són molt dignes i raonables per poder-les tenir en compte a l'hora de la comissió, independentment que arribem a coincidir un cop estudiada la seva proposta, però a mi em sembla que, en principi, són absolutament raonables, i li dic directament, ja veurem si en el debat en comissió coincidim de la mateixa manera que ara.

Entraré en el contingut de la reforma. Com saben, senyores i senyors diputats, és una reforma al títol preliminar de la Compilació del dret civil i a l'article 1 organitza el sistema de fonts del dret civil propi de les Illes Balears, establint un ordre, establint una relació de quines són les fonts sobre les quals el dret civil propi s'alimenta, s'enriqueix i del qual beu el dret civil de les nostres illes. En primer lloc, la primera font parla del conjunt de normes contingudes a la Compilació civil, com no pot ser d'altra forma, així com les lleis civils, independentment d'aquesta diferència, Sr. Sampol, emanades del mateix parlament autonòmic. Com a segona font estableix el costum, que ve establerta com a font també al dret civil espanyol. I, en tercer lloc, els principis generals propis que formen l'ordenament jurídic balear. Crec que aquesta reforma, particularment aquest article és molt important, no només pel fet d'establir quines són les fonts, que també, sinó per evitar les confusions i així ho expressa perfectament l'exposició de motius, a la que ens portava l'anterior article 1 de la Compilació.

Respecte de l'article 2, el darrer article, dividit en dues parts. Regula, com vostès saben, l'aplicació del dret civil de les Illes Balears, establint com a preferent l'aplicació d'aquest dret, com no pot ser d'altra forma en el seu àmbit territorial de vigència i que a més, ha de permetre donar resposta a totes aquelles circumstàncies i circumstàncies de fet que es manifestin i que siguin derivades de la seva pròpia insuficiència, quan el legislador autonòmic no procedeixi al desenvolupament total dels seus efectes i a la realitat jurídica que sigui. Doncs la primera premissa és en aquest sentit la integració de les normes dins la nostra Compilació, mitjançant com diu molt bé l'article, la tradició jurídica balear. És per tant, imprescindible recórrer al dret històric. En segon lloc també es dona en aquest article preferència en l'aplicació del dret civil balear i estableix com a supletori el Codi Civil, amb l'excepció evidentment de què no sigui contrari als principis generals que l'informen, o hi hagi un evident buit normatiu. I en tercer i darrer lloc, la primera part d'aquest segon article parla de què és el que complementarà la Compilació de dret civil propi de les Illes Balears. No pot ser altra cosa que la pròpia jurisprudència, sentències dictades que també complementen i

enriqueixen el dret civil propi d'aquestes illes. Doctrina que emana dels tribunals i és susceptible de ser aplicat i interpretat, segons les normes de l'ordenament jurídic.

I fent referència a la darrera part d'aquest article segon, l'article 2 bis. Dir que s'incorporen en aquest apartat, baix el títol "àmbits territorials de vigència", s'incorpora efectivament l'àmbit territorial allà on despleguen els efectes d'aquest dret civil propi de les Illes Balears. El segon apartat de l'article 2 bis parla dels llibres de cada illa que mantendran la seva vigència territorial, en funció del dret de cada illa. I en darrer lloc ofereix el que jo consider un dret d'opció respecte la legislació aplicable a aquelles persones que si bé han estat residents a les nostres Illes Balears adquireixen la nacionalitat, després d'haver obtingut aquesta condició de veïnat de les Illes Balears, atorgant-li la possibilitat d'afegir-se a un dret, o un altre del que ens és propi en aquestes illes.

Dit això, no entraré en més qüestions que les que acab de comentar. Simplement dir que el Partit Popular no anirà més enfora, ni anirà més enllà d'allò que són les qüestions estrictament jurídiques i que se contenen dins les disposicions generals del títol preliminar, que és precisament l'objecte d'aquesta reforma i no altre. Aquí s'ha parlat de moltíssims..., el Sr. Diéguez, gran coneixedor del dret civil balear ha parlat aquí de qüestions civils que no són pròpies de les disposicions generals. Jo crec que aquest no és el cas que avui ens ocupa, més bé és un altre, són les disposicions generals i el títol preliminar. Simplement això i qued obert als suggeriments de la resta de grups respecte al debat en comissió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica per un temps de 5 minuts. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Seré breve puesto que la cuestión así no sólo lo requiere, sino que lo exige. Todo el mundo habrá podido observar que nos encontramos ante una ley que parece que viene aquí sin padre ni madre, creo que todo el mundo entiende la metáfora, nadie del Gobierno la defiende, el Gobierno prácticamente no está, solamente hay alguien de imaginaria, pero el resto no está. El Gobierno no está presente en una ley que era urgente, importante, esencial hasta el punto de violentar la institución parlamentaria para meterla con calzador en este mes de julio. En esta situación, con una ley de estas características, no hay nadie que venga a defenderla, ni siquiera..., no lo digo por el Sr. Diputado que evidentemente ha cubierto su turno con total corrección, sino por los miembros del Gobierno.

Hemos visto que lo normal, lo habitual es que cuando se presenta una ley por el Gobierno y más en estas circunstancias y existe una enmienda a la totalidad, lo normal es que alguien del Gobierno asuma, digámoslo así, la paternidad cuanto menos administrativa de ese proyecto, salga aquí y defienda, si es que cree en él, el proyecto que nos trae en cuestión. Aquí nadie ha salido a defenderlo. ¿No merece defensa? ¿Nadie quiere

reconocer esa paternidad? Bueno esto serán cosas que cada uno sacará las conclusiones que le correspondan, pero quede constancia de que no ha habido ni siquiera cuestión incidental.

Entrando ya en la intervención del Sr. Diputado sobre si nos encontramos con derecho civil o foral de Baleares. Bueno, hay muchas disquisiciones al respecto, podríamos entrar en ellos, pero creo que no es cuestión del debate que nos toca ahora en este momento. Evidentemente creo que se habrá dado cuenta que el tema de la enmienda a la totalidad en su textualidad que hacía referencia a los ciudadanos de Palma y que la Ley de la capitalidad de Palma hiciera referencia a los ciudadanos de Baleares se debe a que una de esas ratas de imprenta, que aún buscando la E para obtener la gloria, la encontró en este caso y transmutó el texto de las dos enmiendas que se presentaron en mismo día, aunque con números distintos.

Me dice que no he entrado en detalle de ningún artículo. Es que en esta exposición una enmienda a la totalidad no corresponde entrar en fondo de los artículos como tal, sino que nos encontramos en un trámite en el que tenemos que discutir sobre la oportunidad política de la ley, el concepto que hay detrás de ella, la filosofía que la ampara, el objetivo general que pretende y si ese objetivo general es compartido, discutido por los distintos grupos políticos que nos encontramos aquí. Por eso me hubiera gustado oír cuál es el concepto que se expone por parte del grupo que da apoyo al Gobierno, el Grupo Parlamentario Popular, o incluso del Gobierno si hubiera tenido alguien del Gobierno que hubiera salido a defenderla, me hubiera gustado saber cuál es su concepción sobre ese derecho civil propio, qué es lo que se pretende con esta ley, etcétera. Saber si lo que pretenden es mantener una posición de folklore con respecto al derecho civil propio de las Islas Baleares, que es lo que me temo, o si pretenden utilizar esta arma legislativa que tenemos en el Parlamento de las Islas Baleares para tratar de obtener algún avance significativo en el bien y en el provecho de los ciudadanos de Baleares. Esto, ya que no lo hemos visto ahora, lo iremos viendo probablemente en el desarrollo de las enmiendas parciales cuando se le planteen algunas enmiendas, alguna de sustancial calado social y que por parte de nuestro grupo se han puesto sobre la mesa.

Tampoco se nos ha dicho aquí ¿por qué no se ni siquiera intentado el consenso para sacar adelante esta ley? ¿Qué objetivo se busca con esta ley? ¿Qué textualidad hay en esta ley que no permita que con anterioridad a traerse a este Parlamento se pueda dirigir el Grupo Parlamentario Popular, o el Gobierno incluso, o por el camino que mejor entiendan, se pueda dirigir a los grupos de la oposición para tratar de buscar hacer una ley de consenso? No lo entiendo y me hubiera gustado que me lo hubieran explicado. ¿Por qué es tan importante esta ley que se trae en ese trámite tan extraordinario en el mes de julio? ¿Por qué tanta urgencia? ¿Qué se pretende? ¿Por qué no se centran en mejorar el contenido de lo que es la Compilación de Baleares, lo que es el derecho civil propio de Baleares y solamente hacer una reforma de carácter meramente cosmético sobre fuentes del derecho y otras circunstancias muy epidérmicas? De todo esto no me han explicado nada. Y con ello es difícil mantener un debate sobre el fondo, sobre el criterio de oportunidades de la ley que es lo que deberíamos haber tenido aquí. Yo he tratado de explicar en mi intervención cuáles son los fundamentos que amparan las distintas

concepciones que hay acerca de los derechos forales o civiles propios de cada zona de nuestro país, que es lo que significa el derecho civil en Baleares. ¿Qué criterio político puede sustentar una mejora si intentamos avanzar en reformas de calado social y no en reformas meramente cosméticas?

En definitiva, nos quedaremos aquí con una ley que cumplirá su trámite parlamentario y que si le hemos de dar una definición a esta ley, no es otra cosa sino una autopsia al pasado. Lo que pasa es que encima de esa mesa ha inoxidable, en lugar de higadillos y demás, nos va a exponer la doctrina de los doctores y las decisiones de la Real Audiencia y poco más. Una autopsia al pasado. No implica prácticamente nada para el futuro de los ciudadanos de Baleares y si es así, si realmente implica algo y no lo hemos visto, me gustaría que preferentemente alguien del Gobierno, ahora que están más desocupados, ahora que no tienen el problema de la Feria Erótica y pueden tener más atención para los asuntos de este Parlamento, podría salir aquí y decirnos algo. Pero entre tanto nos quedaremos con la incógnita y esperaremos al debate de las enmiendas particulares.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo estic més espantat en aquesta intervenció que a l'anterior, sense cap dubte, ja ho ha dit abans el Sr. Diéguez, però jo vull començar amb el mateix. No se veu la urgència enlloc, la urgència sense cap dubte no se veu, jo crec que i després m'hi referiré, se veu en tot cas el contrari. No se veu la importància d'això que significa i l'argument més important a favor d'això és que des de que s'ha establert aquest període extraordinari a partir de la darrera setmana de juny, si no estic equivocat, o la tercera, és la primera vegada que una esmena a la totalitat no és contestada, no és rebatuda per un membre del Govern, sense desmerèixer el pes polític i la importància que pugui tenir el diputat d'Eivissa. Però sense cap dubte això demostra la pròpia importància, la pròpia urgència, el propi valor que li dona el Govern a aquesta llei.

Aquesta llei l'agafem per on l'agafem no era el moment adequat de plantejar aquesta modificació aquí. Sr. Diputat, l'Estatut d'Autonomia no és problema de dir quin està vigent ara i quin estarà vigent d'aquí unes setmanes, sense cap dubte. El que està vigent ara és l'actual, però estam fent una llei que confièm que no l'haguem de canviar d'aquí sis mesos. Per tant, convé tenir en compte totes aquestes coses. Ja sé que vostès no ho fan molt, han presentat una Llei de funció pública que probablement d'aquí uns mesos l'hauem de canviar en funció de l'Estatut de la funció pública que s'aprova a nivell estatal. Han presentat una Llei de la dona que probablement hauré de canviar-la en funció de la Llei d'igualtat que s'ha aprovat a nivell estatal. Ara presenten aquesta llei i hauré de corregir-la

en funció de la reforma de l'Estatut d'Autonomia. No entenc de cap de les maneres quina és l'argument que fa que aquesta llei s'hagi de fer ràpida i s'hagi de fer per urgència. Més bé el contrari, si les passes que se donaran a partir d'ara són les mateixes que s'han donat en altres lleis que hem vist aquestes tres darreres setmanes, sense cap dubte això no és seriós, ni té cap..., no és una cosa que se pugui defensar per enlloc. Per tant, l'únic que estam fent és subvalorar la pròpia llei, rebaixar el valor de la pròpia llei, encara que vulguem fer el contrari.

I ja per acabar, jo també donaria suport a l'argument del Sr. Diéguez, una llei de característiques no té cap sentit que no se faci per consens, que ni tan sols s'hagi intentat el consens. Altres tipus de lleis tenen..., és lògic, però una llei d'aquestes característiques no té cap sentit que no s'hagi intentat el consens. En definitiva, crec que és la llei més adequada de les que jo he defensat darrerament per tornar al Govern i repetesc el que he dit a la meua primera intervenció, ja no només perquè estigui bé o malament, sinó per posar-la al dia. Crec que és una llei que necessita posar-se al dia i no té cap sentit que li donem tramitació a partir de rebutjar aquestes esmenes a la totalitat avui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. En torn de contrarèplica el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, si vol intervenir? No intervenen. Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo poca cosa he d'afegir en aquest debat que no s'hagi dit damunt d'aquesta tribuna. Jo crec que hem evidenciat que aquesta reforma respecte les disposicions generals del títol preliminar de la Compilació de dret civil de les Illes Balears per als parlamentaris aquí té poca molla. Jo crec que no se li ha tret, si és que en té, la molla que realment s'hauria d'haver-li tret, tal vegada perquè els diputats de l'oposició no tenen prou arguments per poder discutir la no oportunitat d'aquesta reforma, que nosaltres entenem que sí és absolutament oportuna i absolutament necessària.

Com he dit abans, nosaltres no entrarem en altres qüestions que no siguin les qüestions pròpies de la reforma de les disposicions generals del títol preliminar, "fonts, aplicació del dret, integració de la norma, àmbit territorial", i aquest apartat tercer de l'article segon hem vist que fa referència aquest dret d'opció. Jo crec que l'evolució social, com he dit, obliga o si bé si a vostè li agrada més Sr. Rosselló, és necessari actualitzar aquest títol preliminar, així com adaptar-se a la normativa estatutària. Com he dit no faré més qüestió d'aquest tema. Tenim la comissió per endavant per poder discutir un seguit de qüestions que crec que són absolutament importants respecte el consens de que ens parla el Sr. Diéguez. Jo li vull dir des d'aquí que aquest consens vostè entén que no ha existit, jo li he de dir a vostè Sr. Diéguez que aquest consens no s'ha perdut i no serà per aquest diputat, a la comissió tenim oportunitat de moltes coses, entre d'altres, de poder arribar a algun tipus d'enteniment sobre qüestions particulars. Jo sé que vostè ha fet

una esmena a la totalitat del text, però en qualsevol cas les seves esmenes parcials seran, com no pot ser d'altra forma, tingudes en compte per aquest diputat.

Com dic, poca cosa tenc més per dir. Simplement reiterar els mateixos arguments que he vingut reiterant fins ara. I vostè me permeti Sr. Diéguez que jo li discuteixi una altra vegada més, des d'aquest escó, el seu fonament, la seva base i allò que és la seva argumentació respecte les diferències que existeixen en el dret civil propi de les Illes Balears i el dret foral que són dues qüestions absolutament diferents. Simplement dir això i aquest diputat poca cosa li queda per dir respecte aquesta qüestió. A la comissió ens veurem i allà en parlarem amb molta més profunditat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votació.

Passam a votar.

Cap vot favorable, 31 en contra, cap abstenció. Per la qual cosa queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat.

III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 24/06, integral de la joventut.

Passam tot seguit al debat del punt tercer de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 24/06 integral de la joventut. Hi ha les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds RGE núm. 1101, 1110, 1111, 1113, 1114, 1116, 1117, 1119, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1132, 1133, 1134 i 1136.

Les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista RGE núm. 1166, 1167, 1174, 1175, 1176, 1178, 1182, 1183, 1184, 1186, 1187, 1188, 1189, 1191, 1193, 1195, 1196, 1197, 1201, 1204, 1205, 1206, 1208, 1210, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1218, 1219, 1221, 1224, 1225, 1227, 1228, 1229, 1230 i 1231.

I les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 1255, 1259, 1265, 1266, 1268, 1270, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1281, 1287, 1288, 1290, 1293, 1294, 1295, 1296, 1301, 1307, 1308, 1311, 1312, 1313 i 1314.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per defensar les esmenes que queden vives presentades pel Grup Esquerra Unida i Els Verds en aquesta llei integral de la joventut. En primer lloc volia fer referència a la primera esmena, la 1101, que per a nosaltres no és esmena secundària, és una esmena important. He de dir que durant el període de tramitació en comissió s'han aprovat un 50% de les esmenes que el meu grup

va presentar. És la primera vegada en la història d'aquesta legislatura, des del 2003, que en el meu grup li aproven un nombre tan important d'esmenes. No sé si és per la mala consciència del període d'estiu, o pel que sigui. Però si és així quasi estaré content de fer períodes extraordinaris si m'han d'aprovar el 50% de les esmenes. Per tant, estic realment espantat del resultat i encoratjat a seguir defensat aquest 50% que queda.

La primera esmena és una esmena de fons que és l'argumentació que vaig presentar fonamentalment a l'hora de l'esmena a la totalitat. És una esmena al títol de la llei. Nosaltres consideram, ja no faré massa referència a la qüestió perquè així ho ha fet en tot el període de tramitació, començant per l'esmena a la totalitat, nosaltres consideram que el projecte de llei que avui s'acabarà aprovant aquí no és un projecte de llei integral de la joventut. Nosaltres deim que seria millor dir-li projecte de polítiques cap a la joventut, o algun títol d'aquestes característiques. Si un fa una llei que està basada en un determinat sector dels ciutadans, si volem que aquesta sigui integral, aquesta llei no ha d'estar marcada fonamentalment per definir com ha de funcionar l'administració, quines polítiques ha de fer l'administració cap aquest sector, com reglamentar millor, com definir les competències dels diferents nivells de l'administració, cosa que crec que aquesta llei fa en general bé, sinó que ha de partir fonamentalment dels drets dels joves, una definició dels drets de la ciutadania. I en funció dels drets dels joves se defineixen quines polítiques s'han de fer. No ha de ser una qüestió reglamentària, o no ha de ser una llei de concedir polítiques, perquè l'administració és més bona o més dolenta. Nosaltres haguéssim volgut una llei garantista, una llei que partís dels drets dels ciutadans joves i en funció de partir d'aquests drets, que un primer títol fos definir els drets i els deures dels joves d'aquesta comunitat autònoma i en funció d'això, definir quines polítiques s'han de fer. No fer-ho a l'inrevés precisament.

Per tant, aquesta llei entesa com una llei de polítiques de l'administració de la joventut, jo no la qualificaria de dolenta, millorable, però té aspectes molt acceptables, com a llei integral de la joventut no la podria acceptar. Aquest és un debat que hem tengut amb la Llei de la dona i altres lleis que aquí hem discutit. Però bé, no és el cas. Per tant, aquesta és una primera esmena que evidentment té poques esperances que pugui tenir suport perquè és una esmena de fons.

Hem presentat també esmenes a l'article 8 de la llei que marca les competències de la comunitat autònoma de les illes i que marca un seguit de qüestions. Nosaltres hem plantejat la supressió de varis d'aquests apartats, no perquè estiguem en contra d'aquests apartats, sinó perquè consideram que hi haurien d'incloure-se dins un apartat nou, dins un article nou que és l'article que definís l'Observatori per la joventut. Per tant, estaria més ben col·locat allà. És una qüestió de funcionament. I a la vegada plantejar la necessitat de què aquest Observatori de la joventut fos un instrument important de col·laboració.

Bé, després presentam tot un seguit d'esmenes, un exemple d'aquestes seria la 1113 i que té com a objectiu revaloritzar el paper del Consell de la Joventut de les Illes Balears, no té un altre objectiu. Aquí l'article 11.1 parla d'elaborar, fer el

seguiment, avaluar els plans autonòmics, nosaltres li afegim: “amb la col·laboració del Consell de la Joventut de les Illes Balears”. Nosaltres consideram que si s’aposta realment per la participació social, per la creació d’òrgans de participació, aquesta participació mai se pot entendre exclusivament com una informació, ni tan sols se pot entendre exclusivament com escoltar els arguments de les persones a les que se’ls demana opinió. Nosaltres pensam que la vertadera participació és la cogestió com a darrera etapa de la participació. Que l’administració informi els ciutadans, informi els consells de participació, el Consell de Joves, el Consell de la Dona, etcètera, faltaria més! Que escolti abans de prendre decisions, o sigui que obri un tràmit de consulta general, faltaria més! També és legal i hauria de ser així. On està el sentit de la participació en el que discrepam rotundament amb el partit de la dreta cada vegada que discutim aquest tema? En la co-gestió, nosaltres volem fer política, col·laborar en l’activitat, en la gestió, la política que va destinada a aquests sectors.

Hi ha un seguit d’esmenes en aquest sentit, l’esmena 1114 fa referència als temes de les despeses interinsulars, no m’hi centraré especialment, ja sabem el que vol dir. Proposam la supressió de l’article 12, no entenem la necessitat de l’Institut Balear de la Joventut. Creim que és carregar..., va en la línia d’aquest Govern de proliferar en empreses públiques, consorcis, tot tipus de coses que en definitiva cerquen una forma de gestió que a nosaltres no ens sembla adequada i a més estam parlant d’unes competències que se transfereixen als consells insulars. No sé quin sentit té mantenir un Institut Balear de la Joventut després d’una Llei de transferències.

L’esmena 1117 és de contingut, planteja la creació, és un article nou que planteja la creació de l’Observatori de la Joventut de les Illes Balears i que argumenta més o menys quines han de ser les funcions d’aquest observatori. La veritat és que aquesta esmena no puc entendre per què no ha estat acceptada pel Partit Popular, no ho puc entendre, no hi veig el quid de la qüestió, sobretot tenint en compte que s’ha defensat des de la pròpia conselleria i s’ha defensat des de distints alts càrrecs del Govern balear, que és necessari un observatori d’aquestes característiques. Per què no s’ha de posar a la llei? Supòs que deu ser perquè va en la mateixa línia de dir si políticament convé, si ho desitges, en el moment que te convengui, en el moment. Evidentment si ho poses a la llei ho has de complir i és d’obligat compliment. Me costa entendre el motiu de per què no se pugui acceptar una qüestió, a més crec que l’han presentada tots els grups de l’oposició, és una qüestió que també formava part dels suggeriments i de les al·legacions que va presentar el Consell de la Joventut. És una petició pràcticament generalitzada del moviment juvenil, no puc entendre per què se deixa fora.

A l’article 21, bé nosaltres presentam una esmena que planteja garantir la finalització de l’educació obligatòria de tots els joves i les joves i fomentar l’accés posterior a la formació professional del batxillerat i els estudis superiors per tal de formar la joventut de les Illes Balears de la millor forma possible en el futur. No ens sembla una esmena retòrica, no entenem tampoc per què no se pot recollir quan estam parlant dels objectius i les funcions fonamentals de l’educació a la joventut, un tema que tots reconeixem quan parlam, tan en públic com en privat, que és un dels problemes més greus, fins

i tot del nostre model econòmic, la no finalització dels estudis d’amples sectors. Per tant, no sé per què s’accepta que sigui no voler-se comprometre, feim una llei per comprometre l’administració i després no s’arriba fins el fons de la qüestió.

Presentam tot un seguit d’esmenes després que fan referència a la llengua catalana. En aquest cas a l’article 21.1, quan fa referència a les persones immigrants plantejam afegir: “inserir-los en l’aprenentatge de la llengua catalana”. Després tornaré a aquest tema perquè tenc altres esmenes damunt el tema de la llengua.

En aquests moments passaré a una altra esmena, la 1136 que l’hem presentada nosaltres, consideram que és important i que en el títol del foment de l’ocupació juvenil i de l’accés al mercat laboral, és un article nou que planteja les condicions amb les quals els joves puguin adherir-se a la renta mínima d’inserció. Aquest no és un tema secundari, és un tema important perquè evidentment excloure, o no regular de forma clara i explícita la participació de la gent jove en la renta mínima d’inserció, evidentment és pressuposar que els joves quan estan en condicions d’exclusió social o de precarietat per això tenen la família, que és la que ha de resoldre els problemes i no és la família que ha de resoldre els problemes dels ciutadans, tan si són joves com si són vells, és l’Estat que per això està. Per tant, si existeix un tema que és la renta mínima d’inserció per a tots els ciutadans, per què no arbitrar i articular que també funcioni clarament per a la gent de menys d’una edat determinada?

Parlam també aquí a l’article 26, una esmena que fa referència a garantir la finalització de l’educació obligatòria de tots els joves i les joves. És afegir un apartat allà on se cerca un redactat de “procurar”, redactat sempre més *light*. Nosaltres plantejam un redactat de garantir la finalització de l’educació obligatòria de tots els joves i les joves. Això va en relació a allò que ja havia fet referència abans i a la importància del problema polític, econòmic i social que això suposa per a les nostres Illes.

Bé, nosaltres feim referència a varies esmenes, com he dit abans, en el tema de la llengua catalana. Afegir la importància de la llengua, afegir quan se fan ajudes, activitats especialment les que estan fetes en llengua catalana. Prioritzar sobretot les fetes en llengua catalana. Tot són esmenes que van en aquesta direcció, fins a plantejar i afegir un article nou que és tituli: “joventut i llengua”. Hi ha tot un seguit d’articles “joventut i medi ambient”, “joventut i noves tecnologies”, etcètera. I no se posa aquest, jo la veritat és que de reconèixer que m’he quedat profundament espantat davant d’aquest fet i ho vull treure en aquest plenari amb tota la rotunditat que cal. Si s’hagués produït un fenomen de debat d’una llei com les que jo he viscut altres moments, on pràcticament s’ha acceptat una o dues esmenes del nostre grup, ja se sap, hi ha discrepàncies, probablement tenim transfons ideològics diferents i per tant, és lògic, per això estam, per això nosaltres som el que som i vostès són el que són. Però quan a una llei s’accepta el 50% de les nostres esmenes i se té molta voluntat de recollir-ho tot i totes les que fan referència al tema de la llengua ni una d’aquestes, és que me m’empip. Què passa aquí? Per què precisament en aquest tema en concret hi ha un tancament total? Per què el Partit Popular fa batalla, barrera d’un tema

d'aquestes característiques? Probablement va més enllà aquest debat que el tema de la Llei de la Joventut i va molt més enllà d'allò que estam parlant avui. Connecta amb el debat de l'Estatut d'Autonomia, connecta amb altres coses que ja me preocupen més.

I per acabar, s'ha encès el llum. Aquí també en el tema de les noves tecnologies, a la web feim referència a la llengua catalana, que tampoc és acceptat.

I per últim en alguns apartats volem remarcar quan se parla de, a l'article 38, de la xarxa de serveis d'informació i altres aspectes. Fa referència la llei a entitats privades, nosaltres no creim..., ens pareix bé que se pugui fer referència a aquest tema, però hem volgut afegir "sense ànim de lucre". Creim que és important quan parlem de desenvolupar polítiques juvenils ens estiguem referint a entitats sense ànim de lucre.

I bé, també a l'article 57, quan se fa referència al Carnet Jove i les exempcions, plantejam una esmena que fa referència..., en aquests casos es contemplarà un sistema d'exempció per aquells joves amb dificultats econòmiques especials. En definitiva va en la mateixa línia que la de la renda mínima d'inserció i d'altres aspectes característiques.

I amb això Sr. President ja acab la meva intervenció. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Una salutació també a aquest col·lectiu de joves, encapçalats pel President del Consell de la Joventut de les Illes Balears, interessats per aquest debat. És el debat sobre el dictamen del projecte de llei de joventut i que hem de dir que també estam una mica estorats i a la vegada ens alegra que el Partit Popular ens hagi acceptat tantes esmenes com ha acceptat. Per tant, en certa mesura serà també una mica una llei elaborada pel PSM i pels altres grups de qui han acceptat esmenes.

De les 71 que havia presentat el Grup Parlamentari PSM, se'n mantenen vives 38, que són les que defensarem avui, les altres estan incorporades, a excepció de 3 que voldríem retirar, la 1184, la 1227 i la 1228. Les retirem perquè han estat acceptades esmenes d'altres grups que van en el mateix sentit. Per tant, ens donam per satisfets amb el redactat actual d'aquest projecte.

De les que mantenim, a part d'algunes que són de caire més tècnic que polític, van adreçades bàsicament a quatre aspectes: garantir la igualtat d'oportunitats del jovent, independentment del seu origen i independentment de l'illa de residència. Un altre aspecte que van adreçades és assegurar l'exercici dels

drets a les persones joves, és reconèixer la realitat cultural i sociolingüística de les Illes Balears i també a crear un organisme que nosaltres consideram molt necessari per poder dur a terme una autèntica política de joventut, que és l'Observatori de la Joventut de les Illes Balears.

Amb les esmenes 1166 i 1167, demanam que s'elimini el temps mínim de residència a les illes perquè les persones joves que resideixen temporalment fora de la comunitat autònoma, per raó de la seva formació i també de la seva ocupació, puguin tenir accés a ajudes. Nosaltres entenem que si una família s'ha establert aquí quan aquest jove ha de sortir, bé per feina, bé per estudis, fora de les Illes Balears, si el seu darrer veïnatge administratiu era a un municipi de les Illes Balears, pensam que ha de ser considerat jove de les Illes Balears, que no el podem discriminar pel fet que la seva família el duqués més prest o més tard a viure a aquestes illes. I de la mateixa manera no entenem per què a una comunitat com la nostra, amb un alt nivell d'immigració, pretenem discriminar les persones joves en funció d'on han nascut, si han nascut a un país comunitari, si han nascut a un no comunitari o si han nascut aquí; pensam que és molt perillós a una comunitat amb un alt percentatge d'immigrants, de persones immigrants, fills i filles que ja han nascut aquí, però perquè no hi ha convenis internacionals, no siguin considerats joves d'aquestes illes a l'hora d'accedir a segons quins serveis i a segons quines ajudes. Entenem que això és crear joves de primera, joves de segona, una societat de primera i una societat de segona categoria, i això és perillós, i més, dic, a una societat que té un alt percentatge d'immigrants.

I encara s'entén menys quan sí que consideram joves de les Illes Balears a efectes de poder accedir a serveis i prestacions, aquells joves que siguin descendents, fills de tercer grau d'emigrants d'aquestes illes, per tant generacions que fa molt de temps que no viuen aquí, els seus fills tendran dret a ajudes, en canvi joves que són nascuts aquí, però que els seus pares varen néixer a un altre país que no té conveni amb l'Estat espanyol, aquests no podran tenir ajudes, i pensam que això és perillós per a la cohesió social, a part que pensam que aquestes persones són discriminades, és també molt perillós per a la cohesió social de la nostra societat. Per tant, demanam al Partit Popular que reflexioni i que demostrï o mostri clarament quina és la seva prioritat, la prioritat del Partit Popular, si realment és la immigració o és allò que deim des de l'oposició, que és la recerca del vot emigrat.

També demanam, amb tota una sèrie d'esmenes, assegurar l'exercici del dret de les persones joves. Hi ha tota una sèrie d'articles que esmenten drets i esmenten igualtats d'oportunitats, però que no donen cap garantia als joves de poder-los exercir. La majoria d'aquests articles van en el sentit de "es procurarà", "es fomentarà", "es facilitarà", però cap d'ells no diu "es garantirà", per això, hi ha una sèrie d'esmenes que demanen substituir aquests tipus d'expressions "es procurarà", "es fomentarà", per "s'ha de garantir", "s'ha de fer possible". En una comunitat illenca com la nostra és fonamental garantir la mobilitat al jovent, es mouen per estudis, per formació, per treball, per participació, per poder participar en diferents àmbits, s'han de moure, i s'ha de fer possible aquesta mobilitat, i això vol dir ajudes perquè es puguin moure, per tant "garantir", eh?

És cert que en temes de garantir drets, sí que s'han acceptat algunes coses del PSM, i ens n'alegram molt, que són les de garantir el dret a l'educació, però també és cert que ho havien d'acceptar de precís, perquè el redactat que tenia l'anterior projecte era quasi quasi contrari a llei, per tant és fonamental garantir els altres drets als joves.

Una altra de les coses que és necessari garantir la mobilitat és la participació a òrgans com per exemple el Consell de la Joventut de les Illes Balears, aquest consell radica a Palma, però si és de les Illes Balears hi han de poder participar de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, sobretot els de Menorca, els d'Eivissa i els de Formentera hi han de poder participar, i això vol dir que si no hi ha un bon pressupost han de retallar els seus objectius i la participació també queda mancada.

Després hi ha tot un grup d'esmenes que per a nosaltres tenen un significat molt important i que també supòs que per al Partit Popular deu tenir un significat molt important perquè no les ha acceptades, són totes les esmenes que fan referència a la llengua catalana. El Partit Popular, tot i que el projecte de llei afirma que per definir el contingut de la llei s'han tingut en compte fonamentalment les conclusions de l'estudi sociològic sobre la realitat dels joves de les Illes Balears, la veritat és que, com a mínim, hi ha un aspecte que l'ha obviat. Aquesta llei obvia que l'estudi sociològic diu que el 57% de joves de les Illes Balears no s'expressa bé en llengua catalana, en la llengua oficial i pròpia d'aquestes illes, per tant si joves d'aquestes illes, més de la meitat, no s'expressen bé en llengua catalana, és bàsic, és important, és necessari, que la Llei de joventut estableixi totes les mesures destinades a evitar-ho. Una llei que pretén ser integral no pot obviar la llengua catalana, obviar la llengua catalana a una llei com aquesta és negar-la, i encara que aquesta pugui ser la voluntat del Govern o del Partit Popular, no ho poden fer, i no ho poden fer perquè tenen un estatut que els obliga, no només a no negar-la, sinó a donar-li un mínim d'impuls. Per això, a me's de demanar a diferents esmenes que es fomenti la llengua catalana, proposam l'addició d'un nou article "Joventut i llengua" per potenciar l'ús social i la normalització lingüística en tots els àmbits, en l'educació formal i la no formal, en la immigració, en l'art i la cultura, en l'oci i el temps lliure, en l'àmbit laboral, en associacionisme, en les noves tecnologies, perquè, vulgui o no vulgui el Partit Popular, el jovent té dret a viure en català, i tots, Partit Popular també, tenim un mandat estatutari per fer-ho possible. Per molt bilingüe o trilingüe que digui ser el Partit Popular, està obligat per l'estatut a potenciar l'ús social i la normalització de la llengua catalana. Ara avui sabem si realment el Partit Popular creu en l'Estatut, en la llengua ja sabem que no, però almenys si creu en l'estatut es veurà obligat a haver d'incloure algunes d'aquestes esmenes.

Un altre grup d'esmenes està relacionat amb una de principal que és la que demana crear l'Observatori de la Joventut de les Illes Balears. L'Observatori de la Joventut de les Illes Balears no és una petició que sorgeixi només del PSM, de fet l'hem copiada d'una idea del Govern, el Govern va presentar una cosa que li deien "procés jove", i dins el procés jove el mateix Govern, almenys la Direcció General de Joventut, trobava importantíssima, bàsica, la creació de l'Observatori de la Joventut, fins i tot deia que per conèixer les

necessitats i poder prevenir els possibles problemes era necessari aquest observatori, un observatori per conèixer, comprendre la realitat juvenil i per orientar i actualitzar les polítiques de joventut. Per tant, demanam al Govern que retorni a aquella inicial seva, ja ho han fet altres grups polítics i ho va fer també el Consell de Joventut de les Illes Balears. I voldríem que s'ho repensàs el Partit Popular, perquè no entenem per què una cosa que el Govern considerava tan important, en dos anys ha decidit que ja no ho era gens, que no era ni necessària, de fet el procés jove deia que s'havia de crear devers l'octubre del 2004, després en els pressuposts del 2005 es va aprovar com un dels objectius dins la memòria del pressupost per al 2005, no s'ha fet, pensàvem que devien estar pensant, però al final no apareix a la llei, i nosaltres entenem que sí que ha d'aparèixer a la llei, eh?, que és bàsic mantenir aquest instrument que faci una anàlisi de l'evolució, de la realitat juvenil per després poder atendre, conèixer, perquè quan un coneix és quan millor pot adequar les seves polítiques. I crec que el Partit Popular, com a mínim, si no accepta aquestes esmenes, ens ha d'explicar per quins motius no les accepta, per quins motius no vol un observatori de la joventut de les Illes Balears, quan sí vol un Observatori de la Joventut a Espanya, de l'Estat espanyol, per què el vol global i no en vol un de concret en aquestes illes.

I finalment, tenim tota la resta d'esmenes on demanam una sèrie de coses, com per exemple el preu unitari a les instal·lacions joves, hi ha preus molt divergents i pensam que s'haurien d'establir uns preus mínims d'acord amb la classificació de cadascuna de les infraestructures i no en funció de quin és el titular. Després també demanam prioritat en la col·laboració amb entitats sense ànim de lucre per sobre de les d'ànim de lucre, i també demanam suprimir les empreses públiques, aquelles que es varen crear amb una esmena del Partit Popular en els darrers pressuposts, continuam pensant que són del tot innecessàries i creim que és molt millor un observatori de la joventut de les Illes Balears que empreses públiques per gestionar polítiques de joventut, que s'hauran de transferir, i que, per altra banda, pensam que és millor que es coordinin des d'una direcció general i no des d'una empresa pública, sobretot perquè és molt més fàcil el control de l'oposició, per tant, la transparència també estarà molt més garantida.

Aquestes són les esmenes que nosaltres mantenim, ens agradaria que s'incorporassin perquè realment aquesta llei no seria ben bé integral, però seria una millor llei de la que tenim ara. Ara esperam a veure el Partit Popular si té alguna cosa a dir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Camps i Orfila.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, saludam, en primer lloc, els joves que avui ens acompanyen en aquest debat i igualment com han fet els portaveus que m'han precedit,

podria començar la meua intervenció dient que el Grup Parlamentari Socialista se sent molt satisfet de la feina feta en relació amb la Llei integral de joventut, perquè de les 60 esmenes parcials presentades al projecte, fins avui, tant en tràmit de ponència com en tràmit de comissió, n'hi han estat aprovades 34, és a dir que el grup parlamentari majoritari en aquesta cambra que dona suport al Govern ha acceptat més d'un 56% de les esmenes parcials presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

En canvi, però, aquest alt i, per altra banda, estrany i inusual percentatge d'acceptació d'esmenes, ja que a més d'aquestes esmenes acceptades al Grup Parlamentari Socialista, també s'han acceptat un gran nombre d'esmenes presentades pels altres grups de l'oposició, com dic, aquest alt percentatge d'acceptació d'esmenes ens preocupa profundament i ara els explicaré per què.

En primer lloc, ens preocupa perquè aquesta acceptació massiva d'esmenes du implícit el reconeixement per part del Grup Parlamentari Popular que el Projecte de Llei integral de joventut dut a aquest parlament pel Govern de les Illes Balears, és un projecte de Llei inicialment dolent, necessitat de ser corregit i millorat, i molt possible necessitat d'haver estat retornat al Govern per tal de ser revisat en profunditat, rectificat i millorat per adequar-lo a les necessitats dels nostres joves, ja que tal i com va arribar el projecte de Llei a aquest parlament, no responia als interessos dels ciutadans atesos les mancances i els defectes que el text del projecte presentava.

En segon lloc, ens preocupa també aquesta acceptació massiva d'esmenes perquè s'ha fet sense cap tipus de criteri, de coordinació ni integració dins el text legal de les mateixes esmenes, havent-se, fins i tot, aprovat esmenes presentades per diferents grups parlamentaris que resultin incompatibles o excloents entre si. I clar, açò darrer, permetin-me que digui que s'ha produït per la pressa irracional del Partit Popular d'aprovar lleis en sèrie en aquest parlament en tràmit extraordinari, com si el Parlament fos una gran fàbrica de producció en cadena de lleis, la qual cosa inevitablement va en detriment de la qualitat de les normes que s'hi aproven, ja que aquestes han estat privades d'un debat parlamentari seriós i rigorós. I un clar exemple del que els dic va ser la comissió on es va dictaminar aquest projecte de Llei que ben segur podria encapçalar el rànquing de qualsevol parlament per la velocitat amb què es va dur a terme, ja que es va limitar simplement a complir un tràmit més de l'establert al Reglament d'aquest Parlament.

Dit açò, i amb la impossibilitat de defensar esmena per esmena les 26 esmenes que encara manté vives el Grup Parlamentari Socialista en aquest projecte de Llei, les agruparé en relació amb la matèria a què es refereixen, i la meua exposició anirà en aquest sentit.

En primer lloc, faré referència a aquelles esmenes mitjançant les quals es pretén la creació de l'Observatori de la Joventut, també ho han dit tots els portaveus que m'han precedit fins ara, i la seva participació en l'execució de determinades competències en matèria de joventut de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i aquelles administracions competents en matèria de joventut.

Proposam, tal i com he dit, una esmena d'addició d'un nou article relatiu a la creació de l'Observatori de la Joventut de les Illes Balears, que es fa dependre de la conselleria competent en aquesta matèria i se li assignen les funcions de realitzar estudis sociològics i estadístics i la redacció d'informes i recomanacions relatives als joves de les Illes Balears. Consideram que la creació de l'Observatori és fonamental per tal que les administracions competents disposin d'un instrument al seu servei que els proporcioni les dades, les informacions i els estudis necessaris per tal de conèixer a cada moment amb exactitud la realitat dels nostres joves, i així permetre planificar i adaptar d'una forma eficaç les polítiques de joventut a l'evolució de la societat i a les necessitats demandades.

Així com per exemple l'article 8, relatiu a les competències de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears diu que "correspon a l'administració autonòmica ordenar i gestionar les estadístiques autonòmiques", sent aquesta una disposició absolutament buida de contingut per la seva generalitat, entenem que seria més adient establir que correspon a aquesta administració realitzar, ordenar, gestionar, promoure i publicar les estadístiques autonòmiques mitjançant l'Observatori de la Joventut de les Illes Balears. Així com també, dins el mateix article, consideram que seria més apropiat que les funcions de dur a terme estudis, investigacions, publicacions, congressos, plans de formació dels professionals i els programes experimentals de joventut i lleure d'àmbit de la comunitat autònoma i en general tot allò que sigui d'interès, que contribueixi a la formació integral dels joves es fes també mitjançant aquest observatori de la joventut.

El segon gran grup d'esmenes o la segona matèria que afecta el segon grup d'esmenes que ara passaré a defensar, són les que pretenen que la Llei garanteixi drets així com la igualtat de condicions entre tots els joves de la nostra comunitat autònoma. Així doncs, en aquest sentit, per exemple, proposam substituir el punt sisè de l'article 11 que diu "promoure mesures a favor del jovent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera que en facilitin la mobilitat" per "promoure mesures que garanteixin ..." i no només "facilitin", la mobilitat dels joves de les Illes Balears i que assegurin la possibilitat de participació en tots els àmbits prevists en aquesta Llei en condicions d'igualtat, amb independència de l'illa a la qual tinguin la seva residència". Proposam també substituir en el punt vuitè del mateix article 11 el que diu "donar suport dins les seves possibilitats al desenvolupament de les iniciatives i projectes de les associacions juvenils", nosaltres proposam que en lloc de "donar suport" es garanteixi aquest suport necessari per a aquest desenvolupament d'iniciatives. I proposam també que es garanteixi en front que simplement es faciliti l'accés als estudis fora de la mateixa illa en igualtat de condicions entre tots els joves i les joves quan no es puguin cursar a l'illa on resideixen. Parlam de garantir drets, perquè si es donen uns drets però no es garanteix el seu efectiu compliment, és com si aquests drets, els joves d'aquesta comunitat no els tinguessin. Un altre exemple en aquest sentit és l'esmena que presentam a l'article 31 en relació amb l'accés dels joves a les noves tecnologies, entenent que l'administració autonòmica no tan sols ha de potenciar, com diu el redactat d'aquest article que acab d'esmentar, sinó que ha de garantir aquest accés gratuït a Internet a tots els joves.

Així mateix, mitjançant una altra esmena es proposa que l'expedició dels carnets per als joves sigui totalment gratuïta, eliminant de la llei, a l'article 57, que l'expedició que aquests carnets pugui implicar el pagament per part de les persones usuàries del preu únic que en el seu cas s'estableixi.

L'associacionisme juvenil és una altra de les matèries a la qual hi mantenim esmenes i les fonamentam en el Projecte de llei integral de joventut, atès que entenem que l'associacionisme és la base i el punt de partida de la participació dels joves en molts àmbits i, per tant, ha de ser facilitat i potenciat, així com també diu la mateixa llei a l'exposició de motius, però que no hi trobam el reflex dins el text articulat. Així, quan la llei parla a l'article 8, apartat i), de "donar suport al teixit associatiu juvenil com a vehicle principal de transmissió dels valors democràtics de tolerància, solidaritat i respecte a la diversitat, sense excloure altres formes de participació", entenem i en aquest sentit hem presentat dues esmenes, que aquest suport s'ha de traduir no només en un suport escrit a la llei, sinó en dotació de recursos econòmics i materials.

Amb la finalitat de garantir la participació de tots els joves, així mateix, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena a l'article 65 pel qual es regulen les altres formes de participació distintes de les formes organitzades en virtut de la qual s'han de garantir i, repetesc, garantir, que és el que s'ha de fer en aquesta llei quant als drets dels joves, en lloc d'"oferir" eines, recursos i formació per a la promoció del treball en xarxa amb l'administració, la construcció d'assemblees de joves, les comissions de joventut per facilitar la participació del jovent en relació amb les polítiques de joventut, i de les administracions responsables d'aquestes, reconeixent, així mateix, de forma expressa, a la llei que les assemblees de joves, les comissions de joventut i qualsevol altra forma d'interlocució seran un instrument vàlid perquè el jovent faci sentir la seva veu a les institucions.

Així com els altres portaveus que m'han precedit, el Grup Parlamentari Socialista també manté un parell d'esmenes relatives a la llengua catalana, esmenes que no han estat recollides ni acceptades en tràmit de ponència o comissió, així com sí ho han estat altres esmenes presentades per tots els grups, aquesta esmena ve motivada precisament també, com ha dit la portaveu del PSM-Entesa Nacionalista, en base a l'estudi sociològic que diu, efectivament, que un 57% dels joves de les nostres illes no utilitzen la llengua catalana normalment en la seva vida. Per tant, presentam una esmena d'addició on es proposa crear un nou article que es digui "Joventut i llengua", i que suposi que l'administració de la comunitat autònoma a les Illes Balears potenciï, en col·laboració amb les altres administracions, consells insulars i ajuntaments, l'ús social de la llengua catalana pròpia de les Illes Balears en diferents àmbits de la seva vida, com poden ser l'educació no formal, donar a conèixer la realitat lingüística als joves immigrants i donar-los la possibilitat d'anar a classes de català gratuïtes, àmbits com art i cultura, oci i temps lliure, àmbit laboral, associacionisme o noves tecnologies.

Per últim, via esmenes parcials, el meu grup proposa suprimir tot el títol VII pel qual es regula el règim sancionador que es preveu a la llei. Aquesta esmena ve motivada per

l'enteniment que una llei integral de joventut ha de ser una llei en positiu, una llei que garanteixi el dret dels joves per al seu desenvolupament integral a la societat i la seva participació, però no que els sancioni. Ja, desgraciadament, és massa habitual que els joves siguin notícia, només, en sentit negatiu, els joves només surten com a notícia, cada vegada que s'explica que fumen en una edat més primerenca, que no sé quants de joves consumeixen alcohol o drogues quan surten de marxa, que els joves han participat a actes violents, etc. El règim sancionador previst a la llei suposa més d'un 20% del seu articulat i també tenim, en dret comparat, altres comunitats autònomes on les seves lleis referents a la joventut no tenen un règim sancionador, per això, estam convençuts que joventut és futur i creim que s'han de preveure i garantir a la llei aquells drets que facilitin als joves continuar endavant, aquells drets que garanteixin als joves els seus drets reals i no sancions, atès que s'ha demostrat que per via de sanció no s'aclareixen la majoria dels problemes que es pretenen sancionar. Açò no vol dir que quedin impunes actuacions que realment siguin sancionables, però ja existeixen altres mecanismes, tant administratius per una banda, com penals per una altra, suficients per garantir aquestes sancions, en cas que siguin necessàries. Curiosament, quan llegim, a poc a poc, amb cura, aquest títol sancionador sí ralla en imperatiu, sí garanteix, contràriament al que fa la llei quan ralla dels drets dels joves.

L'article 75, per exemple, diu que "l'administració pública competent ha de vetllar pel compliment del que disposa aquesta llei i la normativa que la desplegui i ha de destinar els mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de la funció inspectora", és a dir, als joves, a les associacions juvenils se'ls donaran mitjans, sempre i quan les administracions puguin, però en canvi sí que destinaran, obligatòriament, puguin o no puguin, aquests mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici d'aquesta funció inspectora.

A tall d'exemple, també, perquè no tenc temps per a molt més, volia fer esment explícit a l'apartat 3 de l'article 77, que diu literalment "per dur a terme les funcions pròpies de la inspecció, els inspectors i els funcionaris i habilitats poden requerir la informació i la documentació que considerin necessària per verificar el compliment de la normativa vigent en matèria de joventut i temps lliure", fins aquí seria correcte, però continua l'article dient "i accedir lliurement i sense avís previ, als locals, a les instal·lacions juvenils, a les activitats i als serveis sotmesos a aquesta normativa". Realment ens sembla un article que ingereix de forma injustificada dins un àmbit privat, dins un àmbit íntim, podríem dir, i que no té cap tipus de justificació fins ara; ara sí que aquesta ingerència directa tindrà una justificació, perquè tindrà un emparament legal si aquesta llei s'aprova amb aquesta referència a aquest article.

A més, la llei i aquest títol VII, sempre quan parla de la matèria inspectora, parla "sense perjudici de les activitats inspectores que es regulin a altres lleis o que tinguin altres administracions". Per tant, torn insistir, qualsevol fet que sigui susceptible de ser sancionable ho podrà ser per altres mecanismes, sense que sigui necessari que aquesta llei reguli dins el seu text, doncs dediqui tot un títol sencer a regular un règim sancionador.

Totes les esmenes presentades i que ara hem defensat són importants per tal de millorar encara més la llei, per fer una llei menys dolenta que la que va entrar en aquest Parlament per als joves, si bé som conscients que potser alguna d'aquestes esmenes són similars a alguna altra ja acceptada a proposta d'un altre grup, però les seguirem mantenint per tal de garantir la seva defensa, donades les contradiccions detectades amb altres esmenes que també ja han estat aprovades.

A la tramitació en plens extraordinaris i en comissions extraordinàries, que funcionen d'aquesta manera tan ràpida i furtant el debat parlamentari tal i com hauria de ser, i més quan s'està aprovant una llei que entenem que hauria de ser debatuda de forma seriosa, ha quedat palès que l'única intenció del Partit Popular és tramitar lleis d'aquesta manera, és acabar la legislatura amb un nombre concret de lleis aprovades per ell mateix, ja que fins ara no s'ha fet la feina tal i com s'havia d'haver fet, i amb independència que aquestes lleis responguin o no als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Per aquest motiu demanam al Grup Parlamentari Popular que doni suport al Govern que es repensi les esmenes que encara segueixen vives a aquest projecte de llei i les accepti totes elles i, si no, en cas contrari ens agradaria sentir els motius pels quals aquestes esmenes seran rebutjades.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra, Grup Parlamentari Popular? Grup Parlamentari Mixt? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, dir que me pareix francament incompreensible que si el Partit Popular accepta el 50% i busques de les esmenes a la Sra. Camps li pareixi malament, és que si no s'accepten les esmenes està malament, si s'accepten les esmenes també està malament, el Partit Popular per a ells sempre ho fa malament i això no és cap notícia, perquè ja sabem que sempre que el Partit Popular actua i fa les coses ben fetes, sempre per a ells està malament, però bé.

(Aldarull a la sala)

Estam avesats a aquest discurs i per tant ni cas.

També ens pareix incompreensible l'actitud de l'esquerra que, pels matins, els plens són il·legals i a l'horabaixa són el més institucional del món; com és possible que en els matins, quan s'ha de votar una llei, no votin perquè diuen que és il·legal, però en els plens de l'horabaixa, quan s'estudia i s'escolten les seves propostes són el més legal del món? Això tampoc no és de rebut, per tant jo crec que aquí hi ha la diferència entre la nostra política, una política constructiva i una política també de tarannà, perquè si nosaltres l'horabaixa no venim vostès no poden parlar, si parlen és gràcies al Partit Popular que és aquí per escoltar-los. Per tant, això també és (...)

(Alguns aplaudiments i aldarull)

I anant al tema de la llei de joventut, és francament lamentable que les vacances de qualcú i les poques ganes de fer feina estiguin per damunt dels interessos generals dels joves d'aquesta comunitat autònoma, francament és lamentable. I és que, des del nostre punt de vista, aquest estiu vostès han tengut una postura de no voler fer feina i de voler està aquí com de vacances, com s'ha estat sempre en aquest Parlament durant aquesta ampliació del període parlamentari, és increïble que no vulguin fer feina per tal d'aconseguir una vertadera llei de consens per als joves de les nostres illes i que s'estimin més anar d'excursió o anar a la platja en lloc de fer el debat que toca per a la joventut de les Illes Balears. La imatge que s'ha donat als ciutadans i sobretot als joves d'aquesta comunitat ha estat deplorable, perquè vostès han donat la imatge d'una classe política (...), que no vol fer cap esforç per la joventut de les Illes Balears i que va fer...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, per favor, donin la llibertat a qui està en ús de la paraula. Moltes gràcies.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. ... i que va fer el paperet de la seva vida quan a la comissió ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, li prec, no està en ús de la paraula, asseguï's, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Vostè faci de president i cridi l'atenció quan ...

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que s'assegui, per favor. Li prec per favor que s'assegui.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Faci de president per una vegada en aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT.

Asseguï's, per favor. El crit a l'ordre, Sr. Rosselló.

(Remor de veus)

Per favor, per favor. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Com deia que aquesta oposició va fer el paperet de la seva vida quan a la comissió ni tan sols votaren les seves pròpies esmenes, fent un ridícul espantós

perquè aquestes esmenes que varen presentar si avui són una realitat va ser gràcies al Partit Popular que les va donar suport. Per tant, per no fer no varen aprovar ni les seves pròpies esmenes.

(Aplaudiments i remor de veus)

En el primer debat en aquest mateix plenari, ja vàrem exposar a tots vostès que va ser una pena que l'esquerra no hagi volgut ni tan sols parlar a la legislatura passada de la joventut, quan el Partit Popular va presentar la seva proposició de llei integral de joventut; es va presentar per part del Grup Parlamentari Popular una proposició de llei i el pacte de progrés va dir que no es volia parlar de joventut, fins i tot la pròpia consellera de Benestar Social va dir que els joves no necessitaven cap llei de joventut, sí, sí, la mateixa consellera que es volia carregar el Consell de la Joventut de les Illes Balears, aquesta mateixa consellera.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Nosaltres vàrem ficar dins el nostre programa electoral la promesa de fer el que avui farem, aprovar la llei integral de joventut de les Illes Balears i ho farem amb el mateix compromís que teníem a la passada legislatura i que ens han donat la legitimitat els ciutadans, ja que ho vàrem ficar dins el nostre programa electoral i els ciutadans ens han donat la responsabilitat de governar, els mateixos ciutadans que a vostès els han donat la responsabilitat de fer oposició i que aquest estiu no fan. Però és tan important aquesta llei per al Partit Popular i és tan important l'acord polític, el consens, el diàleg, la suma de propostes d'altres grups de l'oposició, que per això el nostre grup, el Partit Popular, va tenir l'actitud a la passada comissió parlamentària de votar en solitari les esmenes que acceptàrem per part dels partits de l'oposició, les esmenes del PSIB, del PSM i d'Esquerra Unida i Els Verds, que no s'han d'enfadar quan els deim això. A més, vostès han reconegut el paper conciliador i el tarannà obert del Partit Popular que pràcticament ha acceptat, aproximadament, un 60%, vostès han dit un 50 perquè hi ha esmenes seves que diuen el mateix, però si ho hem de sumar tot és més un 60 que no un 50, per tant és un tarannà extraordinari el del nostre partit que accepta les seves esmenes i a més les vota en solitari, perquè ni tan sols vostès volen votar les seves pròpies modificacions.

Ja que vostès, ja dic, tenien aquesta actitud de no votar, nosaltres amb aquest tarannà aconseguirem que aquesta llei reculli les importantíssimes aportacions que vostès, els partits de l'oposició, varen presentar. I si les havíem d'aprovar en solitari, per tal d'aconseguir un acord total, doncs crec que va ser molt positiu. Han tengut l'ocasió de poder explicar la gran importància d'aquesta llei al llarg d'aquest procés parlamentari, jo crec que ha quedat ben palesa quina és la postura del Grup Popular, tant en ponència com a comissió com en el debat de la presa en consideració, de les esmenes a la totalitat i també ho farem en aquesta mateixa tribuna avui mateix.

Per totes aquestes raons i pel contingut material d'aquesta llei, per la joventut, per la seva emancipació, per la regulació dels àmbits més importants en tots els aspectes que els afecten, els demanam que votin a favor d'aquest projecte, que es desmarquin d'aquesta estratègia d'absència de l'oposició en

aquest Parlament i que donem la unanimitat dins la cambra a aquest projecte sense precedents per als joves d'aquesta comunitat autònoma.

Vull també aprofitar per donar la benvinguda a tots els joves que avui ens acompanyen aquí, a totes les entitats de joves, i també al Consell de la Joventut de les Illes Balears. I vull recalcar que s'ha fet, per la nostra part, doncs una feina d'acceptar pràcticament totes les esmenes que feien referència al Consell de la Joventut de les Illes Balears perquè consideram que eren molt important i enriquidores i que per tant era contribuir a fer més forta aquesta institució i a fer una institució més potent, molt diferent del que volia l'anterior consellera a la legislatura passada.

Vull també destacar la gran quantitat d'esmenes acceptades per part dels grups de l'oposició, concretament d'Esquerra Unida i Els Verds, 16 esmenes; també del PSM, 32 esmenes, i del Partit Socialista, 34. D'un total de 160, són unes 82 esmenes, si no comptam, com deia abans, totes aquelles esmenes que per exemple vàrem aprovar del Partit Socialista i que el PSM havia també presentat, que tenien un contingut paregut, o Esquerra Unida, i que no vàrem acceptar perquè ja n'havíem acceptades unes. Per tant, no va ser, i avui a les seves intervencions vostès han recalcat, i havien defensat aquestes esmenes, però jo li dic que aquestes esmenes no s'havien d'haver defensat avui aquí pel motiu que ja varen ser aprovades una o dues esmenes paregudes amb el mateix contingut.

També volem recalcar que aquesta llei a més a més és una llei eficaç, és una llei participativa, és una llei integral, té el suport del Consell Econòmic i Social, el qual va dir en el seu informe que aquesta era una llei digna d'elogi, i ho va dir abans de totes les esmenes que va presentar l'esquerra dins aquest Parlament; que era una llei realista i que atenia les més importants necessitats del jovent, com per exemple temes que són de capital importància, com són l'accés a l'habitatge i l'ocupació. En qualsevol cas el que fa referència a les polítiques d'emancipació, que són les polítiques que més ens preocupen als joves d'avui i que efectivament ha estat cabdal per a aquesta regulació. Per tant, té el suport, com deia, del màxim òrgan consultiu que representa la societat de les Illes Balears, no és una llei que doni l'esquena a la societat, si el màxim òrgan que representa la societat diu que és digna d'elogi, doncs aquesta llei és que té el suport de la societat.

I que també té el suport d'altres joventuts, no només de Noves Generacions del Partit Popular, sinó també d'altres joventuts de partits polítics que són d'esquerres, els quals a ràdios han dit públicament que aquesta era una bona llei i ho varen dir abans de totes les esmenes que nosaltres hem acceptat per part dels diferents partits que són a l'oposició.

Per tant, si ajuntam totes aquestes valoracions i si ajuntam, a més a més, les valoracions que els representants dels grups de l'oposició han fet a aquesta tribuna, que han dit que aquesta llei en part també era seva, doncs nosaltres estam molt contents, perquè és una llei, efectivament, que té el suport, encara que no la votin, perquè no voten cap llei, ja ho sabem, té el suport de la societat d'aquesta comunitat autònoma.

Enrera han quedat aquelles polítiques d'aquells que governaven i que, com ja deia, feien una política més de parlar que no de fets, jo crec que ha quedat ben palès qui són els que realment es preocupen pels interessos de tots els joves de la nostra societat. I que hem apostat des del primer moment per una política que ha estat basada en donar la major seguretat jurídica, reforçar les polítiques per als joves i que ha estat un govern que ha fet aquesta feina d'una manera extraordinària, no només amb la regulació d'aquesta llei i amb aquesta voluntat de crear aquesta seguretat jurídica, sinó que també ha donat suport a tota una sèrie d'iniciatives com per exemple la Hipoteca Jove, la reducció d'imposts per a gent jove o la supressió de l'impost de successions i de donacions, això és el que realment ajuda a la gent jove de les nostres illes i no del que es parla i del que es diu i de les flors i violes que tant agrada als partits de l'esquerra. Al final el que agrada a un jove és que si es mor son pare o es mor sa mare no hagi de vendre el pis per poder pagar els impostos, i això serà una realitat gràcies al Govern del Partit Popular.

Sí que voldríem dir que aquesta esmena que ha anunciat el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, la 1113, que feia referència a l'article 11, l'acceptarem; és una esmena que feia referència a la participació del Consell de la Joventut de les Illes Balears i consideram que és una esmena que ha de ser acceptada.

Sí que voldríem dir que ens produeix sorpresa veure com es reclama tant el tema de l'Observatori, jo crec que si en quatre anys vostès no varen ser capaços de fer un observatori, ara a què ve aquest interès tan contundent en la creació d'aquest observatori? Ja dic que iniciatives en matèria de joventut varen demostrar bastant poques.

Totes les esmenes, com deia, del Consell de la Joventut, que deien vostès que no s'havien aprovat, els repetesc, potser que se n'aprovàs qualcuna del PSM o d'Esquerra Unida o del PSOE perquè ja en vàrem aprovar una altra que tenia el mateix contingut.

I quant al tema de la llengua catalana sí que els he de dir que tenim un Estatut d'Autonomia que reconeix l'oficialitat d'aquestes dues llengües, sí que tenim una Llei de normalització lingüística, també aprovada pel Partit Popular, on es garanteix el desenvolupament d'aquesta llengua i que, efectivament, no fa falta repetir totes aquestes qüestions a una altra llei. Estiguin tranquils perquè una llei que regula aquesta regula doncs s'incorpora tot a la llei actual de joventut, o sigui que tot el que vostès han dit que s'havia d'incloure ja està regulat dins la Llei de normalització lingüística.

Igualment que totes aquelles esmenes que feien referència al tema de les despeses pressupostàries; és que, efectivament, si no hi ha despesa pressupostària no es pot fer res. Per tant, és igual que la Llei de dependència a nivell estatal del Partit Socialista, la Llei de dependència del Partit Socialista diu que no fa falta posar la necessitat d'existència de crèdit perquè ja s'entén que si no hi ha crèdit no es pot fer la política; el que jo no entenc és per què a la Llei de dependència aquesta qüestió és extraordinàriament bona, però a la llei de joventut d'aquí, del Partit Popular, és el més dolent del món, això és que no ho

entenc, no ho entenem i no tindrà mai l'enteniment de cap persona raonable.

I després també voldríem dir, s'ha parlat aquí del tema de la mobilitat. Sra. Camps, li digui a la seva ministra que compleixi d'una vegada per totes amb el tema del transport interinsular i d'aquesta manera segur que molts joves d'aquestes illes tendran el suport que es necessita. O dir al seu Consell de Menorca que faci el mateix que el Consell d'Eivissa, que dona ajudes al transport de joves per venir aquí a estudiar, jo crec que també seria una bona aplicació per al Consell Insular de Menorca, ja que el Partit Socialista a nivell estatal no vol ajudar al transport dels joves de les Illes Balears.

En qualsevol cas dir que el Partit Popular continuarà amb aquesta postura, creim que s'ha fet una feina extraordinària, creim que ens hem de donar l'enhorabona tots, malgrat vostès no es varen votar les pròpies esmenes, però creim que l'actitud ha de ser positiva. I per tant esperem que es desmarquin d'aquesta falta d'acció política i que votin a favor d'aquesta que és la millor llei que podria tenir aquesta comunitat autònoma.

(Aplaudiments i remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèpliques.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, li deman la paraula per l'article 71.3 del Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

En base a què?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

En base a l'article 71.3 del Reglament.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, idò, que m'assabenti. Un momentet ...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

El 71.3, si vol li llegesc, parla de les al·lusions que afecten el decòrum, la dignitat d'un grup parlamentari. I l'intervinent que acaba d'intervenir ara ha afectat el decòrum, no d'un grup parlamentari sinó de tota la cambra, en proferir insults relatius a la vagància de determinats diputats i determinats grups. I jo li demanaria, Sr. President, que o: a) La retiràs; o b) Ens deixàs replicar amb els termes establerts a l'article 71.3.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, moltes gràcies, Sr. Quetglas.

Sr. Rubio?

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

A diferència del que va fer el Sr. Boned, nosaltres retiram el que hagi pogut ofendre el Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló?

Dic als lletrats de la casa que no constin en el *Diari de Sessions* aquestes manifestacions. Deixam tancat aquest tema.

Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Saludar que s'hagi retirat de forma clara i rotunda l'al·lusió, les al·lusions que aquí s'han fet al decòrum i a la dignitat dels diputats, perquè, sense cap dubte, feia honor al dia que avui vivim, dia 18 de juliol; denigrar els diputats i el Parlament és fer apologia del feixisme i per tant celebr que s'hagin retirat aquestes al·lusions.

(Remor de veus i aldarull)

Jo només vull, només vull ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. A veure, per favor, un poquet de silenci, un poquet de silenci, per favor, i a més en aquest moment el president atenia el Lletrat Major que li donava una informació i no puc tampoc prestar el cent per cent d'atenció del que ha succeït, però posin-se tranquils, per favor, posin-se tranquils.

Continuï, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Per tant, entraré en el debat de les esmenes que és el que ens du avui a aquesta discussió. Sí, sí, el mateix que a nosaltres se'ns ha dit vagues.

(S'escolta una veu que diu: però ho hem retirat)

Jo també he retirat allò altre, he celebrat que això sigui així

...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, a veure, per favor, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

El que ja està bé és que aquí, després de tres setmanes, es continuï utilitzant el mateix argument!

EL SR. PRESIDENT:

A veure, per favor, per favor, Sr. Pastor, per favor.

(Remor de veus)

Sí que se'n pot anar, però no m'han de dir el que he de fer.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Qui té la cua de palla prest se li encén.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, a veure, cridaré a l'ordre. Si qualche diputat parla sense tenir la paraula el crit a l'ordre.

Sr. Rosselló, vostè continuï, si vol.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Senzillament, fer referència que de les 20 esmenes que quedaven vives del grup que jo represent aquí i que a la intervenció del Sr. Rubio no s'ha fet referència en general a les esmenes que quedaven, s'ha fet una valoració global de la llei i a bastant d'aspectes amb els quals jo puc coincidir, sense cap dubte, en tot el que ha fet referència en general; però el debat precisament era per dir si o no a les esmenes que quedaven, no per a un altre tema.

Jo les mantenc totes, sense cap dubte, però volia aprofitar aquest segon torn per fer referència especialment al tema d'un article nou damunt joventut i llengua, jo crec que el fet que l'Estatut d'Autonomia parli del dret a la llengua, també parla del dret al treball i la Constitució també parla del dret al treball, i no per això no posam un apartat que es digui joventut o ocupació; també parla la Constitució del dret a l'habitatge i per això no posam un apartat que digui això, per tant no li veig justificació. Jo crec que quan s'han fet tota una sèrie de referència a temes de política sectorial de la joventut, també crec que aquest tema també valia la pena i no hagués costat res incloure un article nou, crec que és important i per això he triat de les 20 que queden les quatre que jo consider fonamentals.

Una altra és la 1122 que fa referència a l'article 26.2, on planteja garantir, no promoure, etcètera, sinó garantir la finalització de l'educació obligatòria de tots els joves i les joves. Crec que fa referència a un debat que he introduït jo abans i que crec que té molt a veure amb el model econòmic, amb la qüestió que vivim.

L'altra a la qual he fet referència és el tema de la renda mínima d'inserció, senzillament és un redactat que pretén adequar la possible participació de joves, al marge que depenguin o no de la seva família, puguin participar de la renda mínima d'inserció, o sigui, un tema de caire clarament social.

I a l'altra sí que hi ha fet referència el diputat que m'ha precedit que és el tema de l'observatori. Bé, es pot argumentar que no se sap molt bé perquè ens entossudim que hi hagi un observatori, també podem dir que no sabem molt bé perquè s'entossudeixen que no ho digui la llei; perquè jo deduec de les declaracions que he sentit i les declaracions que s'han fet que tothom hi està d'acord, per tant l'única discussió és, tothom està d'acord que hi ha d'haver un observatori de la joventut, la discussió és si ha de ser a la llei o no, home, això és important, no és secundari, si és a la llei és obligatori, si no és de pròpia voluntat de qui du l'administració. Per tant crec que valdria la pena que s'incorporàs a la llei.

I res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rubio, és incompreensible que no votin; vostè troba incompreensible això, nosaltres encara trobam incompreensible la urgència de moltes lleis. Durant molt de temps grups d'aquesta cambra han demanat plenaris extraordinaris per tirar endavant temes pendents en el Parlament i no era necessari, ara és urgent.

Ens acusa de no fer el treball que toca pels joves de les Illes Balears; n'haguéssim pogut fer més de treball, haguéssim pogut, amb molta més tranquil·litat, debatre les esmenes, consensuar-les i fer-hi molta feina.

I ens acusa, també ens diu que feim un ridícul espantós. Esperaré un poquet, perquè si no llavors no me podrà contestar. El ridícul, Sr. Rubio, l'haguessin fet vostès i sobretot el Govern publicant una llei com estava abans d'acceptar totes les esmenes que han acceptat; vull dir, si les han acceptat és perquè malament estava la cosa, hi havia molta cosa per arreglar i l'hem arreglada.

Diu, miri, per exemple, si no haguessin tengut tanta pressa i haguéssim anat amb els terminis que tocaven, fins i tot allargant-ho una miqueta, no passaria el que suposadament ha de passar, que quan aprovem la llei de transferències hi hagi com a mínim deu articles d'aquesta llei que avui aprovaran, deu articles que ja quedaran desfasats. Si no haguessin tengut tanta pressa a aprovar-ho el mes de juliol i haguéssim pogut esperar

el setembre, l'octubre, el novembre, aquesta llei seria vigent en el moment d'aprovar-se, però només serà vigent dos mesos, completa, perquè aquella la trastocarà. Per tant, n'haguéssim poguda fer més de feina si vostès haguessin volgut, però són vostès els que no ens han permès fer-ne més.

Flors i violes. Les flors i violes, Sr. Rubio, ens les ha amollat vostè, perquè sortia per dir què trobava de les nostres esmenes i ha dit poca cosa quan el llumet estava vermell, per tant les flors i violes cadascú treu les que pot, vostè treu les seves, nosaltres treim les nostres, però venien avalades amb les esmenes que vostè no ha contestat.

Referent a la Hipoteca Jove, crec que ha posat un molt mal exemple, Sr. Rubio, ha posat un molt mal exemple; en els impostos de successions, quan a un jove se li mor son pare o sa mare el darrer que li preocupa és pagar l'impost de successions, això és el darrer que li preocupa quan es mor, té molts altres problemes i abans també, Sr. Rubio, cerqui exemple una miqueta més coherents amb el suport a la joventut.

Observatori de la Joventut, en quatre anys el pacte de progrés no el va fer. En 16 anys anteriors el Partit Popular tampoc, perquè si vostès l'haguessin deixat fet i llavors l'haguessin suprimit seria una cosa, el Partit Popular no el va fer tampoc en els 16 anys abans del pacte de progrés, a vostès, el pacte de progrés els ha provocat un lapsus mental que han oblidat tot el que va passar abans, i hi havia vida abans del pacte de progrés, Sr. Rubio, i també hi va haver governs, i del Partit Popular. Alguns no la tenien gaire bona, però hi era.

I després, referent a la llengua, Sr. Rubio, dir que perquè està a l'Estatut i a la Llei de normalització lingüística, el tema de la llengua no ha d'aparèixer a la Llei de joventut, vol dir que en aquest moment podem suprimir el 90% de la llei. Hi ha lleis d'educació molt més àmplies que la Llei de normalització lingüística d'obligat compliment, i la Llei de joventut parla d'educació, hi ha lleis de salut molt més àmplies que la Llei de normalització lingüística, i la Llei de joventut parla de salut, en canvi de llengua, que és una cosa pròpia d'aquestes illes no en parla. A la Sra. Vicepresidenta, tampoc no li interessa veig, però a mi sí que m'agradaria que quedàs constància sobre el *Diari de Sessions* d'aquelles coses que jo li volia dir al Sr. Rubio i que segurament no deu escoltar. Si no apareix la llengua, si no apareix la llengua a la Llei de joventut, Sr. Rubio, no és perquè sigui a l'Estatut i no és perquè sigui a la Llei de normalització lingüística, és perquè vostès no ho volen, i a força d'ignorar-la pretenen que la societat l'oblidi. Això és el que pretenen. Nosaltres no ho permetrem. Mentre tenguem una veu per poder parlar els ho recordarem a això, els ho recordarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Quan he escoltat les paraules del Sr. Rubio he estat per ni tan sols fer ús del meu torn de rèplica ja que els insults escoltats des de la tribuna d'aquest parlament no mereixien resposta alguna, s'ha retirat la qüestió i per tant, també la deixarem aquí.

No és que el Grup Popular ho faci tot malament, hi ha algunes coses que sí les fa malament i les menys, les fa bé, no ens queixam perquè ens hagin acceptat les esmenes ni molt manco, creim que les esmenes acceptades realment milloren i molt el projecte inicialment entrat en aquest parlament per al seu debat. Però el que sí que ha fet malament ha estat aquesta llei precisament, perquè ha presentat una llei a debatre en aquest parlament amb unes mancances realment molt importants, i que encara seguirà mantenint, com li ha dit també la portaveu que m'ha precedit, en relació amb la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma.

Si vostès varen aprovar les esmenes perquè van considerar que les havien d'aprovar en comissió, que perfectament les haguessin pogut no aprovar, és perquè realment consideraven que la llei que s'estava tramitant era un nyap, i s'havia d'apanyar de qualque manera, com s'havia de fer?, doncs acceptam part, gran part, de les esmenes presentades per aquest grup i pels altres grups de l'oposició, i no confongui ous amb caragols perquè els plens extraordinaris il·legals és una cosa i els plens extraordinaris legals n'és una altra.

Ha fer referència vostè en la seva intervenció al Consell de la Joventut de les Illes Balears, diu que les esmenes relatives a aquest consell de la joventut han estat acceptades perquè eren esmenes, i dic literalment el que vostè ha dit: "esmenes importants i enriquidores", i curiosament la llei no recollia aquestes coses que introdueixen les esmenes acceptades tan importants i enriquidores. La llei no ho contemplava i, per tant, reiter, torn a dir una vegada més, que aquesta llei era un nyap i era una llei dolenta.

El CES sí, diu que aquesta llei és una bona llei, però està clar vostè s'ha encarregat de treure de context les paraules que ha dit aquest organisme.

Quant a habitatge, si realment la llei que avui molt possiblement s'aprovarà és capaç de fer alguna cosa, d'introduir alguna cosa per millorar l'accés a l'habitatge dels joves ens podrem felicitar, i jo personalment el felicitaré a vostè i a la consellera, perquè si el que s'ha fet fins ara ha estat la Hipoteca Jove i s'ha de continuar per aquest camí, realment poca cosa i pocs resultats tindrem i els nostres joves continuaran tenint els problemes als quals s'han d'enfrontar dia a dia per poder independitzar-se i per poder accedir a un habitatge digne al qual tenen dret com a qualsevol altre ciutadà.

Quant a l'Observatori de la Joventut, no és que els grups de l'oposició estiguin obsessionats per tenir un observatori de la joventut, sinó que entenem que és un instrument que podria ser molt eficaç i molt bo per tal d'ajustar les polítiques de joventut que es duguin a terme dia a dia, dins el marc d'aquesta llei, a la realitat dels nostres joves. Per això mateix se l'anomena observatori, per observar aquesta realitat i per ajustar les polítiques a la realitat que en cada moment ens trobem. És ver que el pacte de progrés va tenir quatre anys, però és que el

Partit Popular n'ha tingut molt més, i d'aquesta legislatura ja duim tres anys i mig transcorreguts i, per tant també, s'hagués pogut dur a terme.

Quant a la llengua, la llei no recull cap article relatiu a joves i llengua, no la potència, és cert que hi ha l'obligació a aquesta comunitat, l'Estatut d'Autonomia així ho reconeix i també la Llei de normalització lingüística, però el mateix argument que empra vostè, Sr. Rubio, el podem utilitzar a la contra pel règim sancionador que, per cert, del qual no m'ha dit res, i no ha fet cap referència a aquestes ingerències il·legals, encara de moment, que la mateixa llei contempla. El règim sancionador no fa falta que el repeteixin a la llei perquè hi ha les mesures sancionadores adients establertes a la nostra societat per tal de sancionar aquelles accions que siguin susceptibles de sanció, tant en via administrativa com en via judicial o via penal. Per tant, amb el mateix argument que vostè empra per a la llengua, ja que aquesta possibilitat de sancionar es troba a altres normatives no tendria per què ser inclòs a la llei que avui s'aprovarà.

Quant al transport, vostès inclouen a la llei, un article, precisament el punt sisè de l'article 11, que diu textualment que "la comunitat autònoma té l'obligació de promoure mesures a favor del jovent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera que en facilitin la mobilitat" i si consideren que ha de ser des del Ministeri que es faci, doncs tenen vostès un nombre representatiu de diputats en el Congrés i poden perfectament proposar una proposició no de llei si consideren que això s'ha de fer des de Madrid. Però vostès són responsables, aquí, en aquesta comunitat autònoma, de la joventut, vostès a la llei diuen que s'han de promoure mesures a favor del jovent que facilitin la seva mobilitat, i per tant, vostès són responsables de dur a terme aquestes polítiques, i a més són responsables també d'afavorir i garantir -i dic garantir, perquè crec que és un dret de tots els joves i totes les joves d'aquesta comunitat autònoma- la igualtat d'oportunitats entre ells.

La llei es pot millorar, estam contents que se'ns hagin acceptat gran part de les esmenes, però hem de ser realistes i hem de ser sincers també i hem de dir que aquesta llei encara es podria haver millorat molt més. Fins ara la política de joventut del Govern ha estat inexistent, esperem que amb aquesta llei, si bé consideram que la llei integral de joventut que s'aprovarà no respon a totes les necessitats dels nostres joves, no resol els problemes als quals s'han d'enfrontar cada dia, com l'habitatge, la manca d'oferta laboral i ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Camps, per favor.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, Sr. President, vaig acabant. I totes les dificultats a les quals s'enfronten dia a dia els nostres joves, no instrumenten mecanismes adients i eficaços i, el més important, aquesta llei es va iniciar amb moltes mancances, sense el diàleg necessari amb el subjecte passiu diguéssim d'aquesta llei, és a dir, amb els joves que amb un gran esforç van presentar tots els

suggeriments i totes les esmenes que van considerar adients, però entenem que encara es podrien millorar molt més.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. En torn de contrarèpliques, Sra. Mulet si vol intervenir. Fixació de posicions. No ha intervengut vostè, no ha intervengut. Idè així el Sr. Rubio, del Grup Popular.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc dir que consider que aquest diputat no ha insultat a ningú, en qualsevol cas he retirat allò que hagués pogut ofendre a qualsevol diputat d'aquesta cambra.

Nosaltres, i jo com a representant del meu partit, tenim l'obligació d'exigir que es retiri que nosaltres feim apologia del feixisme, o sigui que es retiri la paraula "feixista", deman, per favor, Sr. Rosselló, que la retiri.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Jo en cap moment no he dit que vostès fessin apologia del feixisme.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Queda palesa la diferència d'estil i d'educació entre uns i els altres, i continuaré dient que, insisto, aquests períodes són legals, períodes en els quals es demana, en una petició taxada per part del Govern, que es facin períodes extraordinaris per fer feina i aprovar lleis, com per exemple aquesta llei de joventut. A diferència dels períodes extraordinaris que demana l'oposició en qüestions tan poc extraordinàries com, per exemple, demanar quines mesures ha pres la Conselleria d'Agricultura per demanar la qualitat de la sobrassada de les Illes Balears. Això no té res d'extraordinari, senyors diputats. Per tant, jo crec que aquí també hi ha una diferència ben clara entre fer lleis o demanar dois, és absolutament diferent.

(Aldarull a la sala)

Però bé, hi ha un altre tema que jo crec que també és molt important, i és...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...el tema de la Hipoteca Jove, s'ha dit que aquesta no era una mesura bona o que no era un bon exemple per a la nostra ciutadania, bé, jo crec que per això, el grup que ha dit això no governa en aquests moments, jo crec que és ben clar, i, si no, ho demanin als més de 1.600 joves que s'han beneficiat en pràcticament 9 mesos d'aquesta hipoteca, segur que aquesta gent jove no estarà d'acord amb la seva postura. I per això, crec que l'important i el seriós és que el Govern continuï amb aquesta tasca de fets de polítiques de joventut i no amb altres tasques que l'únic que fan ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...és enredar i no fer absolutament res.

També creim que la política d'emancipació que vostè ha qüestionat d'aquesta llei, Sra. Camps, representant del Partit Socialista, amb aquesta política d'emancipació vostè no hi està d'acord, clar que no hi està d'acord, perquè el seu partit està d'acord a fer una política d'habitatges de minipisos, aquesta és la seva política en matèria d'emancipació i d'habitatge, és no tenir un habitatge digne per a la gent jove i ficar-los a 30 metres quadrats. Clar, aquesta és la seva política, jo entenc que no estiguin d'acord amb la política d'emancipació que és fer habitatges dignes per a la gent jove, o d'intentar introduir la gent jove al mercat laboral i a l'ocupació digna. Jo entenc que no estiguin d'acord amb totes aquestes iniciatives.

Sí que he dit, no sé si n'ha quedat constància, que acceptàvem l'esmena 1113 d'Esquerra Unida i Els Verds, que parlava del Consell de la Joventut a les Illes Balears i també - que no ho havia dit a la meva primera intervenció- l'esmena 1195 del PSM, concretament afecta l'article 21.1. d), s'ha arribat a un acord entre el PSM i el Partit Popular, i per tant, aquest acord al qual s'ha arribat, i que si un cas l'hem de passar per escrit al lletrat, després de la meva intervenció i així el revisam, no sigui cosa que es puguin posar coses que no... , però bé, en qualsevol cas, després el donam al lletrat.

I després, també volem anunciar per la nostra banda que l'article 83.1.c) i l'article 82.1.g) per una qüestió tècnica demanaríem la seva retirada, per una qüestió tècnica i per uns informes dels serveis de la casa, del lletrat, en referència a la doctrina del Tribunal Constitucional, demanaríem per coherència jurídica la seva retirada. En qualsevol cas, he d'insistir, s'han aprovat jo crec que el 60% de les esmenes de l'oposició, no estic gens d'acord que si es té aquest tarannà obert d'acceptar esmenes sigui perquè aquesta llei està malament, en qualsevol cas, Sra. Camps, no em fa gens de ganes acceptar-li la resta d'esmenes perquè, si no, ja em dirà que la llei està fatal, jo crec que no és aquesta la qüestió.

Miri, aquesta llei des del principi va ser una llei, i ho va dir el CES, digna d'elogi, eh?, ho va dir el CES, una llei amb un elevat nivell tècnic i una llei que donava resposta als ciutadans, ara està millor perquè hi ha hagut debat i hi ha hagut aportacions de les forces polítiques, i, per tant, és una llei millor que millor. I nosaltres insistim, demanam a l'oposició que es retracti d'aquesta actitud de no votar les lleis i de no participar en aquests plenaries i que votin aquesta llei de joventut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Sí, per què em demana la paraula, Sra. Mascaró?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Perquè com que havíem arribat a un acord i dubtava que jo el pogués enganar, crec que estaria bé que llegís l'acord al qual hem arribat abans de dur-ho a la Mesa.

EL SR. PRESIDENT:

Llegeixi.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Hem arribat a l'acord de posar: "Establir programes d'integració escolar i social de les persones immigrants, inserir-los en l'aprenentatge de la llengua catalana i de la castellana, en cas que sigui necessari."

EL SR. PRESIDENT:

Està d'acord? Perfecte. Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

Té la paraula la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, vull donar la benvinguda al grup que avui ens acompanya i al representant del Consell de la Joventut.

Dir-los que Unió Mallorquina s'abstindrà a aquesta votació, i s'abstindrà perquè no volem formar part d'una actuació inexplicable. Fa unes setmanes quan vàrem fer el debat a la totalitat de la llei ja vàrem anunciar la nostra postura, una postura d'abstenció vigilant i crítica, i la veritat és que la regulació que vostès han proposat en matèria de joventut no ha millorat gaire. Ara bé, amb les aportacions fetes pels diferents grups ha anat millorant en la seva redacció final. Avui, com els he dit, debatem novament aquest projecte de llei de joventut, un projecte de llei que neix amb una ferida de mort: aquest projecte de llei no preveu, no preveu les transferències als consells insulars. I aquesta gran errada no es podia resoldre

dins la tramitació parlamentària i dir-los que era i és una llei sens dubte amb molt bones intencions, però mal plantejada, i és que en aquests moments hi ha en el Parlament dues lleis que es contradueixen, i les dues es tramiten en període extraordinari.

Una és aquesta llei i l'altra és la proposta de distribució de competències de joventut als consells. Una vegada més ens demostren que les presses són dolentes, les presses no són bones, no tan sols fan una llei de joventut molt qüestionada sinó que quasi al mateix temps fan una llei que la modifica.

Però encara hi ha una raó més per no donar suport a la seva política de joventut. Les negociacions entre el Govern de les Illes Balears i els diferents consells han donat com a resultat que els joves de Mallorca sortiran clarament perjudicats, mentre a Eivissa i Formentera els correspondran uns 25 euros per jove, a Menorca uns 38, a Mallorca tan sols ens correspondran 14 euros per jove. Amb aquestes xifres no ens demanin que donem suport a la política de joventut perquè ja no es tracta de fer lleis amb presses, ja no es tracta de fer les coses al revés, ja no es tracta d'aprovar lleis efímeres i inútils, es tracta que amb la seva política els joves de Mallorca surten greument perjudicats. Des d'Unió Mallorquina volem que els joves de Menorca, d'Eivissa i de Formentera rebin tot allò que es mereixen, que possiblement sigui més del que rebran, però també volem que els joves de Mallorca rebin més del que ens estan oferint. I per tant, des del grup de diputats d'Unió Mallorquina no li donarem suport, i esperam que qualche dia tinguin el coratge de rectificar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. A continuació passarem a la votació de les esmenes que es mantenen al projecte de llei. Recordar que primer de tot votarem les del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds i també tornar recordar, valgui la redundància que s'ha acceptat per part del Grup Parlamentari Popular la 1113.

Per tant, passem a votació de les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Passam a votació.

Cap vot a favor; 30 en contra; 1 abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, les 1184, 1227 i 1228 han estat retirades i s'ha transaccionat la 1195, per tant votam la resta. Senyores y senyors diputats, passam a votació.

Cap vot a favor; 30 en contra; 1 abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar les del Grup Parlamentari Socialista, passam a votació.

Cap vot a favor; 28 en contra; 1 abstenció.

Seguidament, passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Sí,...

Bé, tornam a passar a votació les esmenes del Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Cap vot a favor; 30 en contra; 1 abstenció.

Seguidament, passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

30 vots a favor; cap en contra; 1 abstenció.

Finalment, passarem a la votació de la resta de l'articulat, on no es mantenen esmenes, cal recordar que el Grup Parlamentari Popular ha demanat la retirada dels articles 83.1 c) i 82.1 g).

Sí, Sr...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Jo demanaria, perquè no es poden retirar, els articles no pertanyen a cap grup parlamentari, per tant, per complir com s'ha de complir en aquesta cambra, demanaria que es votés per separat, per votar que no, que és l'única manera que decaiguin, l'article 83.1 c) i l'article 82.1 g)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò passam a votar aquests dos articles.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Cap vot a favor; 30 en contra; 1 abstenció.

I ara sí, finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat on no es mantenen esmenes.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

29 vots a favor; cap vot en contra; 1 abstenció.

Fetes les votacions, es faculen els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada finalitzats el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei integral de la joventut.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

Record a tots els diputats que el segon plenari començarà a les 16.30.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
